

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Bryssel den 14 maj 2024
(OR. en)**

**2016/0224/A(COD)
LEX 2342**

**PE-CONS 16/1/24
REV 1**

**ASILE 27
JAI 231
MIGR 58
FRONT 40
CODEC 394**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING OM UPPRÄTTANDE AV ETT
GEMENSAMT FÖRFARANDE FÖR INTERNATIONELLT SKYDD I UNIONEN OCH OM
UPPHÄVANDE AV DIREKTIV 2013/32/EU**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2024/...**

av den 14 maj 2024

**om upprättande av ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i unionen
och om upphävande av direktiv 2013/32/EU**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 78.2 d,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttranden¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttranden²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

---

¹ EUT C 75, 10.3.2017, s. 97 och EUT C 155, 30.4.2021, s. 64.

² EUT C 207, 30.6.2017, s. 67 och EUT C 175, 7.5.2021, s. 32.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 april 2024 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 maj 2024.

av följande skäl:

- (1) Målet med denna förordning är att effektivisera, förenkla och harmonisera medlemsstaternas förfaranden genom att inrätta ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i unionen. För att uppnå detta mål görs ett antal väsentliga ändringar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU⁴, och det direktivet bör upphävas och ersättas av en förordning. Hänvisningar till det upphävda direktivet bör anses som hänvisningar till denna förordning.
- (2) En gemensam asylpolitik som bygger på en fullständig och allomfattande tillämpning av Genèvekonventionen angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, kompletterad enligt New York-protokollet av den 31 januari 1967 (*Genèvekonventionen*), är en integrerad del av Europeiska unionens mål att gradvis inrätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa som är öppet för tredjelandsmedborgare och statslösa personer som söker skydd i unionen. En sådan politik bör bygga på principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, även i finansiellt avseende, mellan medlemsstaterna.

---

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 60).

- (3) Det gemensamma europeiska asylsystemet (*Ceas*) bygger på gemensamma normer för asylförfaranden, erkännande och skydd på unionsnivå samt mottagningsvillkor och inrättar ett system för att avgöra vilken medlemsstat som ansvarar för prövningen av en ansökan om internationellt skydd. Trots de framsteg som gjorts med utvecklingen av *Ceas* finns det fortfarande märkbara skillnader mellan medlemsstaterna vad gäller de förfaranden som används, erkännandegraden, den typ av skydd som beviljas och nivån på de materiella mottagningsvillkor och förmåner som ges sökande och personer som beviljats internationellt skydd. Dessa skillnader utgör betydande drivkrafter bakom sekundära förflyttningar och undergräver målet att säkerställa att alla sökande i *Ceas* får lika behandling oavsett var i unionen de ansöker om internationellt skydd.

- (4) I sitt meddelande av den 6 april 2016 För en reform av det gemensamma asylsystemet och ökade möjligheter till laglig inresa till Europa fastställde kommissionen prioriterade områden inom vilka Ceas bör förbättras strukturellt, nämligen inrättandet av ett hållbart och rättvist system för att avgöra vilken medlemsstat som ansvarar för att pröva en ansökan om internationellt skydd, förstärkningen av Eurodacsystemet, åstadkommandet av större konvergens i asylsystemet, förebyggandet av sekundära förflyttningar inom unionen samt ett utökat uppdrag för Europeiska unionens asylbyrå, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2303⁵ (*asylbyrån*). Detta meddelande ligger i linje med Europeiska rådets uppmaning den 18–19 februari 2016 om att framsteg måste ske i riktning mot en reformering av unionens befintliga regelverk så att en human, rättvis och effektiv asylpolitik kan säkerställas. I det meddelandet föreslås också en väg framåt i linje med det helhetsgrepp på migration som Europaparlamentet tog upp i sin resolution av den 12 april 2016 om *situationen i Medelhavet och behovet av ett helhetsgrepp på migration i EU*.

---

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2303 av den 15 december 2021 om Europeiska unionens asylbyrå och om upphävande av förordning (EU) nr 439/2010 (EUT L 468, 30.12.2021, s. 1).

- (5) För att åstadkomma ett välfungerande Ceas bör betydande framsteg göras i fråga om konvergensen mellan de nationella asylsystemen. De nuvarande asylförfarandena, som skiljer sig betydligt mellan olika medlemsstater, bör ersättas med ett gemensamt förfarande för att bevilja och återkalla internationellt skydd, som är tillämpligt i alla medlemsstater i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../...⁶⁺ och som säkerställer att förfarandet genomförs effektivt och inom rimlig tid. Ansökningar om internationellt skydd som görs av tredjelandsmedborgare och statslösa personer bör prövas i ett förfarande som styrs av samma regler, oavsett i vilken medlemsstat ansökan lämnas in, för att säkerställa att ansökningar om internationellt skydd behandlas lika och att den enskilda sökanden erbjuds tydlighet och rättssäkerhet.
- (6) Denna harmonisering av och konvergens mellan de nationella asylsystemen bör uppnås utan att hindra medlemsstaterna från att införa eller behålla mer gynnsamma bestämmelser när detta föreskrivs i denna förordning.

---

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... av den ... om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet, om ändring av rådets direktiv 2003/109/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU (EUT L ..., ELI: ...).

⁺ EUT: vänligen för i texten in numret på den förordning som återfinns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) och i fotnoten förordningens nummer, datum, titel och hänvisning till EUT.

- (7) Ett gemensamt förfarande för att bevilja och återkalla internationellt skydd bör begränsa sekundära förflyttningar av sökande av internationellt skydd mellan medlemsstaterna, i de fall då dessa förflyttningar orsakas av skillnader i de rättsliga ramarna, genom att effektivisera förfarandena och genom att klargöra sökandenas rättigheter och skyldigheter samt följderna av att inte uppfylla dessa skyldigheter, och genom att skapa lika villkor för tillämpningen av förordning (EU) .../...⁺ i medlemsstaterna.
- (8) Denna förordning bör tillämpas på alla ansökningar om internationellt skydd som görs på medlemsstaternas territorium, även de som görs vid den yttre gränsen, i medlemsstaternas territorialhav eller i transitzoner, samt på återkallande av internationellt skydd. Personer som söker internationellt skydd och som befinner sig på en medlemsstats territorialhav bör få landstiga och få sin ansökan prövad i enlighet med denna förordning.
- (9) Denna förordning bör tillämpas på ansökningar om internationellt skydd i ett förfarande där det prövas om sökanden kan beviljas internationellt skydd i enlighet med förordning (EU) .../...⁺ Utöver det internationella skyddet får medlemsstaterna även bevilja annan nationell humanitär status enligt sin nationella rätt till dem som inte är berättigade till flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande. För att effektivisera förfarandena i medlemsstaterna bör dessa även ha möjlighet att tillämpa denna förordning på ansökningar om varje form av sådant annat skydd.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

- (10) När det gäller behandlingen av personer som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning är medlemsstaterna bundna av sina förpliktelser enligt de internationella rättsliga instrument som de är parter i.
- (11) Det bör vara möjligt att mobilisera medlen från Asyl-, migrations- och integrationsfonden, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1147⁷, och andra relevanta unionsfonder (*fonderna*) för att ge stöd till medlemsstaternas insatser för att tillämpa den här förordningen, i enlighet med reglerna för användningen av de relevanta fonderna och utan att det påverkar andra prioriteringar som stöds av fonderna. I detta sammanhang bör medlemsstaterna kunna utnyttja anslagen inom ramen för sina respektive program, inklusive de belopp som görs tillgängliga efter halvtidsöversynen. Särskilt kan åtgärder som vidtas av medlemsstaterna för att inrätta tillräcklig kapacitet för att genomföra gränsförfarandet få ekonomiskt stöd från de fonder som är tillgängliga inom den fleråriga budgetramen 2021–2027. Det bör vara möjligt att göra ytterligare stöd inom ramen för de tematiska delarna tillgängligt, särskilt för de medlemsstater som kan behöva öka sin kapacitet vid de yttre gränserna eller som står inför särskilt tryck på eller har särskilda behov i fråga om sina asyl- och mottagningssystem och sina yttre gränser.

---

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1147 av den 7 juli 2021 om inrättande av Asyl-, migrations- och integrationsfonden (EUT L 251, 15.7.2021, s. 1).

- (12) Asylbyrån bör ge medlemsstaterna nödvändigt operativt och tekniskt bistånd när de tillämpar denna förordning, särskilt genom att bidra med experter som bistår de nationella myndigheterna vid mottagande och registrering av ansökningar om internationellt skydd och som bistår den beslutande myndigheten när den utför sina uppgifter, inbegripet vid prövningen av ansökningar om internationellt skydd, och genom att ge uppdaterad information och analyser om tredjeländer, däribland information om ursprungsland och vägledning om situationen i specifika ursprungsländer. Vid tillämpning av denna förordning bör medlemsstaterna ta hänsyn till de operativa standarder, indikatorer, riktlinjer och bästa praxis som har utvecklats av asylbyrån.
- (13) För ett korrekt erkännande av de personer som är i behov av skydd som flyktingar i den mening som avses i artikel 1 i Genèvekonventionen eller som personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, bör varje sökande få effektiv tillgång till förfarandet, möjlighet att samarbeta fullt ut samt att effektivt kommunicera med behöriga myndigheter särskilt för att lägga fram alla relevanta omständigheter i sitt ärende, och tillräckliga förfarandegarantier för att kunna föra sin talan genom alla skeden i förfarandet.

- (14) Sökanden bör ges en faktisk möjlighet att för de behöriga myndigheterna lägga fram alla faktorer som är tillgängliga för honom eller henne och som underbygger ansökan eller som är relevanta för förfarandena i enlighet med denna förordning. Av detta skäl bör sökanden, med vissa begränsade undantag, ha rätt att bli hörd i en personlig intervju för att avgöra om hans eller hennes ansökan kan tas upp till prövning eller, i tillämpliga fall, för prövningen av ansökan i sak. Om sökanden är oförmögen att delta i den personliga intervjun, kan myndigheterna begära att sökanden tillhandahåller ett läkarintyg. För att rätten till en personlig intervju ska kunna omsättas i praktiken bör sökanden vid behov bistås av en tolk för att säkerställa ändamålsenlig kommunikation och ges möjlighet att på ett uttömmande sätt redogöra för sin ansökan. Sökanden bör få tillräckligt med tid att förbereda sig och samråda med sin rättsliga rådgivare eller en annan rådgivare som enligt nationell rätt är godkänd eller tillåten att tillhandahålla rättsliga råd (*rättslig rådgivare*) eller en person som har anförtrotts uppgiften att tillhandahålla rättslig rådgivning. Under intervjun bör sökanden få bistås av sin rättsliga rådgivare. Den personliga intervjun bör genomföras under villkor som säkerställer tillbörlig integritet och konfidentialitet och av personal med lämplig utbildning och kompetens, vid behov även experter som utplacerats av asylbyrån eller personal från andra medlemsstaters myndigheter. Om intervjun om prövning i sak inte genomförs i syfte att säkerställa snabb tillgång till internationellt skydd, bör detta inte påverka skyldigheten att pröva huruvida sökanden uppfyller villkoren i förordning (EU) .../...⁺ för att beviljas flyktingstatus innan man prövar om sökanden uppfyller villkoren för att beviljas subsidiärt skydd. Eftersom den personliga intervjun är en grundläggande del av prövningen av ansökan bör det göras en upptagning av intervjun, och sökandena samt deras företrädare och rättsliga rådgivare bör ges tillgång till rapporten från eller utskriften av den intervjun så snart som möjligt efter det att den har ägt rum och i alla händelser i god tid innan den beslutande myndigheten fattar ett beslut.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

- (15) Den personliga intervjun är en grundläggande del av ett effektivt och rättvist asylförfarande. För att säkerställa en optimal miljö för kommunikation bör intervjuer företrädesvis ske med fysisk närvaro av den sökande, och distansintervjuer genom videokonferens bör även i fortsättningen endast ske undantagsvis. Förutom av folkhälsoskäl kan det finnas legitima skäl för den beslutande myndigheten att använda sig av distansintervjuer genom videokonferens, t.ex. när den sökande på grund av sårbarhets inte kan resa eller av hälsoskäl eller familjeskäl svårligen kan resa, samt vid genomförande av intervjuer med sökande i förvar, i utomeuropeiska territorier eller i situationer då det krävs deltagande på distans av en tolk med specialistkompetens. Vid distansintervjuer bör den beslutande myndigheten vara skyldig att tillämpa alla förfarandegarantier som används vid intervjuer med fysisk närvaro av den sökande för att säkerställa integritet och konfidentialitet samt vederbörligen beakta dataskyddet. Huruvida det är lämpligt med distansintervju genom videokonferens bör bedömas individuellt före intervjun, eftersom distansintervjuer kanske inte är lämpliga för alla asylsökande på grund av deras unga ålder, syn- eller hörselnedsättning eller deras mentala hälsa, med särskild hänsyn till vissa sårbara grupper, såsom sökande som har utsatts för tortyr eller är traumatiserade. Barnens bästa bör sättas i främsta rummet. Man bör särskilt beakta eventuella tekniska svårigheter som kan ha en störande effekt på intervjun, leda till en ofullständig eller obegriplig upptagning av intervjun eller påverka lagring och hämtning av upptagningen.

- (16) Det ligger i såväl medlemsstatens som sökandens intresse att sökanden i ett mycket tidigt skede får fullständig information om det förfarande som ska följas och om sina rättigheter och skyldigheter. Dessutom är det viktigt att redan vid det administrativa förfarandet säkerställa ett korrekt erkännande av internationellt skyddsbehov, genom att tillhandahålla information av hög kvalitet och rättsligt stöd som leder till ett effektivare beslutsfattande av högre kvalitet. Tillgång till rättslig rådgivning samt rättsligt bistånd och biträde bör därför vara en integrerad del av det gemensamma förfarandet för internationellt skydd. Så snart som möjligt efter registrering av en ansökan om internationellt skydd bör sökanden på begäran kostnadsfritt få rättslig rådgivning under det administrativa förfarandet. För att säkerställa ett effektivt skydd av sökandens rättigheter, särskilt rätten till försvar och principen om rättvis behandling, bör sökande, på begäran och i enlighet med villkoren i denna förordning, vidare tillhandahållas kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde under överklagandeförfarandet. Det bör också vara möjligt för medlemsstaterna att föreskriva kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde under det administrativa förfarandet i enlighet med nationell rätt.
- (17) Vissa sökande kan vara i behov av särskilda förfarandegarantier på grund av t.ex. ålder, kön, sexuell läggning, könsidentitet, funktionsnedsättning, allvarlig fysisk eller psykisk sjukdom eller ohälsa, även som en följd av tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykologiskt, fysiskt, sexuellt eller könsrelaterat våld. Det är nödvändigt att bedöma om en enskild sökande har behov av särskilda förfarandegarantier.

- (18) Relevant personal vid medlemsstaternas behöriga myndigheter samt den medicinska yrkesutövare eller psykolog som bedömer sökandens behov av särskilda förfarandegarantier bör ha lämplig utbildning för att kunna upptäcka tecken på sårbarhet hos sökande som kan behöva särskilda förfarandegarantier och tillgodose dessa behov när de har fastställts.
- (19) Denna förordning påverkar inte kommissionens möjlighet att i enlighet med artikel 13 i förordning (EU) 2021/2303 begära att asylbyrån ska utarbeta operativa standarder, indikatorer, riktlinjer och bästa praxis avseende genomförandet av unionsrätten på asylområdet.
- (20) Sökande som konstateras vara i behov av särskilda förfarandegarantier bör ges det stöd som behövs för att faktisk och effektiv tillgång till förfarandena. Om det inte är möjligt att ge ett adekvat stöd inom ramen för ett påskyndat prövningsförfarande eller ett gränsförfarande, bör en sökande som är i behov av särskilda förfarandegarantier undantas från dessa förfaranden.

- (21) För att åstadkomma verklig jämställdhet mellan kvinnliga och manliga sökande bör prövningsförfarandet ta hänsyn till könsrelaterade aspekter. Särskilt bör personliga intervjuer utformas på ett sätt som gör det möjligt för såväl kvinnliga som manliga sökande att tala fritt om sina tidigare erfarenheter, inbegripet i fall som involverar förföljelse på grund av kön, könsidentitet eller sexuell läggning. Av denna anledning bör sökande få en faktisk möjlighet att bli intervjuade åtskilt från sin make, partner eller andra familjemedlemmar. Om sökanden begär det och det är möjligt, bör intervjuaren och tolkarna vara av det kön som sökanden föredrar. Komplexa könsrelaterade aspekter bör tillmätas vederbörlig vikt i alla förfaranden.
- (22) Om det är nödvändigt och vederbörligen motiverat för prövningen av en ansökan om internationellt skydd, bör de behöriga myndigheterna kunna kräva att sökanden kroppsvisiteras eller att hans eller hennes tillhörigheter söks igenom. Dessa tillhörigheter kan omfatta elektronisk utrustning, såsom bärbara datorer, datorplattor eller mobiltelefoner. Alla sådana kroppsvisiteringar eller genomsökningar bör utföras på ett sätt som respekterar de grundläggande rättigheterna och proportionalitetsprincipen.

- (23) Medlemsstaterna bör sätta barnets bästa i främsta rummet när de tillämpar denna förordning, i enlighet med artikel 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*) och FN:s konvention om barnets rättigheter från 1989. Vid bedömningen av vad som är barnets bästa bör medlemsstaterna särskilt ta vederbörlig hänsyn till den underårigas välfärd och sociala utveckling, inklusive hans eller hennes bakgrund. Med beaktande av artikel 12 i FN:s konvention om barnets rättigheter rörande barnets rätt att höras bör den beslutande myndigheten ge den underåriga möjlighet till en personlig intervju, såvida detta inte strider mot barnets bästa. Den beslutande myndigheten bör anordna en personlig intervju för en underårig med beaktande särskilt av hans eller hennes ålder och mognad.
- (24) Utan att det påverkar medlemsstaternas befogenhet i fråga om förvärv av medborgarskap och det faktum att det enligt internationell rätt ankommer på varje medlemsstat att med vederbörligt beaktande av unionsrätten fastställa villkoren för förvärv och förlust av medborgarskap, bör medlemsstaterna vid tillämpning av denna förordning respektera sina internationella skyldigheter gentemot statslösa personer i enlighet med internationella människorättsinstrument, inbegripet i tillämpliga fall konventionen angående statslösa personers rättsliga ställning, vilken antogs i New York den 28 september 1954. När så är lämpligt bör medlemsstaterna sträva efter att identifiera statslösa personer och stärka skyddet av dem och på så sätt göra det möjligt för statslösa personer att komma i åtnjutande av centrala grundläggande rättigheter och minska risken för diskriminering eller ojämlig behandling.

- (25) Om det efter en grundlig bedömning av de behöriga nationella myndigheterna kan konstateras att sökanden utgör en fara för nationell säkerhet eller allmän ordning, särskilt vad avser allvarlig brottslighet eller terrorism, bör en medlemsstat ha möjlighet att göra undantag från sökandens rätt att stanna kvar på dess territorium under det administrativa förfarandet, under förutsättning att tillämpning av ett sådant undantag inte leder till att sökanden avlägsnas till ett tredjeland i strid med principen om non-refoulement.
- (26) Det gemensamma förfarandet innebär en effektivisering av tidsfristerna för när en person får tillgång till förfarandet och för den beslutande myndighetens prövning av ansökan. Som en flexibilitetsåtgärd bör dessa tidsfrister undantagsvis kunna förlängas, eftersom ett oproportionellt stort antal ansökningar som görs inom samma tidsperiod riskerar att fördröja tillgången till förfarandet och prövningen av ansökningarna. För att säkerställa en effektiv process bör det emellertid vara en sista utväg att förlänga dessa tidsfrister med tanke på att medlemsstaterna regelbundet bör se över sina behov för att upprätthålla ett effektivt asylsystem, inbegripet att vid behov utarbeta beredskapsplaner och med beaktande av att asylbyrån bör ge medlemsstaterna nödvändigt operativt och tekniskt bistånd. Om medlemsstaterna förutser att de inte kommer att kunna iaktta dessa tidsfrister, bör de begära hjälp från asylbyrån. Om ingen sådan begäran görs, och asylsystemet i en medlemsstat till följd av det oproportionellt stora trycket blir ineffektivt för Ceas funktionssätt, bör asylbyrån på grundval av en genomförandeakt från rådet på förslag av kommissionen kunna vidta åtgärder för att bistå den berörda medlemsstaten.

(27) Tillgången till det gemensamma förfarandet bör bygga på ett tillvägagångssätt i tre steg, som består i att göra, registrera och lämna in en ansökan. Det första steget som utlöser tillämpningen av denna förordning är att göra en ansökan. En tredjelandsmedborgare eller statslös person anses ha gjort en ansökan när han eller hon uttrycker sin önskan om att erhålla internationellt skydd från en medlemsstat. Om ansökan tas emot av en myndighet som inte är ansvarig för att registrera ansökningar, bör medlemsstaterna i enlighet med sina interna förfaranden och sin interna organisation tillämpa denna förordning så att effektiv tillgång till förfarandet säkerställs. Det bör vara möjligt att uttrycka önskan om att erhålla internationellt skydd från en medlemsstat utan att använda en specifik formulering, och den enskilda sökanden behöver inte nödvändigtvis använda särskilda ord som *internationellt skydd*, *asyl* eller *subsidiärt skydd*. Det avgörande bör vara att tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen uttrycker en rädsla för förföljelse eller allvarlig skada vid återkomst till sitt ursprungsland eller, i fråga om en statslös person, det land där han eller hon tidigare hade sin stadigvarande bosättning. Om tvivel föreligger om huruvida ett visst uttalande kan tolkas som en ansökan om internationellt skydd, bör tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen uttryckligen tillfrågas om han eller hon önskar erhålla internationellt skydd. Sökanden bör så snart han eller hon gör en ansökan åtnjuta de rättigheter som anges i denna förordning och i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) .../...⁸⁺.

---

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/... om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (EUT L ..., ..., ELI: ...).

⁺ EUT: vänligen för i texten in numret på det direktiv som återfinns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) och i fotnoten direktivets nummer, datum, titel och hänvisning till EUT.

- (28) En ansökan bör registreras utan dröjsmål efter det att den har gjorts. I det skedet bör de behöriga myndigheter som ansvarar för registreringen av ansökningar, eller av asylbyrå utplacerade experter som bistår dem med denna uppgift, registrera ansökan tillsammans med sökandens personuppgifter. Dessa myndigheter eller experter bör informera sökanden om hans eller hennes rättigheter och skyldigheter, samt konsekvenserna för sökanden om skyldigheterna inte uppfylls. Organisationer som arbetar med de behöriga myndigheterna och bistår dem bör också kunna lämna denna information. Sökanden bör få en handling som visar att en ansökan har gjorts och registrerats. Tidsfristen för att lämna in en ansökan börjar löpa vid den tidpunkt då ansökan registreras.
- (29) Inlämnandet av ansökan är den handling som formaliserar ansökan om internationellt skydd. Sökanden bör ges nödvändig information om hur och var ansökan ska lämnas in och även ges faktisk möjlighet att lämna in den. I detta skede måste han eller hon så snart som möjligt lägga fram alla nödvändiga faktorer och handlingar som han eller hon förfogar över för att underbygga ansökan och göra den fullständig, såvida inget annat anges i denna förordning. Tidsfristen för det administrativa förfarandet börjar löpa vid den tidpunkt då en ansökan lämnas in. Kort efter det att ansökan har lämnats in bör sökanden ges en handling som visar hans eller hennes status som sökande.
- (30) Det är särskilt viktigt att säkerställa att underåriga får information på ett barnvänligt sätt.

- (31) Sökanden bör skriftligen och om nödvändigt muntligen få korrekt information om sina rättigheter och skyldigheter i lämplig tid och på ett språk som han eller hon förstår eller rimligen kan förväntas förstå. Med beaktande av det faktum att en ansökan avslås eller förklaras som implicit återkallad om en sökande t.ex. vägrar att samarbeta med de nationella myndigheterna genom att framför allt inte tillhandahålla de faktorer som krävs för prövningen av ansökan eller genom att inte lämna sina fingeravtryck eller sin ansiktsbild, är det nödvändigt att sökanden har informerats om konsekvenserna av att dessa skyldigheter inte efterlevs.
- (32) För att kunna fullgöra sina skyldigheter bör personalen vid de myndigheter som tillämpar denna förordning ha lämplig kunskap och få utbildning inom området internationellt skydd, däribland med stöd av asylbyrån. De bör också få lämpliga medel, inbegripet tillräckligt kompetent personal, och vägledning för att kunna utföra sina uppgifter på ett verkningsfullt sätt. Varje medlemsstat bör därför regelbundet bedöma den beslutande myndighetens och övriga behöriga myndigheters behov för att säkerställa att de alltid kan handlägga ansökningar om internationellt skydd på ett ändamålsenligt sätt, särskilt när det finns ett oproportionellt stort antal ansökningar under en och samma tidsperiod.

- (33) För effektiv tillgång till prövningsförfarandet vid gränsövergångar och i förvarsanläggningar bör information om möjligheten att göra en ansökan om internationellt skydd göras tillgänglig. Den grundläggande kommunikation som krävs för att de behöriga myndigheterna ska kunna förstå om en person uttrycker sin önskan om att göra en ansökan om internationellt skydd bör säkerställas genom tolkningsarrangemang.
- (34) Denna förordning bör föreskriva möjligheten för en sökande att lämna in en ansökan för vuxna personer som behöver hjälp för att utöva sin rättsliga handlingsförmåga och underåriga som enligt nationell rätt inte har rättslig handlingsförmåga att lämna in en ansökan i eget namn. Det bör vara tillåtet att pröva dessa ansökningar gemensamt.

- (35) För att säkerställa att ensamkommande barn har effektiv tillgång till förfarandet och kan utnyttja sina rättigheter och fullgöra sina skyldigheter enligt den här förordningen, förordning (EU) .../...⁹, direktiv (EU) .../...⁺⁺ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../...¹⁰⁺⁺⁺, bör en företrädare utses för dem, inbegripet om sökanden vid någon tidpunkt under asylförfarandet konstateras vara ett ensamkommande barn. Företrädaren bör hjälpa och vägleda den underåriga genom förfarandet i syfte att värna om barnets bästa och bör särskilt bistå vid inlämnandet av ansökan och vid den personliga intervjun. Företrädaren bör vid behov lämna in ansökan på den underårigas vägnar. En person bör utses för att bistå ensamkommande barn till dess att en företrädare har utsetts, bland annat, i tillämpliga fall, vid förfarandet för åldersbedömning och de förfaranden som föreskrivs i förordning (EU) .../...⁺⁺⁺⁺ och förordning (EU) .../...⁺⁺⁺⁺.

---

⁹ Europaparlamentet och rådets förordning (EU) .../... av den ... om asyl- och migrationshantering, om ändring av förordningarna (EU) 2021/1147 och (EU) 2021/1060 och om upphävande av förordning (EU) nr 604/2013 (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: vänligen för i texten in numret på den förordning som återfinns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) och i fotnoten förordningens nummer, datum, titel och hänvisning till EUT.

⁺⁺ EUT: vänligen för in nummer på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)) i texten.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... av den ... om inrättande av Eurodac för jämförelse av biometriska uppgifter för att effektivt tillämpa Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) .../... och (EU) .../... och rådets direktiv 2001/55/EG, och identifiera tredjelandsmedborgare och statslösa personer som vistas olagligt och om framställningar från medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europol om jämförelse med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/818 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 (EUT L .../..., ..., ELI: ...).

⁺⁺⁺ EUT: vänligen för i texten in numret på den förordning som återfinns i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) och i fotnoten förordningens nummer, datum, titel och hänvisning till EUT.

⁺⁺⁺⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

⁺⁺⁺⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132 (COD)) i texten.

För att ensamkommande barn ska få ett effektivt stöd bör företrädare eller en person som är lämpad att tillfälligt agera som företrädare få ansvar för ett proportionellt och begränsat antal ensamkommande barn samtidigt, under normala omständigheter högst 30 ensamkommande barn. Medlemsstaterna bör utse administrativa eller rättsliga myndigheter eller andra enheter som ansvarar för regelbunden tillsyn av dessa företrädare när de utför sitt uppdrag. Ett ensamkommande barn bör ha rätt att lämna in en ansökan i eget namn om han eller hon har rättslig handlingsförmåga enligt nationell rätt. För att skydda det ensamkommande barnets rättigheter och förfarandegarantier bör ansökan, om barnet inte har rättslig handlingsförmåga enligt nationell rätt, lämnas in av företrädaren så snart som möjligt med beaktande av barnets bästa. Det faktum att ett ensamkommande barn lämnar in en ansökan i eget namn bör inte förta honom eller henne rätten till en företrädare.

- (36) För att säkerställa att handläggningen av ansökningar om internationellt skydd genomförs med vederbörlig hänsyn till barnets rättigheter, bör det tillhandahållas särskilda barnorienterade förfarandegarantier och särskilda mottagningsvillkor för underåriga. Om det med anledning av en sökandes uttalanden finns skäl att betvivla att sökanden är underårig, bör den beslutande myndigheten ha möjlighet att göra en åldersbedömning av den berörda personen. Tvivel avseende en sökandes ålder kan uppkomma när denna påstår sig vara underårig men även då denna påstår sig vara vuxen. Eftersom ensamkommande barn, som sannolikt saknar id-handlingar eller andra handlingar, är särskilt sårbara, är det särskilt viktigt att man säkerställer starka garantier för att säkerställa att sådana sökande inte blir föremål för felaktiga eller orimliga förfaranden för åldersbedömning.

- (37) I samtliga fall bör åldersbedömningarna genomföras på sådant sätt att barnets bästa kommer i främsta rummet under hela förfarandet. En åldersbedömning bör genomföras i två steg. I ett första steg bör det göras en multidisciplinär bedömning, som kan inbegripa en psykosocial bedömning samt andra icke-medicinska metoder, såsom en intervju, en visuell bedömning utifrån utseende eller en bedömning av dokumentation. En sådan bedömning bör göras av yrkesutövare med sakkunskap i fråga om åldersbedömning och barns utveckling, såsom socialarbetare, psykologer eller barnläkare, i syfte att bedöma olika faktorer, såsom fysiska, psykologiska, utvecklingsrelaterade, miljörelaterade och kulturella faktorer. Om resultatet av den multidisciplinära åldersbedömningen inte är entydigt, bör den beslutande myndigheten i ett andra steg ha möjlighet att – som en sista utväg och med full respekt för individens värdighet – begära en medicinsk undersökning. Om olika förfaranden står till förfogande, bör man vid en medicinsk undersökning prioritera de minst invasiva förfarandena innan man tillgriper mer invasiva förfaranden, med beaktande av vägledning från asylbyrån när så är relevant. Om resultatet efter åldersbedömningen fortsatt inte är entydigt, bör den beslutande myndigheten utgå från att sökanden är underårig.

- (38) För att kunna garantera sökandens rättigheter bör beslut om alla ansökningar om internationellt skydd fattas på grundval av faktorer, objektivt och opartiskt och på individuell basis efter en ingående prövning som beaktar alla faktorer som sökanden lagt fram och hans eller hennes individuella omständigheter. För att säkerställa en noggrann prövning av ansökan bör den beslutande myndigheten ta hänsyn till relevant, precis och uppdaterad information om den rådande situationen i sökandens ursprungsland vid tidpunkten för beslutet om ansökan. Denna information kan erhållas från asylbyrå och andra källor, t.ex. FN:s flyktingkommissariat. Den beslutande myndigheten bör i förekommande fall även ta hänsyn till den gemensamma analys av situationen i specifika ursprungsländer och de vägledningar som har tagits fram av asylbyrå. Ett eventuellt uppskjutande av slutförandet av förfarandet bör vara till fullo förenligt med medlemsstaternas skyldigheter enligt förordning (EU) .../...⁺ och med rätten till god förvaltning, utan att det påverkar effektiviteten och rättvisan i förfarandet enligt denna förordning.
- (39) För att garantera sökandens rättigheter bör ett beslut om hans eller hennes ansökan ges skriftligen. Om beslutet innebär att internationellt skydd inte beviljas, bör sökanden meddelas de faktiska och rättsliga skäl som beslutet grundar sig på samt ges information om följderna av beslutet och om hur det kan överklagas.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

- (40) För att effektivisera förfarandena och minska risken för avvikande och sannolikheten för otillåtna förflyttningar bör det inte förekomma några luckor i förfarandet mellan utfärdandet av ett beslut om avslag på en ansökan om internationellt skydd och av ett beslut om återvändande. Ett beslut om återvändande bör omedelbart utfärdas till sökande vars ansökningar avslås. Utan att det påverkar tillämpningen av rätten till ett effektivt rättsmedel, bör beslutet om återvändande antingen vara en del av beslutet om avslag på en ansökan om internationellt skydd eller, om det är en separat akt, utfärdas samtidigt och tillsammans med avslagsbeslutet eller utan dröjsmål därefter.
- (41) Vid utlämning, överlämnande eller överföring från en internationell brottmålsdomstol eller tribunal till ett tredjeland eller en annan medlemsstat kan den relevanta behöriga myndigheten ta hänsyn till faktorer som beaktades vid beslutet om utlämningen, överlämnandet eller överföringen och som kan vara relevanta för en bedömning av risken för direkt eller indirekt refoulement.
- (42) Det är nödvändigt att beslut om ansökningar om internationellt skydd fattas av myndigheter vars personal har lämplig kunskap och har fått lämplig utbildning, inbegripet relevant utbildning från asylbyrån, om relevanta tillämpliga normer på området för asyl- och flyktinglagstiftning, och att de utför sina uppgifter i överensstämmelse med de tillämpliga etiska principerna. Detta bör gälla för personal vid myndigheter från andra medlemsstater och experter från asylbyrån som utplacerats för att bistå den beslutande myndigheten i en medlemsstat vid prövningen av ansökningar om internationellt skydd.

- (43) Utan åsidosättande av kraven på en adekvat och fullständig prövning av en ansökan om internationellt skydd, ligger det i såväl medlemsstaternas som sökandenas intresse att ett beslut fattas så snart som möjligt. Maximala tidsfrister för hur länge ett administrativt förfarande får pågå bör fastställas för att effektivisera förfarandet för internationellt skydd. På detta sätt bör sökandena på så kort tid som möjligt kunna få ett beslut om sin ansökan i alla medlemsstaterna, och därmed säkerställs ett snabbt och effektivt förfarande.
- (44) I syfte att i vissa fall förkorta den totala tidsåtgången för förfarandet bör medlemsstaterna, i enlighet med sina nationella behov, kunna vara flexibla och prioritera prövningen av en viss ansökan genom att behandla den före andra, tidigare gjorda ansökningar. Prioritering av prövningen av ansökningar bör ske utan att de normalt tillämpliga förfarandena, särskilt bedömningen av huruvida en ansökan kan tas upp till prövning eller det påskyndade prövningsförfarandet, tidsfristerna, principerna och garantierna frångås. Kravet enligt denna förordning på att pröva vissa ansökningar i enlighet med det påskyndade förfarandet eller gränsförfarandet bör därför inte påverka medlemsstaternas möjlighet att besluta om huruvida sådana ansökningar ska prioriteras eller inte. Under vissa omständigheter, särskilt när familjer med underåriga är föremål för gränsförfarandet, bör medlemsstaterna prioritera prövning av deras ansökan.

- (45) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att neka prövning av en ansökan, t.ex. när ett land som inte är en medlemsstat betraktas som sökandens första asylland eller ett säkert tredjeland, eller när en internationell domstol eller tribunal har tillhandahållit sökanden säker omplacering till en medlemsstat eller ett tredjeland, eller när ansökan görs först efter sju arbetsdagar från och med den dag då sökanden tar emot beslutet om återvändande, under förutsättning att han eller hon hade informerats om konsekvenserna av att inte göra en ansökan inom den tidsfristen och att inga nya relevanta faktorer har framkommit. Eftersom Ceas bygger på ömsesidigt förtroende och en presumtion om efterlevnad av grundläggande rättigheter, inbegripet de rättigheter som härrör från Genèvekonventionen samt den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna, utgör det förhållande att en annan medlemsstat redan har beviljat internationellt skydd som regel en anledning att neka prövning av en ansökan från samma sökande. Medlemsstaterna bör därför ha möjlighet att neka prövning av en ansökan om sökanden redan har beviljats internationellt skydd i en annan medlemsstat. Dessutom bör prövning nekas när ansökan är en efterföljande ansökan utan nya relevanta faktorer.

- (46) Vid tillämpning av begreppen första asylland och säkert tredjeland är det nödvändigt att det tredjeland som begreppen tillämpas på har ratificerat och respekterat Genèvekonventionen, om inte tredjelandet i lag eller praxis på annat sätt tillhandahåller ett effektivt skydd i enlighet med grundläggande människorättsnormer, såsom tillgång till medel för uppehälle som är tillräckliga för att upprätthålla en rimlig levnadsstandard med hänsyn till den övergripande situationen i det mottagande tredjelandet, tillgång till sjukvård och nödvändig behandling av sjukdomar och tillgång till utbildning enligt de villkor som gäller generellt i det tredjelandet. Ett sådant effektivt skydd bör förbli tillgängligt till dess att man kan finna en hållbar lösning. Det bör vara möjligt att fastställa ett tredjeland som säkert med undantag för specifika delar av dess territorium eller tydligt identifierbara kategorier av personer.
- (47) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att tillämpa begreppet första asylland som grund för att neka prövning sökanden åtnjöt ett effektivt skydd och fortfarande kan erhålla detta skydd i ett tredjeland, om sökandens liv och frihet inte är hotade på grund av ras, religion, nationalitet, tillhörighet till en viss samhällsgrupp eller politisk åskådning, om sökanden varken är utsatt för förföljelse eller löper någon verklig risk för allvarlig skada enligt definitionen i förordning (EU) .../...⁺ och om sökanden är skyddad mot refolement och mot avlägsnande i strid med rätten till skydd mot tortyr och grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning i enlighet med folkrätten.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

- (48) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att tillämpa begreppet säkert tredjeland som grund för att neka prövning om det finns möjlighet för sökanden att begära och, om villkoren är uppfyllda, få effektivt skydd i ett tredjeland, om sökandens liv och frihet inte är hotade på grund av ras, religion, nationalitet, tillhörighet till en viss samhällsgrupp eller politisk åskådning, om sökanden varken är utsatt för förföljelse eller löper någon verklig risk för allvarlig skada enligt definitionen i förordning (EU) .../...⁺ och om sökanden är skyddad mot refolement och mot avlägsnande i strid med rätten till skydd mot tortyr och grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning i enlighet med folkrätten. Medlemsstaternas beslutande myndigheter bör dock behålla rätten att pröva en ansökan i sak, även om villkoren för att neka prövning av den är uppfyllda, särskilt när de är skyldiga att göra detta enligt sina nationella skyldigheter. En medlemsstat bör endast kunna tillämpa begreppet säkert tredjeland om sökanden har en anknytning till tredjelandet som gör att det skulle vara rimligt för denna att resa till det landet. Anknytningen mellan sökanden och det säkra tredjelandet kan anses vara fastställd särskilt om sökandens familjemedlemmar befinner sig i det landet eller om sökanden har bosatt sig eller vistats i det landet.
- (49) Presumtionen om säkerhet avseende tredjeländer med vilka avtal av den typ som avses i denna förordning har ingåtts är inte tillämplig i den händelse att sådana avtal tillfälligt har upphävts i enlighet med artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

- (50) Begreppen första asylland och säkert tredjeland bör inte tillämpas på en sökande som ansöker om och har rätt att i den medlemsstat som prövar ansökan åtnjuta de rättigheter som fastställs i rådets direktiv 2003/86/EG¹¹ eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG¹² i egenskap av familjemedlem till en tredjelandsmedborgare eller till en unionsmedborgare.
- (51) Vid bedömningen av om ett tredjeland uppfyller de kriterier för ett effektivt skydd som fastställs i denna förordning bör tillgång till medel för uppehälle som är tillräckliga för att upprätthålla en rimlig levnadsstandard förstås som bl.a. tillgång till mat, kläder, boende eller husrum och rätt att förvärvsarbeta, t.ex. genom tillträde till arbetsmarknaden, på villkor som inte är mindre förmånliga än de som generellt sett gäller för utländska medborgare i det tredjelandet under samma omständigheter.
- (52) För att medlemsstaterna ska kunna neka prövning av en ansökan på grundval av begreppen första asylland eller säkert tredjeland bör det göras en individuell bedömning av sökandens särskilda omständigheter, bland annat av eventuella faktorer som sökanden lagt fram och som förklarar varför de begreppen inte är tillämpliga på honom eller henne. Om sökanden är ett ensamkommande barn bör den behöriga myndigheten beakta barnets bästa, särskilt i fråga om tillgången till varaktiga och lämpliga omsorgs- och förmyndararrangemang.

---

¹¹ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 3.10.2003, s. 12).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (53) Prövning av en ansökan bör inte nekas på grundval av begreppen första asylland eller säkert tredjeland om det redan vid bedömningen av om ansökan kan tas upp till prövning står klart att det berörda tredjelandet inte kommer att tillåta att sökanden reser in eller reser in på nytt. Om sökanden slutligen inte tillåts resa in eller resa in på nytt till tredjelandet efter det att prövning av ansökan har nekats, bör sökanden återigen ha tillgång till förfarandet för internationellt skydd i enlighet med denna förordning.
- (54) En ansökan om internationellt skydd bör prövas i sak för att avgöra om en sökande kan beviljas internationellt skydd i enlighet med förordning (EU) .../...⁺. En ansökan behöver inte prövas i sak om prövning av den nekas i enlighet med denna förordning, om en annan medlemsstat är ansvarig i enlighet med förordning (EU) .../...⁺⁺ eller om en ansökan förklaras implicit eller uttryckligen återkallad.
- (55) Prövningen av en ansökan bör påskyndas och slutföras inom högst tre månader i ett begränsat antal fall, inbegripet då en sökande kommer från ett säkert ursprungsland eller då en ansökan endast görs för att försena eller hindra verkställigheten av ett beslut om avlägsnande, eller när det föreligger allvarliga farhågor i fråga om nationell säkerhet eller allmän ordning. Medlemsstaterna bör kunna tillämpa ett påskyndat prövningsförfarande för ensamkommande barn under de begränsade omständigheter som anges i denna förordning.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

⁺⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

- (56) För att alla sökande ska få tillgång till snabba och rättvisa förfaranden samtidigt som det säkerställs att vistelsen för sökande som inte uppfyller kraven för att beviljas internationellt skydd i unionen inte förlängs i onödan, även för personer som är medborgare i tredjeländer och som är undantagna från skyldigheten att inneha visering enligt förordning (EU) 2018/1806, bör medlemsstaterna påskynda prövningen av ansökningar från sökande som är medborgare eller, när det gäller statslösa personer, tidigare stadigvarande bosatta i ett tredjeland för vilka andelen beslut om beviljande av internationellt skydd är 20 % eller lägre av det totala antalet beslut för det tredjelandet, med beaktande av bland annat de betydande skillnaderna mellan beslut i första instans och slutliga beslut. Prövningen av ansökan bör inte påskyndas om en betydande förändring har ägt rum i det berörda tredjelandet sedan offentliggörandet av de relevanta uppgifterna från Eurostat och med beaktande av vägledningen enligt artikel 11 i förordning (EU) 2021/2303, eller om sökanden tillhör en särskild kategori av personer för vilka den låga andelen godkända ansökningar inte kan anses vara representativ för deras skyddsbehov på grund av en särskild förföljelsegrund. Fall där ett tredjeland kan betraktas som ett säkert ursprungsland eller ett säkert tredjeland för sökanden i den mening som avses i denna förordning bör fortsätta att vara tillämpliga som en särskild grund för det påskyndade prövningsförfarandet respektive förfarandet för att pröva om en ansökan kan tas upp till prövning.

(57) Många ansökningar om internationellt skydd görs vid en medlemsstats yttre gräns eller i ett transitområde, även av personer som har omhändertagits i samband med en irreguljär passage av den yttre gränsen, dvs. vid själva tidpunkten för den irreguljära passagen av den yttre gränsen eller nära den yttre gränsen efter det att den har passerats, eller av personer som har landsatts efter en sök- och räddningsinsats. För att genomföra en identifierings-, hälso- och säkerhetskontroll vid den yttre gränsen och hänföra de berörda tredjelandsmedborgarna och statslösa personerna till de relevanta förfarandena är det nödvändigt med en screening. Efter screeningen bör tredjelandsmedborgare och statslösa personer hänföras till lämpligt asyl- eller återvändandeförfarande eller nekas inresa. En fas före inresa som består av screening och gränsförfaranden för asyl och återvändande bör därför inrättas. Det bör finnas sömlösa och effektiva kopplingar mellan alla skeden av de relevanta förfarandena för alla irreguljära inresor.

(58) Syftet med gränsförfarandena för asyl och återvändande bör vara att vid de yttre gränserna snabbt bedöma i princip om ansökningar är ogrundade eller inte kan tas upp till prövning, och att på ett sätt som fullt ut respekterar principen om non-refoulement snabbt återsända dem som inte har rätt att stanna kvar, samtidigt som det säkerställs att personer med välgrundade ansökningar hänförs till det reguljära förfarandet och ges snabb tillgång till internationellt skydd. Medlemsstaterna bör därför kunna kräva att de som ansöker om internationellt skydd som en allmän regel ska vistas vid eller i närheten av den yttre gränsen eller i ett transitområde, eller på andra anvisade områden inom deras territorium, för bedömningen av om ansökningarna kan tas upp till prövning. Under klart definierade omständigheter bör medlemsstaterna kunna besluta att pröva en ansökan i sak och, vid avslag på ansökan, återsända de berörda tredjelandsmedborgarna och statslösa personerna. För att genomföra gränsförfarandet för asyl, och gränsförfarandet för återvändande som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) ...¹³⁺, bör medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att etablera den tillräckliga kapacitet i fråga om mottagande och personal, särskilt kvalificerad och välutbildad personal, som krävs för att vid varje given tidpunkt pröva ett fastställt antal ansökningar och verkställa beslut om återvändande.

---

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/... av den ... om inrättande av ett gränsförfarande för återvändande och om ändring av förordning (EU) 2021/1148 (EUT L ..., ELI: ...).

⁺ EUT: vänligen för i texten in numret på den förordning som återfinns i dokument PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)) och i fotnoten förordningens nummer, datum, titel och hänvisning till EUT.

(59) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning vad gäller beräkningen av det antal som motsvarar den tillräckliga kapaciteten för varje medlemsstat och det högsta antalet ansökningar som en medlemsstat måste pröva per år inom ramen för gränsförfarandet, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. En medlemsstats tillräckliga kapacitet bör fastställas med hjälp av en formel som bygger på det sammanlagda antalet irreguljära gränspassager, utifrån medlemsstaternas rapportering till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896¹⁴ (*Frontex*), vilken även omfattar ankomster efter sök- och räddningsinsatser, och nekade inresor vid de yttre gränserna, enligt uppgifter från Eurostat, beräknade över en treårsperiod. När genomförandeakten antas i enlighet med den här förordningen bör antagandet anpassas till antagandet av den årliga europeiska asyl- och migrationsrapporten enligt förordning (EU) .../...⁺, där situationen längs alla migrationsrutter och i samtliga medlemsstater bedöms. I syfte att öka stabiliteten och förutsägbarheten bör ett högsta antal ansökningar som en medlemsstat måste pröva per år inom ramen för gränsförfarandet fastställas, vilket bör uppgå till fyra gånger medlemsstatens tillräckliga kapacitet. Vid fastställandet av omfattningen av medlemsstatens skyldighet att inrätta tillräcklig kapacitet bör vederbörlig hänsyn tas till medlemsstaternas farhågor när det gäller nationell säkerhet och allmän ordning. Endast ansökningar som omfattas av gränsförfarandet bör räknas vid bedömningen av om tillräcklig kapacitet har uppnåtts.

---

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624 (EUT L 295, 14.11.2019, s. 1).

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

- (60) Medlemsstaterna bör bedöma ansökningar i ett gränsförfarande om sökanden utgör en risk för den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen, om sökanden, efter att ha fått full möjlighet att uppvisa godtagbara skäl, anses ha avsiktligt vilselett myndigheterna genom att lämna oriktiga uppgifter eller uppvisa falska handlingar eller genom att undanhålla relevanta uppgifter eller handlingar som rör hans eller hennes identitet eller medborgarskap och som kunde ha påverkat beslutet i negativ riktning, och om det är sannolikt att ansökan är ogrundad eftersom sökanden har ett medborgarskap för vilket andelen beslut om beviljande av internationellt skydd är 20 % eller lägre av det totala antalet beslut för det tredjelandet. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av artikel 50 tredje stycket i denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. I andra fall, såsom när sökanden kommer från ett säkert ursprungsland eller ett säkert tredjeland, bör det vara frivilligt för medlemsstaterna att använda gränsförfarandet.
- (61) I enlighet med kapitel IV i direktiv (EU) .../...⁺ är medlemsstater som tillhandahåller mottagningsanläggningar för genomförande av gränsförfarandet för asyl skyldiga att beakta sårbara personers särskilda situation och behov, inbegripet vad avser underåriga, personer med funktionsnedsättning och äldre personer. Sådana personer bör därför endast tillåtas vara i ett gränsförfarande om mottagningsvillkoren inom det förfarandet uppfyller kraven i kapitel IV i det direktivet. Om de mottagningsvillkor som ingår i ett gränsförfarande inte längre uppfyller kraven och normerna i kapitel IV i det direktivet bör gränsförfarandet upphöra att tillämpas på de berörda personerna.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)) i texten.

- (62) Det kan även föreligga omständigheter då – oberoende av vilka anläggningar som finns tillgängliga – de sökandes specifika situation eller särskilda behov i alla händelser skulle hindra att de är i eller är kvar i ett gränsförfarande. I detta sammanhang bör ett gränsförfarande inte tillämpas eller bör upphöra att tillämpas, om sökande i behov av särskilda förfarandegarantier inte kan ges nödvändigt stöd eller om detta är motiverat av hälsoskäl, inbegripet skäl som rör en persons psykiska hälsa. Likaledes bör – med beaktande av vikten av barns rättigheter och nödvändigheten att ta hänsyn till barnets bästa - ensamkommande barn som regel inte bli föremål för gränsförfarandet, såvida det inte finns rimlig anledning att betrakta barnet som en fara för den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen i medlemsstaten, eller sökanden med tvång har utvisats på allvarliga grunder som ett allvarligt hot mot den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen enligt nationell rätt.
- (63) Ett gränsförfarande bör inte heller tillämpas eller bör upphöra att tillämpas om det leder till att sökande hålls i förvar under omständigheter där villkoren för att hålla personer i förvar och garantierna för förvar i enlighet med direktiv (EU) .../...⁺ inte är uppfyllda.
- (64) Eftersom gränsförfarandet bland annat syftar till att medge en snabb bedömning av ansökningar som sannolikt ska nekas prövning eller är ogrundade, i syfte att möjliggöra ett snabbt återvändande för dem som inte har rätt att stanna kvar, bör det förfarandet inte tillämpas eller bör upphöra att tillämpas om den beslutande myndigheten anser att grunderna för att neka prövning av en ansökan eller för att tillämpa det påskyndade prövningsförfarandet inte är tillämpliga eller inte längre är tillämpliga.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)) i texten.

- (65) När gränsförfarandet tillämpas för prövningen av en ansökan om internationellt skydd bör medlemsstaterna säkerställa att nödvändiga åtgärder vidtas för att som en allmän regel inkvartera sökandena vid eller i närheten av den yttre gränsen eller i transitområden, i enlighet med direktiv (EU) .../...⁺. Medlemsstaterna får pröva ansökningarna på en annan plats vid den yttre gränsen än den där asylansökan görs genom att överföra sökande till en specifik plats vid eller i närheten av den berörda medlemsstatens yttre gräns, eller på andra anvisade områden inom dess territorium där lämpliga anläggningar finns. Medlemsstaterna bör själva kunna besluta vid vilka specifika platser sådana anläggningar bör inrättas. Medlemsstaterna bör dock försöka att begränsa behovet av sådana överföringar och därför sträva efter att inrätta anläggningar med tillräckligt stor kapacitet vid gränsövergångsställen, eller vid de delar av den yttre gränsen där de flesta ansökningarna om internationellt skydd görs, även med beaktande av den yttre gränsens längd och antalet gränsövergångsställen eller transitområden. De bör till kommissionen anmäla de specifika platser på vilka gränsförfarandet kommer att genomföras.
- (66) Eftersom vissa anläggningar kan vara belägna på svårtillgängliga platser, bör medlemsstaterna säkerställa adekvat tillgång för den personal som arbetar vid sådana anläggningar.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)) i texten.

(67) Barnets bästa bör komma i främsta rummet för medlemsstaterna när de tillämpar bestämmelser i denna förordning som kan påverka underåriga. I detta sammanhang och med tanke på underårigas särskilda mottagningsbehov bör en medlemsstat – om gränsförfarandet tillämpas och antalet sökande vid en given tidpunkt överstiger det antal som motsvarar den tillräckliga kapaciteten för den medlemsstaten – inte prioritera underåriga och deras familjemedlemmar vid fastställandet av för vem ett gränsförfarande ska tillämpas, såvida de inte på allvarliga grunder anses utgöra en fara för den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen i en medlemsstat. När de är föremål för gränsförfarandet, bör prövningen av ansökningar från underåriga och deras familjemedlemmar ske med prioritet. Mottagningsanläggningar för underåriga och deras familjemedlemmar bör vara lämpade för deras behov med full respekt för direktiv (EU) .../...⁺. Eftersom skyddet av barn är av största vikt bör kommissionen – om den information som erhållits genom övervakningen i enlighet med förordning (EU) 2021/2303 tyder på att en medlemsstat har underlåtit att uppfylla mottagningskraven för underåriga och deras familjemedlemmar – rekommendera att tillämpningen av gränsförfarandet på familjer med underåriga ska tillfälligt upphävas, och den berörda medlemsstaten bör underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtas för att komma till rätta med alla eventuella brister som anges i kommissionens rekommendation. Rekommendationen bör offentliggöras.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)) i texten.

(68) Varaktigheten av gränsförfarandet för prövning av ansökningar om internationellt skydd bör vara så kort som möjligt samtidigt som en fullständig och rättvis prövning av ansökningarna garanteras. Den bör under alla omständigheter inte överstiga 12 veckor, inbegripet fastställandet av ansvarig medlemsstat. Medlemsstaterna bör kunna förlänga denna tidsfrist till 16 veckor om personen överförs i enlighet med förordning (EU) .../...⁺. Denna tidsfrist bör förstås som en fristående tidsfrist för gränsförfarandet för asyl, från registreringen av ansökan till dess att sökanden inte har rätt att stanna kvar och inte tillåts stanna kvar. Inom denna period har medlemsstaterna rätt att i nationell rätt fastställa en tidsfrist både för de administrativa stegen och för de olika efterföljande stegen i förfarandet, men de bör därvid säkerställa att prövningsförfarandet avslutas och att därefter, om relevant, beslutet avseende begäran om att få stanna kvar och, i tillämpliga fall, beslutet om överklagande utfärdas inom 12 veckor eller, i tillämpliga fall, 16 veckor. Om medlemsstaten ändå har underlåtit att fatta de relevanta besluten bör sökanden efter denna period tillåtas att resa in på medlemsstatens territorium, med förbehåll för begränsade undantag, så att det tillämpliga förfarandet kan fortsätta. Inresa på territoriet tillåts inte om sökanden inte har rätt att stanna kvar, om han eller hon inte har framställt en begäran om att tillåtas att stanna kvar med avseende på ett överklagandeförfarande, eller om en domstol har beslutat att sökanden inte ska tillåtas att stanna kvar i avvaktan på resultatet av ett överklagandeförfarande. I sådana fall genomförs även återvändandeförfarandet inom ramen för ett gränsförfarande enligt förordning (EU) .../...⁺ inom en period av högst tolv veckor, så att kontinuitet mellan asylförfarandet och återvändandeförfarandet säkerställs.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 17/24 (2016/0224B (COD)) i texten.

- (69) Även om gränsförfarandet för prövning av en ansökan om internationellt skydd kan tillämpas utan att förvar behöver tillgripas, bör medlemsstaterna icke desto mindre kunna tillämpa grunderna för förvar under gränsförfarandet i enlighet med bestämmelserna i direktiv (EU) .../...⁺ för att besluta om sökandens rätt att resa in på territoriet. Om förvar används under ett sådant förfarande bör bestämmelserna om förvar i det direktivet gälla, inbegripet garantierna för sökande som hålls i förvar, förhållandena i samband med förvar, möjlighet till domstolskontroll samt kravet på en individuell bedömning av varje ärende. Som regel bör underåriga inte tas i förvar. Endast i undantagsfall, som en sista utväg sedan det har konstaterats att andra, mindre ingripande alternativa åtgärder inte kan tillämpas verkningsfullt, bland annat icke frihetsberövande boenden ute i samhället, och efter det att förvar har bedömts vara för barnets bästa i enlighet med direktiv (EU) .../...⁺, bör det vara möjligt att ta underåriga i förvar.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)) i texten.

- (70) Om en ansökan avslås inom ramen för gränsförfarandet bör den berörda sökanden, tredjelandsmedborgaren eller statslösa personen omedelbart bli föremål för ett beslut om återvändande eller, om de relevanta villkoren i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399¹⁵ är uppfyllda, om nekad inresa. För att garantera likabehandling av alla tredjelandsmedborgare och statslösa personer som fått avslag på sina ansökningar inom ramen för gränsförfarandet bör, om en medlemsstat har beslutat att inte tillämpa Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG¹⁶ enligt det relevanta undantag som fastställs däri på tredjelandsmedborgare och statslösa personer och medlemsstaten inte utfärdar ett beslut om återvändande för den berörda tredjelandsmedborgaren, behandlingen av och skyddsnivån för den berörda sökanden, tredjelandsmedborgaren eller statslösa personen överensstämja med bestämmelsen i direktiv 2008/115/EG om förmånligare bestämmelser när det gäller tredjelandsmedborgare som undantas från det direktivets tillämpningsområde och motsvara vad som gäller för personer som omfattas av ett beslut om återvändande.

---

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

- (71) Gränsförfarandet bör genomföras i full överensstämmelse med stadgan och unionsrätten. Varje medlemsstat bör i det sammanhanget tillhandahålla en mekanism för övervakning av grundläggande rättigheter i samband med gränsförfarandet vilken uppfyller de kriterier som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../...¹⁷⁺.
- (72) Unionens byråer, och särskilt asylbyrån, bör inom ramen för sina respektive uppdrag kunna stödja medlemsstaterna och kommissionen på deras begäran i syfte att säkerställa att denna förordning genomförs korrekt och fungerar väl, inbegripet vad avser de av förordningens bestämmelser som avser det påskyndade förfarandet och gränsförfarandet. Unionens byråer, särskilt asylbyrån, kan erbjuda särskilt stöd till en medlemsstat.
- (73) En medlemsstat till vilken en sökande överförs i enlighet med förordning (EU) .../...⁺⁺ bör ha möjlighet att pröva ansökan i ett gränsförfarande, förutsatt att sökanden ännu inte har tillåtits att resa in på de berörda medlemsstaternas territorium och om villkoren för att tillämpa ett sådant förfarande är uppfyllda i den medlemsstat från vilken sökanden överfördes och i den medlemsstat till vilken sökanden överfördes.

---

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... av den ... om införande av screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna och om ändring av förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/817, (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: vänligen för i texten in numret på den förordning som återfinns i dokument PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)) och i fotnoten förordningens nummer, datum, titel och hänvisning till EUT.

⁺⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

- (74) Begreppet allmän ordning kan bland annat tillämpas när någon har dömts för ett grovt brott.
- (75) Så länge en sökande kan uppvisa godtagbara skäl bör avsaknaden av handlingar vid inresan eller användning av förfalskade handlingar inte i sig ge upphov till automatisk tillämpning av ett påskyndat prövningsförfarande eller ett gränsförfarande.
- (76) Om en sökande inte uppfyller vissa skyldigheter som följer av den här förordningen, förordning (EU) .../...⁺ eller direktiv (EU) .../...⁺⁺ bör ansökan inte prövas ytterligare och bör i princip avslås eller förklaras som implicit återkallad, och varje ny ansökan i medlemsstaterna av samma sökande efter det beslutet bör betraktas som en efterföljande ansökan. Om en person har gjort en efterföljande ansökan i en annan medlemsstat och överförs till den ansvariga medlemsstaten i enlighet med förordning (EU) .../...⁺, bör den ansvariga medlemsstaten inte vara skyldig att pröva den ansökan som gjorts i den andra medlemsstaten.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

⁺⁺ EUT: vänligen för in nummer på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)) i texten.

- (77) Om en sökande gör en efterföljande ansökan utan att lägga fram några nya faktorer som betydligt ökar sannolikheten för att han eller hon ska beviljas internationellt skydd eller som avser skälen till att den tidigare ansökan nekades prövning, bör den efterföljande ansökan inte bli föremål för ett nytt fullständigt prövningsförfarande. I dessa fall bör ansökningar efter en preliminär prövning nekas prövning i enlighet med principen om res judicata. Den preliminära prövningen bör ske på grundval av skriftliga inlagor eller en personlig intervju. Den personliga intervjun kan särskilt utgå om det redan utifrån de skriftliga inlagorna är tydligt att ansökan inte innehåller några nya faktorer. Vid efterföljande ansökningar kan undantag göras för en sökandes rätt att stanna kvar på en medlemsstats territorium.
- (78) En sökande som lämnar in en efterföljande ansökan i sista minuten enbart för att försena eller hindra ett avlägsnande bör inte tillåtas att stanna kvar i avvaktan på beslutet som förklarar att ansökan ska nekas prövning, i fall där det står omedelbart klart för den beslutande myndigheten att inga nya faktorer har lagts fram och det inte finns någon risk för refoulement. Den beslutande myndigheten bör utfärda ett beslut enligt nationell rätt som bekräftar att dessa kriterier är uppfyllda för att sökanden inte ska tillåtas att stanna kvar.

- (79) En nyckelfråga när det gäller att bedöma om en ansökan om internationellt skydd är välgrundad är sökandens säkerhet i det egna ursprungslandet. Med beaktande av det förhållande att förordning (EU) .../...⁺ syftar till att uppnå en hög nivå av konvergens i fråga om när tredjelandsmedborgare och statslösa personer ska beviljas internationellt skydd, fastställs i den här förordningen gemensamma kriterier för att fastställa tredjeländer som säkra ursprungsländer med tanke på behovet av att förstärka tillämpningen av begreppet säkert ursprungsland som ett viktigt verktyg för att stödja en snabb prövning av ansökningar som sannolikt är ogrundade.
- (80) Det bör vara möjligt att fastställa ett tredjeland som säkert ursprungsland med undantag för specifika delar av dess territorium eller tydligt identifierbara kategorier av personer. Det faktum att ett tredjeland finns upptaget i en förteckning över säkra ursprungsländer är dessutom inte någon absolut garanti för säkerhet för medborgare i det landet, inte ens för personer som inte tillhör en kategori av personer för vilken ett sådant undantag gjorts, och behovet av en lämplig individuell prövning av ansökan om internationellt skydd kvarstår därför. På grund av dess natur kan den bedömning som ligger bakom fastställandet endast ta hänsyn till de allmänna civila, rättsliga och politiska omständigheterna i det landet och till om de som utövar förföljelse, tortyr eller omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning i praktiken blir bestraffade när de befins skyldiga i det landet. Begreppet säkert ursprungsland bör av detta skäl endast kunna tillämpas under förutsättning att sökanden inte kan lägga fram faktorer som motiverar varför begreppet säkert ursprungsland inte är tillämpligt på honom eller henne, inom ramen för en individuell bedömning.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

- (81) Fastställandet på unionsnivå av säkra ursprungsländer och säkra tredjeländer bör avhjälpa vissa av de skillnader som finns mellan medlemsstaternas nationella förteckningar över säkra länder. Medan medlemsstaterna bör behålla rätten att tillämpa eller införa lagstiftning som möjliggör nationella fastställanden av tredjeländer utöver dem som fastställs som säkra tredjeländer eller säkra ursprungsländer på unionsnivå, bör ett sådant gemensamt fastställande eller en sådan gemensam förteckning säkerställa att begreppen tillämpas av alla medlemsstaterna på ett enhetligt sätt med avseende på sökande vilkas ursprungsländer är fastställda eller för vilka det finns ett säkert tredjeland. Detta bör underlätta konvergensen vid tillämpning av förfarandena och därmed även avhålla sökande av internationellt skydd från sekundära förflyttningar.

(82) Kommissionen bör med bistånd av asylbyrån granska situationen i tredjeländer som fastställs som säkra tredjeländer eller säkra ursprungsländer på unionsnivå. Om läget skulle förvärras betydligt i ett sådant tredjeland bör kommissionen efter en välgrundad bedömning kunna tillfälligt upphäva beteckningen av det tredjelandet som säkert tredjeland eller säkert ursprungsland på unionsnivå under en begränsad period, genom en delegerad akt. Kommissionen bör också kunna förlänga det tillfälliga upphävandet av fastställandet av ett tredjeland som säkert tredjeland eller säkert ursprungsland på unionsnivå under en period på sex månader, med möjligheten att förnya förlängningen en gång. För att hantera betydande försämringar av läget i ett tredjeland som är fastställt som ett säkert tredjeland eller ett säkert ursprungsland på unionsnivå bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att tillfälligt upphäva fastställandet av det tredjelandet som ett säkert tredjeland eller ett säkert ursprungsland på unionsnivå för en period av sex månader, om kommissionen på grundval av en väl underbyggd bedömning anser att villkoren i denna förordning inte längre är uppfyllda, och förlänga det tillfälliga upphävandet av fastställandet av ett tredjeland som säkert tredjeland eller säkert ursprungsland på unionsnivå under en period på sex månader, med möjligheten att förnya förlängningen en gång. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹⁸. För att särskilt säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillgång till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

---

¹⁸ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (83) Kommissionen bör fortlöpande granska situationen i det tredjelandet, med beaktande av bland annat information som tillhandahålls av medlemsstaterna och asylbyrån, med avseende på efterföljande förändringar av situationen i det tredjelandet. Vidare bör kommissionen i detta fall föreslå en ändring i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet så att fastställandet som säkert land på unionsnivå upphävs för det tredjelandet inom tre månader från antagandet av den delegerade akt som tillfälligt upphäver fastställandet för det tredjelandet. Med avseende på den välgrundade bedömningen bör kommissionen ta beakta ett antal olika informationskällor som den förfogar över, särskilt dess årliga lägesrapport för tredjeländer som betecknas som kandidatländer av Europeiska rådet, de återkommande rapporterna från Europeiska utrikestjänsten och upplysningar från medlemsstater, asylbyrån, FN:s flyktingkommissariat, Europarådet och andra relevanta internationella organisationer.
- (84) När giltighetstiden för den delegerade akten och förlängningar av denna löper ut, och utan att en ny delegerad akt har antagits, bör fastställandet av tredjelandet som ett säkert tredjeland eller ett säkert ursprungsland på unionsnivå inte längre vara upphävd. Detta bör inte påverka en föreslagen ändring om att upphäva fastställandet av det tredjelandet.

- (85) Kommissionen bör med bistånd av asylbyrån granska situationen i tredjeländer för vilka fastställandet som säkra ursprungsländer eller säkra tredjeländer på unionsnivå har upphävts, inbegripet om en medlemsstat till kommissionen anmäler att den, efter en välgrundad bedömning, anser att ett tredjeland efter förändringar i förhållandena i landet åter uppfyller de villkor som anges i denna förordning för att fastställas som säkert. I ett sådant fall kan medlemsstater endast fastställa det tredjelandet som ett säkert ursprungsland eller säkert tredjeland på nationell nivå så länge kommissionen inte har gjort några invändningar mot det fastställandet inom två år efter den dag då fastställandet av det tredjelandet som ett säkert tredjeland eller ett säkert ursprungsland på unionsnivå upphävdes. När kommissionen anser att dessa villkor är uppfyllda, kan den föreslå en ändring av fastställandet av säkra tredjeländer eller säkra ursprungsländer på unionsnivå genom tillägg av tredjelandet.
- (86) När det gäller återkallande av flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande bör medlemsstaterna säkerställa att personer som beviljats internationellt skydd vederbörligen informeras om den eventuella omprövningen av deras status och att de ges möjlighet att skriftligen eller i en personlig intervju lägga fram sina synpunkter inom rimlig tid, innan myndigheterna kan fatta ett motiverat beslut om att återkalla deras status.

- (87) Beslut om en ansökan om internationellt skydd enligt vilket prövning nekats eller ansökan avslås som ogrundad eller uppenbart ogrundad med avseende på flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande, eller som implicit återkallad, liksom beslut om återkallande av flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande bör vara föremål för ett effektivt rättsmedel inför en domstol i enlighet med alla krav och villkor som anges i artikel 47 i stadgan. För att säkerställa att förfarandet är effektivt bör sökanden lämna in sitt överklagande inom en fastställd tidsfrist. Sökanden bör även ha rätt till kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde för att han eller hon ska kunna iaktta dessa tidsfrister och för att garantera en effektiv möjlighet till rättslig prövning. Detta bör inte påverka möjligheten för sökande eller personer som beviljats internationellt skydd att utnyttja andra allmänt tillämpliga rättsmedel på nationell nivå som inte är specifika för förfarandet för att bevilja eller återkalla internationellt skydd.
- (88) Vissa medlemsstater har rättsliga förfarandebestämmelser som kräver att det finns möjlighet att överklaga i andra instans utöver vad som krävs enligt denna förordning. Mot bakgrund av proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna, och med vederbörlig hänsyn till medlemsstaternas självbestämmanderätt i processuella frågor och målen för denna förordning, är det lämpligt att fastställa en flexibel definition av vad som utgör ett slutligt beslut genom att hänvisa till nationell rätt, varvid medlemsstaterna åtminstone bör ombesörja de rättsmedel som fastställs i kapitel V i denna förordning innan ett beslut blir slutligt i enlighet med nationell rätt. Om en efterföljande ansökan har gjorts innan beslutet om en tidigare ansökan har vunnit laga kraft, bör den anses vara en ytterligare utsaga och prövas inom ramen för det pågående administrativa förfarandet eller överklagandeförfarandet, beroende på vad som är tillämpligt.

- (89) Begreppet domstol är ett unionsrättsligt begrepp, så som det tolkas av Europeiska unionens domstol. Det begreppet – tillsammans med andra faktorer – kan endast avse en myndighet som har egenskapen av en utomstående i förhållande till den myndighet som har fattat det beslut som är föremål för talan. Denna myndighet bör utöva dömande verksamhet, och det är inte avgörande om denna myndighet betecknas som domstol enligt nationell rätt. Denna förordning bör inte påverka medlemsstaternas behörighet att organisera sina nationella domstolssystem och fastställa antalet överklagandeinstanser. Om det i nationell rätt föreskrivs en möjlighet att lämna in ett ytterligare överklagande mot ett första beslut om överklagande eller ett efterföljande beslut om överklagande, bör förfarandet och den suspensiva verkan av sådana överklaganden regleras i nationell rätt, i enlighet med unionsrätten och internationella skyldigheter.
- (90) När det gäller överklagandeförfarandet kan medlemsstaterna föreskriva att förhandlingar i en domstol i första instans får hållas via videokonferens, förutsatt att nödvändiga arrangemang har inrättats.
- (91) För att en sökande ska kunna utöva sin rätt till ett effektivt rättsmedel mot ett beslut om avslag på en ansökan om internationellt skydd, bör alla verkningar av ett beslut om återvändande automatiskt skjutas upp så länge som sökanden har rätt att stanna kvar eller har tillåtits att stanna kvar på en medlemsstats territorium.

- (92) Sökande bör i princip ha rätt att stanna kvar på en medlemsstats territorium till dess att tidsfristen för att ge in ett överklagande till en domstol i första instans löper ut och, om de utövar denna rätt inom utsatt tid, i avvaktan på resultatet av överklagandet. Det är endast i de begränsade fall som fastställs i denna förordning, där ansökningar sannolikt är ogrundade, och utan att det påverkar tillämpningen av principen om non-refoulement, som sökanden inte bör ha en automatisk rätt att stanna kvar för överklagandet.
- (93) I fall där sökanden inte har någon automatisk rätt att stanna kvar för överklagandet, bör en domstol ändå kunna tillåta sökanden att stanna kvar på medlemsstatens territorium i avvaktan på resultatet av överklagandet, på sökandens begäran eller på eget initiativ. I sådana fall bör sökande ha rätt att stanna kvar till dess att tidsfristen för att framställa en begäran till en domstol om att tillåtas att stanna kvar har löpt ut och, om sökanden har framställt en sådan begäran inom den fastställda tidsfristen, i avvaktan på domstolens beslut. För att avskräcka från efterföljande ansökningar som är att betrakta som missbruk av förfarandet eller som ges in i sista minuten, bör medlemsstaterna i sin nationella rätt, i syfte att motverka ytterligare ogrundade efterföljande ansökningar, kunna föreskriva att sökande inte bör ha rätt att stanna kvar under denna period i fall av avslag på efterföljande ansökningar. I samband med förfarandet för att avgöra om sökanden ska tillåtas att stanna kvar i avvaktan på överklagandet, bör sökandens rätt till försvar garanteras på ett lämpligt sätt genom att han eller hon tillhandahålls nödvändig tolkning och rättsligt bistånd. Vidare bör den behöriga domstolen kunna pröva beslutet om att inte bevilja internationellt skydd med avseende på faktiska och rättsliga omständigheter.

- (94) För att säkerställa effektiva återvändanden bör sökande inte ha rätt att stanna kvar på medlemsstatens territorium i skedet för ett överklagande i andra eller högre domstolsinstans av ett avslag på en ansökan om internationellt skydd, utan att det påverkar möjligheten för en domstol att tillåta sökanden att stanna kvar.
- (95) För att säkerställa konsekvens i en domstols rättsliga prövning av ett beslut om avslag på en ansökan om internationellt skydd och det åtföljande beslutet om återvändande, och i syfte att påskynda prövningen av ärendet och minska bördan för de behöriga domstolarna, bör sådana beslut, om de fattas som en del av det därmed relaterade beslutet om ansökan om internationellt skydd eller beslutet att återkalla internationellt skydd, vara föremål för gemensamma förfaranden i samma domstol.
- (96) För att säkerställa en rättvis och objektiv handläggning av ansökningar och effektivitet i det gemensamma förfarandet för internationellt skydd, bör tidsfrister fastställas för det administrativa förfarandet.
- (97) I enlighet med artikel 72 i EUF-fördraget påverkar detta direktiv inte utövandet av medlemsstaternas ansvar med avseende på att upprätthålla lag och ordning och skydda den inre säkerheten.

- (98) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679¹⁹ är tillämplig på medlemsstaternas behandling av personuppgifter vid tillämpningen av denna förordning.
- (99) Eventuell behandling av personuppgifter som utförs av asylbyrån inom ramen för den här förordningen bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725²⁰ och förordning (EU) 2021/2303, varvid särskilt principerna om nödvändighet och proportionalitet bör iakttas.
- (100) Alla personuppgifter som samlas in när en ansökan om internationellt skydd registreras eller lämnas in och under den personliga intervjun bör anses som en del av sökandens akt och bör lagras under ett tillräckligt antal år, eftersom tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som ansöker om internationellt skydd i en medlemsstat kan försöka att ansöka om internationellt skydd i en annan medlemsstat eller lämna in efterföljande ansökningar i samma eller en annan medlemsstat under flera år framåt. Eftersom de flesta tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som har uppehållit sig i unionen under flera år kommer att ha erhållit uppehållstillstånd eller till och med medborgarskap i en medlemsstat efter en period på tio år räknat från och med beviljandet av internationellt skydd, bör den tidsperioden anses vara en nödvändig tid för att lagra personuppgifter, inbegripet fingeravtryck och ansiktsbilder.

---

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (101) Den här förordningen behandlar inte förfaranden mellan medlemsstaterna som regleras i förordning (EU) .../...⁺, inbegripet när det gäller överklaganden i samband med de förfarandena.
- (102) Den här förordningen bör vara tillämplig på sökande som omfattas av förordning (EU) .../...⁺, utöver och utan att det påverkar bestämmelserna i den förordningen.
- (103) För att säkerställa ett konsekvent genomförande av denna förordning vid tidpunkten för dess tillämpning bör genomförandeplaner på unionsnivå och nationell nivå vilka identifierar brister och operativa åtgärder för varje medlemsstat utarbetas och genomföras.
- (104) Tillämpningen av denna förordning bör utvärderas regelbundet.
- (105) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att fastställa ett gemensamt förfarande för att bevilja och återkalla internationellt skydd, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av denna förordnings omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

- (106) I enlighet med artiklarna 1, 2 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (107) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (108) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i stadgan. I denna förordning söker unionen särskilt att säkerställa full respekt för människans värdighet och att främja tillämpningen av artiklarna 1, 4, 8, 18, 19, 21, 23, 24 och 47 i stadgan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll

I denna förordning fastställs ett gemensamt förfarande för att bevilja och återkalla internationellt skydd enligt förordning (EU) .../...⁺.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning är tillämplig på alla ansökningar om internationellt skydd som görs på medlemsstaternas territorium, inbegripet vid den yttre gränsen, i deras territorialvatten eller i deras transitområden, samt på återkallandet av internationellt skydd.
2. Denna förordning är inte tillämplig på ansökningar om internationellt skydd samt ansökningar om diplomatisk eller territoriell asyl som lämnas in till medlemsstaternas beskickningar.
3. Medlemsstaterna får besluta att tillämpa denna förordning på ansökningar om skydd som inte ingår i tillämpningsområdet för förordning (EU) .../...⁺.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

Artikel 3
Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *flykting*: en tredjelandsmedborgare som med anledning av välgrundad fruktan för förföljelse på grund av ras, religion, nationalitet, politisk åskådning eller tillhörighet till viss samhällsgrupp befinner sig utanför det land där han eller hon är medborgare och som inte kan eller på grund av sin fruktan inte vill begagna sig av det landets skydd, eller en statslös person som av samma skäl befinner sig utanför det land där han eller hon tidigare hade sin stadigvarande bosättning och som inte kan eller på grund av sin fruktan inte vill återvända dit och som inte omfattas av artikel 12 i förordning (EU) .../...⁺.
2. *person som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande*: en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som inte uppfyller kraven för att betecknas som flykting, men där det finns grundad anledning att förmoda att den personen, om han eller hon återsänds till sitt ursprungsland, eller, i fråga om en statslös person, till det land där han eller hon tidigare hade sin stadigvarande bosättning, skulle utsättas för en verklig risk att lida allvarlig skada enligt artikel 15 i förordning (EU) .../...⁺ och som inte omfattas av artikel 17.1 och 17.2 i den förordningen och som inte kan eller, på grund av en sådan risk, inte vill begagna sig av det landets skydd.
3. *flyktingstatus*: en medlemsstats erkännande av en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som flykting i enlighet med förordning (EU) .../...⁺.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

4. *status som subsidiärt skyddsbehövande*: en medlemsstats erkännande av en tredjelandsmedborgare eller statslös person som en person som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande i enlighet med förordning (EU) .../...⁺.
5. *internationellt skydd*: flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande.
6. *underårig*: en tredjelandsmedborgare eller statslös person under 18 år.
7. *ensamkommande barn*: en underårig som anländer till medlemsstaternas territorium utan en medföljande vuxen som enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten ansvarar för honom eller henne, så länge den underåriga inte faktiskt tas om hand av en sådan vuxen, inbegripet en underårig som lämnas ensam utan medföljande vuxen efter det att han eller hon rest in på medlemsstaternas territorium.
8. *slutligt beslut*: ett beslut om huruvida en tredjelandsmedborgare eller statslös person ska beviljas flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande enligt förordning (EU) .../...⁺, inbegripet ett beslut om att neka prövning av ansökan eller ett beslut om att avslå en ansökan såsom implicit eller uttryckligen återkallad och som inte längre kan bli föremål för rättsmedel i enlighet med kapitel V i den här förordningen eller har vunnit laga kraft i enlighet med nationell rätt, oavsett om sökanden har rätt att stanna kvar i enlighet med den här förordningen.
9. *prövning av en ansökan om internationellt skydd*: prövning av om en ansökan om internationellt skydd kan tas upp till prövning eller prövning i sak av en sådan ansökan i enlighet med den här förordningen och förordning (EU) .../...⁺.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

10. *biometriska uppgifter*: biometriska uppgifter enligt definitionen i artikel 2 s i förordning (EU) .../...⁺.
11. *tillräcklig kapacitet*: den kapacitet som krävs vid en given tidpunkt för att genomföra det gränsförfarande för asyl, och det gränsförfarandet för återvändande som fastställs enligt förordning (EU) .../...⁺⁺ eller i tillämpliga fall ett likvärdigt gränsförfarande för återvändande som fastställs i nationell rätt.
12. *ansökan om internationellt skydd eller ansökan*: en begäran om skydd från en tredjelandsmedborgare eller en statslös person till en medlemsstat som kan förstås som en begäran om flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande.
13. *sökande*: en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som har gjort en ansökan om internationellt skydd om vilken ett slutligt beslut ännu inte har fattats.
14. *sökande i behov av särskilda förfarandegarantier*: en sökande vars förmåga att utnyttja de rättigheter och uppfylla de skyldigheter som följer av denna förordning är begränsad på grund av individuella omständigheter, såsom särskild sårbarhet.
15. *statslös person*: en person som inte anses som medborgare av någon stat enligt tillämpningen av dess lagstiftning.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132 (COD)) i texten.

⁺⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)).

16. *beslutande myndighet*: en myndighet med domstolsliknande uppgifter eller en administrativ myndighet i en medlemsstat som är ansvarig för att pröva ansökningar om internationellt skydd och behörig att fatta beslut inom ramen för det administrativa förfarandet.
17. *återkallande av internationellt skydd*: ett beslut av en beslutande myndighet eller en behörig domstol om att återkalla eller upphäva, inbegripet genom att vägra att förnya, det internationella skyddet i enlighet med förordning (EU) .../...⁺.
18. *stanna kvar i medlemsstaten*: att stanna kvar på den medlemsstats territorium där ansökan om internationellt skydd har gjorts eller håller på att prövas, inbegripet vid gränsen eller i denna medlemsstats transitområden.
19. *efterföljande ansökan*: en ytterligare ansökan om internationellt skydd som görs i någon medlemsstat efter det att ett slutligt beslut har fattats om en tidigare ansökan, inbegripet fall där ansökan har avslagits såsom uttryckligen eller implicit återkallad.
20. *ansvarig medlemsstat*: den medlemsstat som ansvarar för prövningen av en ansökan i enlighet med förordning (EU) .../...⁺⁺.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

⁺⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

Artikel 4
Behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska i enlighet med nationell rätt utse en beslutande myndighet som ska utföra de uppgifter som den tilldelas enligt den här förordningen samt förordning (EU) .../...⁺, särskilt följande:

- a) Ta emot och pröva ansökningar om internationellt skydd.
- b) Fatta beslut om ansökningar om internationellt skydd.
- c) Fatta beslut om återkallande av internationellt skydd.

Den beslutande myndigheten ska under det administrativa förfarandet vara den enda myndighet som har befogenhet att besluta om huruvida en ansökan om internationellt skydd kan tas upp till prövning samt att pröva en ansökan i sak.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska medlemsstaterna anförtro andra relevanta nationella myndigheter uppgiften att ta emot ansökningar om internationellt skydd samt upplysa sökandena om var och hur en ansökan om internationellt skydd kan lämnas in i enlighet med artikel 28. Dessa andra nationella myndigheter ska åtminstone inbegripa polisen, invandringsmyndigheterna, gränsbevakningen och de myndigheter som ansvarar för förvarsanläggningar eller mottagningsanläggningar.

3. Varje medlemsstat ska utse en behörig myndighet för registrering av ansökningar om internationellt skydd. Medlemsstaterna får anförtro den beslutande myndigheten eller andra relevanta myndigheter uppgiften att registrera ansökningar om internationellt skydd.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

4. Om en ansökan tas emot av en myndighet som inte har befogenhet att registrera den, ska den myndigheten utan dröjsmål informera den myndighet som ansvarar för registreringen av ansökningar, och ansökan ska registreras i enlighet med artikel 27. Den myndighet som ansvarar för att ta emot ansökan ska även informera sökanden av internationellt skydd om vilken myndighet som ansvarar för registreringen av ansökan.
5. Vid tillämpning av punkterna 2 och 3 ska varje medlemsstat senast den ... [dagen för tillämpning av denna förordning] underrätta kommissionen om de myndigheter som den har utsett att utföra de uppgifter som avses i de punkterna och specificera vilka uppgifter som de har tilldelats. Kommissionen ska omedelbart underrättas om alla förändringar av fastställandet av dessa myndigheter.
6. Medlemsstaterna får föreskriva att en annan myndighet än den beslutande myndigheten ska vara ansvarig för förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat i enlighet med förordning (EU) .../...⁺.
7. Varje medlemsstat ska förse den beslutande myndigheten och övriga behöriga myndigheter som har utsetts i enlighet med denna artikel med lämpliga resurser, inbegripet tillräcklig personal med tillräcklig kompetens för att utföra sina uppgifter i enlighet med denna förordning.
8. Medlemsstaterna ska säkerställa att den personal vid de behöriga myndigheter som tillämpar denna förordning har lämpliga kunskaper och har fått den utbildning, inbegripet relevant utbildning enligt artikel 8 i förordning (EU) 2021/2303, och den vägledning som krävs för att kunna fullgöra sina skyldigheter vid tillämpningen av denna förordning.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

Artikel 5

Bistånd till behöriga myndigheter

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.7 och 4.8 och på medlemsstatens begäran får de behöriga myndigheter som fastställs enligt artikel 4 för mottagandet och registreringen av ansökningar om internationellt skydd och för att underlätta prövningen av ansökningar, inbegripet med avseende på den personliga intervjun, bistås av

- a) experter som har utplacerats av Europeiska unionens asylbyrå (*asylbyrån*) i enlighet med förordning (EU) 2021/2303, samt
- b) en annan medlemsstats behöriga myndigheter som av den medlemsstaten har anförtrotts uppgiften att ta emot, registrera eller pröva ansökningar om internationellt skydd.

De behöriga myndigheter som utses enligt artikel 4 får bistå myndigheterna i en annan medlemsstat endast med de uppgifter som de har anförtrotts av sin egen medlemsstat.

Det är endast den beslutande myndigheten i den ansvariga medlemsstaten som har befogenhet att besluta om enskilda ansökningar om internationellt skydd.

Artikel 6

FN:s flyktingkommissariats roll

1. Medlemsstaterna ska ge FN:s flyktingkommissariat möjlighet att
  - a) ta kontakt med sökande, även de som befinner sig i mottagningscentrum, i förvar, vid gränsen och i transitområden,
  - b) få tillgång till information om enskilda ansökningar om internationellt skydd, om förfarandets gång och om vilka beslut som har fattats, under förutsättning att sökanden samtycker till detta,
  - c) vid utövandet av sin tillsyn enligt artikel 35 i konventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, kompletterad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, (*Genèvekonventionen*) lägga fram synpunkter för vilken behörig myndighet som helst i fråga om enskilda ansökningar om internationellt skydd i alla skeden av förfarandet.

2. Punkt 1 ska även vara tillämplig på en organisation som för FN:s flyktingkommissariats räkning verkar på den berörda medlemsstatens territorium i enlighet med ett avtal med medlemsstaten i fråga.

Artikel 7
Tystnadsplikt

1. De myndigheter som tillämpar denna förordning ska vara bundna av tystnadsplikt när det gäller alla personuppgifter som de inhämtar vid utförandet av sina uppgifter, inbegripet allt utbyte mellan medlemsstaternas myndigheter av uppgifter i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt som är relevanta för tillämpningen av denna förordning.
2. Under förfarandet för internationellt skydd och efter det att ett slutligt beslut om ansökan har fattats får myndigheterna inte
  - a) röja uppgifter om en enskild ansökan om internationellt skydd eller det faktum att en ansökan har gjorts till de aktörer som påstås utöva förföljelse eller tillfoga allvarlig skada,
  - b) inhämta uppgifter från de aktörer som påstås utöva förföljelse eller tillfoga allvarlig skada på ett sätt som skulle leda till att dessa aktörer får information om att en ansökan har gjorts av sökanden i fråga.

Kapitel II

Grundläggande principer och garantier

AVSNITT I

RÄTTIGHETER OCH SKYLDIGHETER FÖR SÖKANDE

Artikel 8

Allmänna garantier för sökande

1. Under det administrativa förfarande som avses i kapitel III ska sökandena åtnjuta de garantier som fastställs i punkterna 2–6 i denna artikel.
2. Den beslutande myndigheten eller, i tillämpliga fall, andra behöriga myndigheter eller organisationer som har utsetts av medlemsstaterna för detta ändamål ska informera sökandena på ett språk som de förstår eller rimligen kan förväntas förstå om följande:
  - a) Rätten att lämna in en individuell ansökan.
  - b) Tidsfrister och skeden i det förfarande som ska följas.
  - c) Deras rättigheter och skyldigheter under förfarandet, inbegripet enligt förordning (EU) .../...⁺, samt följderna av att inte uppfylla dessa skyldigheter, särskilt vad avser uttryckligt eller implicit återkallande av en ansökan.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

- d) Rätten till kostnadsfri rättslig rådgivning för inlämnandet av den individuella ansökan samt rättsligt bistånd och biträde i alla skeden av förfarandet enligt avsnitt III i detta kapitel och i enlighet med artiklarna 15, 16, 17, 18 och 19.
- e) På vilket sätt de kan fullgöra skyldigheten att lägga fram de faktorer som avses i artikel 4 i förordning (EU) .../...⁺.
- f) Den beslutande myndighetens beslut i enlighet med artikel 36.

All den information som avses i denna punkt ska tillhandahållas så snart som möjligt så att sökandena kan utöva de rättigheter som garanteras i denna förordning och på ett tillräckligt sätt fullgöra de skyldigheter som anges i artikel 9. Den information som avses i första stycket a–e i denna punkt ska tillhandahållas sökanden senast när ansökan om internationellt skydd registreras. Informationen ska lämnas genom den broschyr som avses i punkt 7, antingen fysiskt eller elektroniskt och, om det är nödvändigt, muntligen. Underåriga ska få information på ett barnvänligt sätt och med medverkan av företrädaren eller den person som avses i artikel 23.2 a i denna förordning.

Sökanden ska ges möjlighet att bekräfta att han eller hon har tagit emot informationen. En sådan bekräftelse ska dokumenteras i sökandens akt. Om sökanden vägrar att bekräfta att han eller hon har tagit emot informationen, ska en anteckning om detta föras in i hans eller hennes akt.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

3. Under det administrativa förfarandet ska sökandena ha tillgång till tolkning vid registrering och inlämnande av en ansökan samt i tillämpliga fall vid den personliga intervjun närhelst ändamålsenlig kommunikation inte kan säkerställas utan sådana tjänster. Kostnaderna för tolkning ska täckas med offentliga medel.
4. De behöriga myndigheterna ska, så snart som möjligt och före utgången av tidsfristen för att lämna in en ansökan i enlighet med artikel 28.1, ge sökandena möjligheten att meddela sig med FN:s flyktingkommissariat eller någon annan organisation som erbjuder rättslig rådgivning eller annan rådgivning för sökande i enlighet med nationell rätt.
5. Den beslutande myndigheten ska säkerställa att sökandena och, i tillämpliga fall, deras företrädare eller rättsliga rådgivare eller andra rådgivare som enligt nationell rätt är godkända eller tillåtna att lämna rättsliga råd (*rättsliga rådgivare*) har tillgång till de uppgifter som avses i artikel 34.2 b och c och som behövs för prövningen av ansökningar samt till uppgifter som tillhandahålls av de experter som avses i artikel 34.3, om den beslutande myndigheten har beaktat denna information vid sitt beslut om deras ansökan.
6. Den beslutande myndigheten ska skriftligen och så snart som möjligt underrätta sökandena om vilket beslut den har fattat om deras ansökan. Om en företrädare eller rättslig rådgivare rättsligt företräder sökanden, får den beslutande myndigheten välja att underrätta företrädaren eller den rättsliga rådgivaren om beslutet i stället för sökanden.

7. Asylbyrån ska i nära samarbete med kommissionen och varje medlemsstat utarbeta broschyrer med den information som krävs enligt denna artikel. Broschyerna ska utformas så, att medlemsstaterna kan komplettera dem med ytterligare, för den berörda medlemsstaten specifik information och ska beakta sårbara sökandes särskilda situation, t.ex. underåriga eller personer med funktionsnedsättning.

Artikel 9

Skyldigheter för sökande

1. Sökanden ska göra sin ansökan i den medlemsstat som föreskrivs i artikel 17.1 och 17.2 i förordning (EU) .../...⁺.
2. Sökanden ska samarbeta fullt ut med de behöriga myndigheter som avses i artikel 4 i frågor som omfattas av denna förordning, särskilt genom att
  - a) tillhandahålla de uppgifter som avses i artikel 27.1 a, b och d,
  - b) i förekommande fall förklara varför han eller hon inte innehar någon id-handling eller resehandling,
  - c) tillhandahålla information om alla förändringar avseende hans eller hennes bostadsort, adress, telefonnummer eller e-postadress,
  - d) lämna biometriska uppgifter,

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

- e) lämna in sin ansökan i enlighet med artikel 28 och förbli tillgänglig under hela förfarandet,
- f) så snart som möjligt överlämna handlingar som han eller hon innehar och som är av betydelse för prövningen av ansökan,
- g) delta i den personliga intervjun, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13,
- h) stanna kvar på territoriet i den medlemsstat där han eller hon måste vistas i enlighet med artikel 17.4 i förordning (EU) .../...⁺.

Om de behöriga myndigheterna beslutar att behålla några handlingar enligt första stycket f, ska de säkerställa att sökanden omedelbart får kopior av originalen. Vid en överföring enligt [artikel X i förordning (EU) .../...⁺] ska de behöriga myndigheterna lämna tillbaka sådana handlingar till sökanden vid tidpunkten för överföringen.

3. Sökanden ska acceptera att ta emot eventuella meddelanden från de behöriga myndigheterna på den senaste bostadsorten eller adressen, på det telefonnummer eller den e-postadress som han eller hon själv har uppgivit till de behöriga myndigheterna, särskilt när han eller hon lämnar in en ansökan i enlighet med artikel 28.

Medlemsstaterna ska i nationell rätt fastställa metoden för kommunikation och den tidpunkt då meddelandet ska anses ha mottagits av sökanden.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

4. Sökanden ska fullgöra skyldigheterna att anmäla sig till de behöriga myndigheterna vid en viss angiven tidpunkt eller med rimliga intervall eller stanna kvar på ett anvisat geografiskt område inom medlemsstatens territorium i enlighet med direktiv (EU) .../...⁺, på det sätt som krävs av den medlemsstat där han eller hon måste vistas i enlighet med förordning (EU) .../...⁺⁺.
5. Utan att det påverkar eventuell kroppsvisitering som genomförs av säkerhetsskäl får de behöriga myndigheterna, om det är nödvändigt och vederbörligen motiverat för prövningen av en ansökan, kräva att sökanden kroppsvisiteras eller att hans eller hennes tillhörigheter genomsöks i enlighet med nationell rätt. Den behöriga myndigheten ska meddela sökanden om skälen till kroppsvisiteringen och ange dem i sökandens akt. Varje kroppsvisitering av sökanden i enlighet med denna förordning ska utföras av en person av samma kön som sökanden under fullständigt beaktande av principerna om mänsklig värdighet samt fysisk och psykisk integritet.

Artikel 10

Rätt att stanna kvar under det administrativa förfarandet

1. Sökande ska ha rätt att stanna kvar på territoriet i den medlemsstat där de är skyldiga att befinna sig i enlighet med artikel 17.4 i förordning (EU) .../...⁺⁺ till dess att den beslutande myndigheten har fattat beslut om ansökan inom ramen för det administrativa förfarande som fastställs i kapitel III.
2. Rätten att stanna kvar ska inte utgöra ett berättigande till uppehållstillstånd och ska inte ge sökanden rätt att resa till andra medlemsstaters territorium utan en resehandling i enlighet med artikel 6.3 i direktiv (EU) .../...⁺.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)) i texten.

⁺⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

3. Sökanden ska inte ha rätt att stanna kvar på den berörda medlemsstatens territorium under det administrativa förfarandet om personen är föremål för ett överlämnande till en annan medlemsstat i överensstämmelse med skyldigheter i enlighet med en europeisk arresteringsorder som har utfärdats i enlighet med rådets rambeslut 2002/584/RIF²¹.
4. Medlemsstaterna får föreskriva ett undantag från en sökandes rätt att stanna kvar på deras territorium under det administrativa förfarandet om sökanden
  - a) gör en efterföljande ansökan i enlighet med artikel 55, och de villkor som fastställs i artikel 56 är uppfyllda,
  - b) utlämnas, överlämnas eller överförs, eller kommer att utlämnas, överlämnas eller överförs, till en annan medlemsstat, ett tredjeland, Internationella brottmålsdomstolen eller annan internationell domstol eller tribunal för lagföring eller för verkställighet av ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd,
  - c) utgör en fara för den allmänna ordningen eller den nationella säkerheten, utan att det påverkar tillämpningen av [artiklarna 12 och 17 i förordning (EU) .../...⁺, under förutsättning att tillämpningen av ett sådant undantag inte leder till att sökanden avlägsnas till ett tredjeland i strid med principen om non-refoulement.

---

²¹ Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, 18.7.2002, s. 1).

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

5. En medlemsstat får utlämna, överlämna eller överföra en sökande till ett tredjeland eller en internationell domstol eller tribunal i enlighet med punkt 4 b endast om den behöriga myndigheten anser att ett sådant beslut att utlämna, överlämna eller överföra inte kommer att resultera i direkt eller indirekt refoulement i strid med den medlemsstatens skyldigheter enligt internationell rätt och unionsrätten.

AVSNITT II

PERSONLIGA INTERVJUER

Artikel 11

Intervju för att avgöra om ansökan kan tas upp till prövning

1. Innan den beslutande myndigheten fattar ett beslut om att inte pröva en ansökan i enlighet med artikel 38, ska sökanden, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 38.1 och 55.4, ges tillfälle till en personlig intervju för att avgöra om ansökan kan tas upp till prövning.
2. Vid intervjun för att avgöra om ansökan kan tas upp till prövning ska sökanden ges möjlighet att förklara varför de grunder för att neka prövning av ansökan som föreskrivs i artikel 38 inte är tillämpliga på honom eller henne.

Artikel 12

Intervju om innehållet i ansökan

1. Innan den beslutande myndigheten fattar ett beslut i sak för en ansökan om internationellt skydd ska sökanden ges tillfälle till en personlig intervju om grunderna för ansökan. Intervjun om innehållet i ansökan får genomföras samtidigt som intervjun för att avgöra om ansökan kan tas upp till prövning, under förutsättning att sökanden har informerats om denna möjlighet i förväg och har kunnat samråda med sin rättsliga rådgivare i enlighet med artikel 15 eller med en person som har anförtrotts tillhandahållandet av rättslig rådgivning i enlighet med artikel 16.
2. Vid intervjun om innehållet i ansökan ska sökanden ges möjlighet att lägga fram de faktorer som krävs för att underbygga sin ansökan i enlighet med förordning (EU) .../...⁺, och han eller hon ska lägga fram de faktorer som avses i artikel 4.2 i den förordningen så fullständigt som möjligt. Sökanden ska ges möjlighet att förklara eventuella faktorer som saknas eller eventuella oförenligheter och motsägelser i sina utsagor.

Artikel 13

Krav på de personliga intervjuerna

1. De personliga intervjuer som föreskrivs i artiklarna 11 och 12 ska genomföras under de förutsättningar som fastställs i denna förordning.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

2. Om en ansökan om internationellt skydd lämnas in i enlighet med artikel 31, ska den ansvariga vuxna person som avses i den bestämmelsen ges möjlighet till en personlig intervju enligt artiklarna 11 och 12. Också sökanden ska ges möjlighet att delta i den intervjun under förutsättning att punkt 11 c i den här artikeln inte är tillämplig.
3. De personliga intervjuerna ska genomföras under förhållanden som säkerställer tillbörlig integritet och konfidentialitet och att sökandena kan lägga fram grunderna för sina ansökningar på ett uttömmande sätt.
4. Om sökanden har beslutat att använda sig av rättsligt bistånd i enlighet med avsnitt III i detta kapitel, ska närvaro av sökandens rättsliga rådgivare säkerställas vid den personliga intervjun.
5. En tolk som kan säkerställa ändamålsenlig kommunikation mellan sökanden och den person som genomför intervjun ska tillhandahållas för de personliga intervjuerna.

En kulturtolk får tillhandahållas under de personliga intervjuerna.

Medlemsstaterna ska ge företräde åt tolkar och kulturtolkar som har fått fortbildning, såsom fortbildning som avses i artikel 8.4 m i förordning (EU) 2021/2303.

Medlemsstaterna ska säkerställa att tolkarna och kulturtolkarna görs medvetna om de centrala begrepp och den terminologi som är relevanta för bedömningen av ansökningar om internationellt skydd, t.ex. genom en standardbroschyr eller en vägledning.

Kommunikationen ska ske på det språk som sökanden föredrar, såvida det inte finns något annat språk som han eller hon förstår och kan kommunicera tydligt på.

6. De personliga intervjuerna ska genomföras av den beslutande myndighetens personal.

Om ett oproportionellt stort antal tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ansöker inom samma tidsperiod, och det gör det omöjligt att genomföra personliga intervjuer med varje sökande i tid, får den beslutande myndigheten tillfälligt bistås av personal från andra myndigheter i den medlemsstaten, vilka på förhand ska erhålla relevant fortbildning som ska omfatta de faktorer som anges i artikel 8 i förordning (EU) 2021/2303 för att genomföra sådana intervjuer, eller av asylbyrån i enlighet med artikel 5.

7. Den person som genomför intervjun ska

- a) ha den kompetens som krävs för att kunna beakta de personliga och allmänna omständigheter som ligger bakom ansökan, inklusive den rådande situationen i sökandes ursprungsland, sökandens kulturella ursprung, ålder, kön, könsidentitet, sexuella läggning, sårbarhet och särskilda förfarandebestånd,
- b) inte bära militär uniform eller brottsbekämpande myndigheters uniform.

8. Den personal som intervjuar sökande, inbegripet experter som utplacerats av asylbyrån, ska
  - a) ha tillägnat sig allmänna kunskaper om faktorer som kan ha en negativ inverkan på sökandens förmåga att bli intervjuad, till exempel indikationer på att personen tidigare kan ha varit utsatt för tortyr eller varit offer för människohandel,
  - b) i förväg ha erhållit fortbildning som omfattar relevanta faktorer i förteckningen i artikel 8.4 i förordning (EU) 2021/2303.
9. Om sökanden så begär ska den beslutande myndigheten om möjligt säkerställa att de personer som genomför intervjun och tolkarna är av det kön som sökanden föredrar, såvida den inte har skäl att anse att en sådan begäran inte har koppling till sökandens eventuella svårigheter att lägga fram grunderna för sin ansökan på ett uttömmande sätt.
10. Undantagsvis får den beslutande myndigheten hålla den personliga intervjun via videokonferens, om omständigheterna vederbörligen motiverar det.

I sådana fall ska den beslutande myndigheten säkerställa nödvändiga arrangemang för lämpliga anläggningar, förfarandemässiga och tekniska standarder, rättsligt bistånd och tolkning, med beaktande av vägledning från asylbyrån.

11. Intervjun för att avgöra om ansökan kan tas upp till prövning eller om innehållet i ansökan, beroende på vad som är tillämpligt, behöver inte genomföras om
- a) den beslutande myndigheten kan fatta ett positivt beslut avseende flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande på grundval av tillgänglig bevisning, förutsatt att status som subsidiärt skyddsbehövande erbjuder samma rättigheter och förmåner som flyktingstatus enligt unionsrätten och nationell rätt,
  - b) den beslutande myndigheten bedömer att ansökan inte kan nekas prövning på grundval av tillgänglig bevisning,
  - c) den beslutande myndigheten anser att sökanden är oförmögen att höras på grund av varaktiga omständigheter som ligger utanför hans eller hennes kontroll,
  - d) den preliminära prövning som avses i artikel 55.4, i fall av en efterföljande ansökan, genomförs på grundval av en skriftlig redogörelse.
  - e) den beslutande myndigheten bedömer att prövning av ansökan ska nekas enligt artikel 38.1 c.

Det förhållande att en personlig intervju inte har genomförts med stöd av första stycket c ska inte påverka den beslutande myndighetens beslut i negativ riktning. Om den personliga intervjun inte har genomförts med stöd av det ledet ska den beslutande myndigheten ge sökanden en faktisk möjlighet att skriftligen lämna ytterligare uppgifter.

Om det råder oklarhet om sökanden är oförmögen att höras ska den beslutande myndigheten konsultera en medicinsk yrkesutövare för att fastställa om det rör sig om ett övergående tillstånd som gör att sökanden är oförmögen att höras eller om hans eller hennes situation är varaktig. Om det, efter konsultationen med den medicinska yrkesutövaren, står klart att det tillstånd hos sökanden som gör att denna är oförmögen att höras är övergående, ska den beslutande myndigheten skjuta upp den personliga intervjun till dess att sökanden åter kan höras.

Om sökanden inte kan närvara vid den personliga intervjun på grund av specifika omständigheter som ligger utanför hans eller hennes kontroll ska den beslutande myndigheten boka en ny tid för den personliga intervjun.

12. Sökandena ska närvara vid den personliga intervjun och vara skyldiga att personligen besvara de frågor som ställs.
13. En sökande ska ha rätt att bistås av en rättslig rådgivare vid den personliga intervjun, även när den hålls via videokonferens.

Om den rättsliga rådgivaren är frånvarande ska detta inte hindra den beslutande myndigheten från att genomföra intervjun.

Medlemsstaterna får i nationell rätt föreskriva att om en rättslig rådgivare deltar vid den personliga intervjun får den rättsliga rådgivaren enbart göra inlägg i slutet av intervjun.

14. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 11.1 och 12.1, och förutsatt att tillräckliga ansträngningar har gjorts för att säkerställa att sökanden har getts tillfälle till en personlig intervju, ska avsaknaden av en personlig intervju inte hindra den beslutande myndigheten från att fatta beslut om ansökan om internationellt skydd.

Artikel 14

Rapportering och upptagning av personliga intervjuer

1. Den beslutande myndigheten eller någon annan myndighet eller experter som bistår denna i enlighet med artiklarna 5 och 13.6 vid genomförandet av de personliga intervjuerna ska upprätta en ingående och objektiv rapport som innehåller alla väsentliga uppgifter från den personliga intervjun, eller en utskrift av intervjun eller en utskrift av upptagningen av en sådan intervju, som ska ingå i sökandens akt.
2. De personliga intervjuerna ska tas upp genom ljudupptagning. Sökanden ska på förhand informeras om att en sådan upptagning sker och syftet med den. Särskild uppmärksamhet ska ägnas åt kraven för de sökande som är i behov av särskilda förfarandegarantier. Den beslutande myndigheten ska inkludera upptagningen i sökandens akt.

3. Sökanden ska ges möjlighet att muntligen eller skriftligen kommentera eller förtydliga eventuella felöversättningar eller missuppfattningar eller andra faktafel i rapporten, utskriften av intervjun eller utskriften av upptagningen, antingen i samband med att den personliga intervjun avslutas eller inom en fastställd tidsfrist innan den beslutande myndigheten fattar beslut. För detta ändamål ska sökanden underrättas om rapportens hela innehåll, innehållet i utskriften av intervjun eller innehållet i utskriften av upptagningen, om nödvändigt med bistånd av en tolk.
4. Sökanden ska uppmanas att bekräfta att rapportens innehåll eller innehållet i utskriften av intervjun återger den personliga intervjun korrekt. Om sökanden vägrar att bekräfta innehållet ska skälen till vägran noteras i sökandens akt. Vägran ska inte hindra den beslutande myndigheten från att fatta beslut om ansökan. Om det råder tvivel om sökandens uttalanden under den personliga intervjun ska ljudupptagningen ges företräde.
5. Sökanden behöver inte uppmanas att kommentera eller förtydliga rapporten eller utskriften av intervjun eller bekräfta att innehållet i rapporten eller utskriften av intervjun korrekt återspeglar intervjun, om
  - a) upptagningen eller en utskrift av denna enligt nationell rätt kan godtas som bevis vid överklagandeförfarandet, eller
  - b) det står klart för den beslutande myndigheten att sökanden kommer att beviljas flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande, förutsatt att status som subsidiärt skyddsbehövande erbjuder samma rättigheter och förmåner som flyktingstatus enligt unionsrätten och nationell rätt.

6. Sökande och deras företrädare och rättsliga rådgivare, när sådana har utsetts, ska ha tillgång till den rapport eller de utskrifter som avses i punkt 1 så snart som möjligt efter intervjun och i alla händelser i god tid innan den beslutande myndigheten fattar beslut.

Tillgång till upptagningen ska även ges vid överklagandeförfarandet.

AVSNITT III

TILLHANDAHÅLLANDE AV RÄTTSLIG RÅDGIVNING OCH RÄTTSLIGT BISTÅND OCH BITRÄDE

Artikel 15

Rätt till rättslig rådgivning och rättsligt bistånd och biträde

1. Sökande ska ha rätt att på ett ändamålsenligt sätt samråda med en rättslig rådgivare eller en annan rådgivare i frågor som rör deras ansökningar i alla skeden av förfarandet.
2. Utan att det påverkar sökandens rätt att välja sin egen rättsliga rådgivare eller en annan rådgivare på egen bekostnad får en sökande begära kostnadsfri rättslig rådgivning vid det administrativa förfarandet i kapitel III i enlighet med artikel 16 och kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde vid överklagandeförfarandet i kapitel V i enlighet med artikel 17.

Sökanden ska så snart som möjligt och senast vid registreringen av ansökan i enlighet med artikel 27 informeras om sin rätt att begära kostnadsfri rättslig rådgivning eller kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde.

3. Medlemsstaterna får föreskriva om kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde i det administrativa förfarandet i enlighet med nationell rätt.
4. Medlemsstaterna får organisera tillhandahållandet av rättslig rådgivning och rättsligt bistånd och biträde i enlighet med sina nationella system.

Artikel 16

Kostnadsfri rättslig rådgivning vid det administrativa förfarandet

1. Medlemsstaterna ska, på begäran av sökanden, tillhandahålla kostnadsfri rättslig rådgivning vid det administrativa förfarande som fastställs i kapitel III.

Vid tillämpning av första stycket kan effektiv tillgång till kostnadsfri rättslig rådgivning garanteras genom att en person anförtros att tillhandahålla rättslig rådgivning i det administrativa skedet av förfarandet till flera sökande samtidigt.

2. För det administrativa förfarandet ska kostnadsfri rättslig rådgivning inkludera tillhandahållandet av
  - a) vägledning om och en förklaring av det administrativa förfarandet, inklusive information om rättigheter och skyldigheter under förfarandet,
  - b) bistånd gällande inlämnandet av ansökan och vägledning om
    - i) de olika förfaranden inom ramen för vilka ansökan kan prövas och anledningarna till att dessa förfaranden tillämpas,

- ii) de bestämmelser som avgör huruvida en ansökan kan tas upp till prövning,
  - iii) de rättsliga frågor som uppstår under förfarandet, inklusive information om hur ett beslut om avslag på en ansökan kan överklagas i enlighet med artiklarna 67, 68 och 69.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 får tillhandahållandet av kostnadsfri rättslig rådgivning vid det administrativa förfarandet uteslutas om
- a) ansökan är en första efterföljande ansökan som anses ha lämnats in endast för att försena eller hindra verkställigheten av ett beslut om återvändande som skulle leda till att sökanden omedelbart avlägsnas från medlemsstaten,
  - b) ansökan är en andra eller ytterligare efterföljande ansökan,
  - c) sökanden redan bistås och biträds av en rättslig rådgivare.
4. Medlemsstaterna får begära bistånd av asylbyrån vid genomförandet av denna artikel. Dessutom får ekonomisk stöd ges till medlemsstaterna genom unionsfonder i enlighet med de rättsakter som reglerar sådana fonder.

Artikel 17

Kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde vid överklagandeförfarandet

1. Vid överklagandeförfarandet ska medlemsstaterna på begäran av sökanden säkerställa att han eller hon får kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde. Sådant kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde ska omfatta utarbetande av de inlagor som krävs enligt nationell rätt, förberedande av överklagandet och, vid en eventuell förhandling, deltagande i den förhandlingen i domstol.
2. Tillhandahållandet av det kostnadsfria rättsliga biståndet och biträdet vid överklagandeförfarandet får uteslutas av medlemsstaterna om
  - a) sökanden, som ska redogöra för sin ekonomiska situation, anses ha tillräckliga medel för att på egen bekostnad kunna betala för rättsligt bistånd och biträde,
  - b) det anses att överklagandet saknar rimliga utsikter till framgång eller utgör ett missbruk av förfarandet,
  - c) överklagandet eller prövningen sker i andra eller högre instans enligt nationell rätt, inbegripet förnyad behandling eller en ytterligare omprövning,
  - d) sökanden redan bistås eller biträds av en rättslig rådgivare.

3. Om ett beslut att inte bevilja kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde fattas av en myndighet som inte är en domstol, med motiveringen att överklagandet anses sakna rimliga utsikter till framgång eller utgör missbruk av förfarandet, ska sökanden ha rätt till ett effektivt rättsmedel inför domstol mot det beslutet. Sökanden ska för detta ändamål ha rätt att begära kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde.

Artikel 18

Räckvidden för rättslig rådgivning, rättsligt bistånd och biträde

1. En rättslig rådgivare som rättsligt företräder en sökande i enlighet med villkoren i nationell rätt ska beviljas tillgång till de uppgifter i sökandens akt som ligger eller kommer att ligga till grund för ett beslut.
2. Tillgång till uppgifterna eller till källorna i sökandens akt får nekas i enlighet med nationell rätt om röjande av uppgifter eller källor skulle äventyra den nationella säkerheten, säkerheten för de organisationer eller den eller de personer som tillhandahöll uppgifterna eller säkerheten för den eller de personer som uppgifterna hänför sig till, eller om utredningar i samband med medlemsstaternas behöriga myndigheters prövning av ansökningar om internationellt skydd eller medlemsstaternas internationella relationer skulle äventyras eller om uppgifterna eller källorna är sekretessbelagda enligt nationell rätt. I sådana fall ska den beslutande myndigheten
  - a) ge domstolarna i överklagandeförfarandet tillgång till uppgifterna eller källorna, och

b) säkerställa att sökandens rätt till försvar respekteras.

När det gäller första stycket b ska medlemsstaterna bevilja en rättslig rådgivare som rättsligt företräder sökanden och som genomgått säkerhetskontroll tillgång till uppgifterna eller källorna, i den mån uppgifterna är relevanta för prövningen av ansökan eller för beslutet om att återkalla internationellt skydd.

3. Sökandens rättsliga rådgivare eller den person som anförtrotts tillhandahållandet av rättslig rådgivning, som rådgör, bistår eller företräder en sökande ska ha tillträde till områden med begränsat tillträde, såsom förvarsanläggningar och transitområden för att Ridge, bistå eller företräda sökanden i enlighet med direktiv (EU) .../...⁺.

Artikel 19

Villkor för tillhandahållande av kostnadsfri rättslig rådgivning och kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde

1. Kostnadsfri rättslig rådgivning och kostnadsfritt rättsligt biståndet och biträde ska tillhandahållas av rättsliga rådgivare eller andra rådgivare som enligt nationell rätt är godkända eller tillåtna att rådge, bistå eller företräda sökandena, eller av icke-statliga organisationer som är ackrediterade enligt nationell rätt att tillhandahålla sökande rättsliga tjänster eller rättsligt biträde.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)) i texten.

2. Medlemsstaterna ska fastställa närmare förfaranderegler för hur en sådan begäran om tillhandahållande av kostnadsfri rättslig rådgivning och kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde avseende en ansökan om internationellt skydd ska lämnas in och handläggas, eller tillämpa befintliga regler för en liknande begäran som grundar sig på nationell rätt, förutsatt att dessa regler inte är mer restriktiva eller gör tillgången till kostnadsfri rättslig rådgivning eller kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde omöjlig eller orimligt svår.
3. Medlemsstaterna ska fastställa särskilda regler om uteslutandet av tillhandahållande av kostnadsfri rättslig rådgivning och av kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde i enlighet med artikel 16.3 respektive artikel 17.2.
4. Medlemsstaterna får också införa belopps- eller tidsgränser för tillhandahållandet av kostnadsfri rättslig rådgivning och kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde, förutsatt att dessa gränser inte är godtyckliga eller otillbörligt begränsar tillgången till kostnadsfri rättslig rådgivning och kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde. När det gäller avgifter och andra kostnader ska behandlingen av sökandena inte vara mindre förmånlig än den behandling som deras medborgare vanligtvis får i frågor som gäller rättsligt bistånd.
5. Medlemsstaterna får begära att helt eller delvis få ersättning av sökanden för de kostnader som uppkommit vid tillhandahållandet av rättsligt bistånd och biträde om sökandens ekonomiska situation avsevärt förbättras under förfarandet eller om beslutet att tillhandahålla kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde fattades på grundval av oriktiga uppgifter från sökanden. I detta syfte ska sökande omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna om alla väsentliga förändringar av sin ekonomiska situation.

AVSNITT IV

SÄRSKILDA GARANTIER

Artikel 20

Bedömning av behovet av särskilda förfarandegarantier

1. De behöriga myndigheterna ska göra en individuell bedömning av om sökanden är i behov av särskilda förfarandegarantier, om nödvändigt med bistånd av en tolk. Den bedömningen får integreras i befintliga nationella förfaranden eller i den bedömning som avses i artikel 25 i direktiv (EU) .../...⁺ och behöver inte vara utformad som ett administrativt förfarande. Om så krävs enligt nationell rätt får bedömningen göras tillgänglig och resultaten av bedömningen överförs till den beslutande myndigheten, om sökanden gett sitt samtycke.

2. Den bedömning som avses i punkt 1 ska inledas så snart som möjligt efter det att en ansökan gjorts genom att det fastställs huruvida en sökande uppvisar de första tecknen på att han eller hon kan behöva särskilda förfarandegarantier. Den identifieringen ska grundas på synliga tecken, sökandens uttalanden eller beteende eller relevanta handlingar. När det gäller underåriga ska även uttalanden från föräldrar, från den vuxen som enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten ansvarar för honom eller henne eller från sökandens företrädare beaktas. De behöriga myndigheterna ska när de registrerar ansökan inkludera uppgifter om sådana första tecken i sökandens akt och ska göra de uppgifterna tillgängliga för den beslutande myndigheten.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)) i texten.

3. Den bedömning som avses i punkt 1 ska fortsätta efter det att ansökan har lämnats in, med beaktande av uppgifterna i sökandens akt.

Den bedömning som avses i punkt 1 ska slutföras så snart som möjligt och i alla händelser inom 30 dagar. Den ska ses över i händelse av relevanta förändringar av sökandens omständigheter eller om behovet av särskilda förfarandegarantier framkommer efter det att bedömningen har slutförts.

4. Den behöriga myndigheten får hänvisa sökanden till lämplig medicinsk yrkesutövare eller psykolog eller till en annan yrkesutövare för rådgivning om sökandens behov av särskilda förfarandegarantier, förutsatt att han eller hon i förväg gett sitt samtycke, med prioritering av fall där det finns indikationer på att sökandena kan ha varit utsatta för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykiskt, fysiskt, sexuellt eller könsrelaterat våld och att det skulle kunna ha en negativ inverkan på deras förmåga att delta i förfarandet på ett effektivt sätt. Om sökanden samtycker till att hänvisas i enlighet med detta stycke ska ett sådant samtycke anses inbegripa samtycke till att resultaten från hänvisningen överförs till den behöriga myndigheten.

Den beslutande myndigheten ska beakta den rådgivning som tillhandahållits i enlighet med första stycket när den beslutar om vilken typ av särskilda förfarandegarantier som kan tillhandahållas sökanden.

I tillämpliga fall och utan att det påverkar den medicinska undersökningen får den bedömning som avses i punkt 1 integreras med de medicinska undersökningar som avses i artiklarna 24 och 25.

5. Relevant personal vid de behöriga myndigheterna samt medicinska utövare, psykologer eller andra yrkesutövare som tillhandahåller rådgivning om behovet av särskilda förfarandegarantier ska få utbildning för att kunna upptäcka tecken på sårbarhet hos en sökande som kan behöva särskilda förfarandegarantier och tillgodose dessa behov när de har fastställts.

Artikel 21

Sökande i behov av särskilda förfarandegarantier

1. Om sökande har konstaterats vara i behov av särskilda förfarandegarantier ska de få det stöd som behövs för att de ska kunna utnyttja de rättigheter och fullgöra de skyldigheter som följer av denna förordning under hela förfarandet för internationellt skydd.
2. Om den beslutande myndigheten, inbegripet på grundval av en annan relevant nationell myndighets bedömning, anser att det stöd som behövs och som avses i punkt 1 denna artikel inte kan ges inom ramen för det påskyndade prövningsförfarande som avses i artikel 42 eller det gränsförfarande som avses i artikel 43, varvid särskild uppmärksamhet ska ägnas åt personer som utsatts för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykiskt, fysiskt, sexuellt eller könsrelaterat våld, ska den beslutande myndigheten antingen inte tillämpa eller upphöra att tillämpa dessa förfaranden på sökanden.

Artikel 22
Garantier för underåriga

1. Barnets bästa ska komma i främsta rummet när de behöriga myndigheterna tillämpar denna förordning.
2. Den beslutande myndigheten ska göra en bedömning av barnets bästa i enlighet med artikel 26 i direktiv (EU) .../...⁺.
3. Den beslutande myndigheten ska ge en underårig tillfälle till en personlig intervju, även när en ansökan görs på hans eller hennes vägnar i enlighet med artiklarna 32 och 33.1, förutom om detta inte utgör barnets bästa. I detta fall ska den beslutande myndigheten redogöra för skälen till beslutet att inte ge en underårig tillfälle till en personlig intervju.

Den personliga intervjun av en underårig ska genomföras av en person som har nödvändig kunskap om underårigas rättigheter och särskilda behov. Den ska genomföras på ett barnorienterat och för sammanhanget lämpligt sätt som tar hänsyn till barnets ålder och mognad.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)) i texten.

4. Om en underårig är ett medföljande barn ska den personliga intervjun genomföras i närvaro av en vuxen som enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten ansvarar för honom eller henne och, om en sådan har utsetts, i närvaro av en rättslig rådgivare. Medlemsstaterna får även vid behov och när det är för barnets bästa genomföra den personliga intervjun med den underåriga i närvaro av en person med nödvändig kompetens och sakkunskap. Av motiverade skäl och endast om det är för barnets bästa får den beslutande myndigheten intervjua den underåriga utan att en ansvarig vuxen person är närvarande, förutsatt att den säkerställer att den underåriga under intervjun bistås av en person med den kompetens och sakkunskap som krävs för att skydda hans eller hennes bästa.
5. Beslutet om en underårigs ansökan ska förberedas av relevant personal vid den beslutande myndigheten. Den relevanta personalen ska ha nödvändig kunskap och ha fått lämplig utbildning om underårigas rättigheter och särskilda behov.

Artikel 23

Särskilda garantier för ensamkommande barn

1. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att ensamkommande barn företräds och bistås på ett sådant sätt att de kan utnyttja sina rättigheter och fullgöra sina skyldigheter enligt den här förordningen, förordning (EU) .../...⁺ direktiv (EU) .../...⁺⁺ och förordning (EU) .../...⁺⁺⁺.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

⁺⁺ EUT: vänligen för in nummer på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i texten.

⁺⁺⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) i texten.

2. Om en ansökan görs av en person som uppger sig vara underårig, eller för vilken det finns objektiva skäl att anta att han eller hon är underårig, som är ensamkommande, ska de behöriga myndigheterna
- a) så snart som möjligt och i alla händelser i god tid för de ändamål som avses i punkt 6 och, i tillämpliga fall, i punkt 7 utse en person med den kompetens och sakkunskap som krävs för att tillfälligt bistå den underåriga i syfte att skydda hans eller hennes bästa och allmänna välfärd, vilket gör det möjligt för den underåriga att utnyttja sina rättigheter enligt denna förordning och, i tillämpliga fall, verka som företrädare till dess att en företrädare har utsetts,
  - b) så snart som möjligt och senast 15 arbetsdagar från den dag då ansökan görs, utse en företrädare.

Företrädaren och den person som avses i första stycket a i denna punkt får vara samma person som föreskrivs i artikel 27 i direktiv (EU) .../...⁺. Han eller hon ska träffa det ensamkommande barnet och beakta den underårigas egna åsikter om sina behov alltefter den underårigas ålder och mognad.

Om den behöriga myndigheten har konstaterat att en sökande som påstår sig vara underårig utan någon som helst tvekan är över 18 år, behöver den inte utse en företrädare i enlighet med denna punkt.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)) i texten.

De uppgifter som företrädaren eller den person som avses i första stycket a i denna punkt har ska upphöra att gälla om de behöriga myndigheterna, efter den åldersbedömning som avses i artikel 25.1, inte utgår från att sökanden är underårig eller anser att sökanden inte är underårig eller om sökanden inte längre är ett ensamkommande barn.

3. Om ett oproportionellt stort antal ansökningar görs av ensamkommande barn eller i andra exceptionella situationer, och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 tredje stycket, får den tidsfrist för att utse en företrädare som avses i punkt 2 första stycket b förlängas med tio arbetsdagar.
4. Om en organisation utses enligt punkt 2 ska den utse en fysisk person för att utföra de uppgifter som avses i denna artikel i fråga om ett ensamkommande barn.
5. Den behöriga myndigheten ska omedelbart informera
  - a) det ensamkommande barnet, på ett barnvänligt sätt och på ett språk som han eller hon kan förstå, om att den person som avses i punkt 2 första stycket a och hans eller hennes företrädare har utsetts och om hur man i förtroende och under säkra former kan lämna in ett klagomål mot den person som avses i punkt 2 första stycket a eller b,
  - b) i tillämpliga fall den beslutande myndigheten och den behöriga myndigheten för registrering av ansökan om att en företrädare har utsetts för det ensamkommande barnet, och

- c) den person som avses i punkt 2 första stycket a och företrädaren om relevanta faktorer, skeden i förfarandet och tidsfrister kopplade till det ensamkommande barnets ansökan.

Företrädaren och den person som avses i punkt 2 första stycket a ska ha tillgång till innehållet i relevanta handlingar i den underårigas akt, inklusive det särskilda informationsmaterialet för ensamkommande barn.

- 6. Den person som avses i punkt 2 första stycket a ska träffa det ensamkommande barnet och bland annat utföra följande uppgifter, när så är lämpligt tillsammans med den rättsliga rådgivaren:
  - a) Förse det ensamkommande barnet med relevant information om de förfaranden som föreskrivs i denna förordning.
  - b) I tillämpliga fall bistå det ensamkommande barnet i samband med det förfarande för åldersbedömning som avses i artikel 25.
  - c) I tillämpliga fall förse det ensamkommande barnet med relevant information och bistå honom eller henne i samband med de förfaranden som föreskrivs i förordningarna (EU) .../...⁺ och (EU) .../...⁺⁺.
- 7. Så länge en företrädare inte har utsetts får medlemsstaterna bemyndiga den person som avses i punkt 2 första stycket a att bistå den underåriga med registreringen och inlämnandet av ansökan eller att lämna in ansökan på den underårigas vägnar i enlighet med artikel 33.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i texten.

⁺⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132 (COD)) i texten.

8. Företrädaren ska träffa det ensamkommande barnet och bland annat utföra följande uppgifter, när så är lämpligt, tillsammans med den rättsliga rådgivaren:
- a) I tillämpliga fall förse det ensamkommande barnet med relevant information om de förfaranden som föreskrivs i denna förordning.
  - b) I tillämpliga fall bistå vid det förfarande för åldersbedömning som avses i artikel 25.
  - c) I tillämpliga fall bistå vid registreringen av ansökan.
  - d) I tillämpliga fall bistå vid inlämnandet av ansökan eller lämna in ansökan på det ensamkommande barnets vägnar i enlighet med artikel 33.
  - e) I tillämpliga fall bistå vid förberedelserna inför och närvara vid den personliga intervjun och informera det ensamkommande barnet om syftet med och möjliga konsekvenser av den personliga intervjun och om hur man förbereder sig för intervjun.
  - f) I tillämpliga fall förse det ensamkommande barnet med relevant information och bistå det ensamkommande barnet i samband med de förfaranden som föreskrivs i förordningarna (EU) .../...⁺ och (EU) .../...⁺⁺.

Vid den personliga intervjun ska företrädaren och den rättsliga rådgivaren ha möjlighet att ställa frågor eller yttra sig inom den ram som fastställs av den person som genomför intervjun.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2016/0222(COD)) i texten.

⁺⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) i texten.

Den beslutande myndigheten får kräva att det ensamkommande barnet närvarar vid den personliga intervjun, även om företrädaren eller den rättsliga rådgivaren är närvarande.

9. Företrädaren ska utföra sina uppgifter i enlighet med principen om barnets bästa och ha de kvalifikationer, den utbildning och den sakkunskap som krävs. Företrädare ska få regelbunden utbildning för att utföra sina uppgifter och får inte ha ett kriminalregister, särskilt inte vad gäller brott eller förseelser mot barn.

Företrädaren ska endast bytas ut om de behöriga myndigheterna anser att företrädarens eller personens uppgifter inte har utförts på ett korrekt sätt. Organisationer eller fysiska personer som befinner sig i eller skulle kunna befinna sig i en intressekonflikt med det ensamkommande barnet får inte utses till företrädare.

10. De behöriga myndigheterna ska ge en fysisk person som är företrädare eller en person som är lämpad att tillfälligt agera som företrädare ansvar för ett proportionellt och begränsat antal ensamkommande barn, och under normala omständigheter högst 30 ensamkommande barn samtidigt, för att säkerställa att han eller hon kan utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt.

Om ett oproportionellt stort antal ansökningar görs av ensamkommande barn eller i andra exceptionella situationer får antalet ensamkommande barn per företrädare ökas upp till högst 50 ensamkommande barn.

Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns administrativa eller rättsliga myndigheter eller andra enheter med ansvar för att regelbundet övervaka att företrädare eller personer som utses enligt punkt 2 första stycket a utför sina utgifter korrekt, inklusive genom att granska de utsedda företrädarnas och de utsedda personernas kriminalregister med regelbundna mellanrum för att identifiera eventuella omständigheter som är oförenliga med deras roll. Dessa administrativa eller rättsliga myndigheter eller andra enheter ska granska klagomål som ensamkommande barn har lämnat in mot utsedda företrädare eller personer som utsetts enligt punkt 2 första stycket a.

AVSNITT V

MEDICINSK UNDERSÖKNING OCH ÅLDERSBEDÖMNING

Artikel 24

Medicinsk undersökning

1. Om den beslutande myndigheten bedömer att det är relevant för prövningen av en ansökan om internationellt skydd ska den, om sökanden samtycker, begära en medicinsk undersökning av sökanden med avseende på tecken och symptom som skulle kunna tyda på tidigare förföljelse eller allvarlig skada och informeras om resultaten av denna.
2. När det gäller en underårig får den medicinska undersökningen endast utföras om föräldern, den vuxen som enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten ansvarar för honom eller henne, företrädaren eller den person som avses i artikel 23.2 a och, om så föreskrivs i nationell rätt, sökanden, samtycker.

Den medicinska undersökningen ska vara kostnadsfri för sökanden och ska täckas med offentliga medel.

I tillämpliga fall får de hälsokontroller och sårbarhetskontroller som avses i artikel 12 i förordning (EU) .../...⁺ beaktas vid den medicinska undersökning som avses i den här artikeln.

3. Om ingen medicinsk undersökning utförs i enlighet med punkt 1 ska den beslutande myndigheten informera sökande om att de på eget initiativ och på egen bekostnad får genomföra en medicinsk undersökning med avseende på tecken och symptom som skulle kunna tyda på tidigare förföljelse eller allvarlig skada.
4. Resultaten av de medicinska undersökningar som avses i punkterna 1 och 3 ska så snart som möjligt överlämnas till den beslutande myndigheten och till sökanden och vägas in i den beslutande myndighetens bedömning tillsammans med övriga faktorer i ansökan.
5. Den medicinska undersökningen ska vara den minst invasiva typen möjligt och endast utföras av kvalificerade medicinska yrkesutövare. Den ska utföras på ett sätt som respekterar individens värdighet.
6. En sökandes vägran att genomgå en medicinsk undersökning eller beslut att på eget initiativ genomgå en medicinsk undersökning, om en sådan undersökning inte äger rum inom en lämplig tidsram med beaktande av tillgången till tider för medicinska undersökningar i den ansvariga medlemsstaten, ska inte hindra den beslutande myndigheten från att fatta beslut om ansökan om internationellt skydd.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 20/24 (2020/0278 (COD)) i texten.

Artikel 25

Åldersbedömning av underåriga

1. Om det till följd av uttalanden av sökanden, tillgängliga skriftliga bevis eller andra relevanta indikationer föreligger tvivel om huruvida en sökande är underårig får den beslutande myndigheten göra en multidisciplinär bedömning, inklusive en psykosocial bedömning, som ska utföras av kvalificerade yrkesutövare för att fastställa sökandens ålder inom ramen för prövningen av en ansökan. Åldersbedömningen får inte baseras uteslutande på sökandens utseende eller beteende. Vid åldersbedömningen ska handlingar som finns tillgängliga betraktas som äkta, såvida inte bevis för motsatsen föreligger, och den underårigas uttalanden ska beaktas.
2. Om det efter den multidisciplinära bedömningen fortfarande föreligger tvivel avseende en sökandes ålder får medicinska undersökningar användas som sista utväg för att fastställa sökandens ålder inom ramen för prövningen av en ansökan. Om resultatet av den åldersbedömning som avses i denna punkt inte är entydigt vad gäller sökandens ålder, eller inkluderar ett åldersintervall under 18 år, ska medlemsstaterna utgå från att sökanden är underårig.
3. Medicinska undersökningar som utförs för de syften som avses i punkt 2 ska vara så lite invasiva som möjligt och utföras med full respekt för individens värdighet. De ska utföras av medicinska yrkesutövare med erfarenhet och sakkunskap i fråga om åldersbedömning.

I de fall där denna punkt är tillämplig ska resultaten från den medicinska undersökningen och den multidisciplinära bedömningen analyseras tillsammans, för att medge ett så tillförlitligt resultat som möjligt.

4. Om medicinska undersökningar används för att bedöma en sökandes ålder, ska den behöriga myndigheten säkerställa att sökande och deras föräldrar, den vuxen som enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten ansvarar för honom eller henne, deras företrädare eller den person som avses i artikel 23.2 a informeras om att en åldersbedömning genom en medicinsk undersökning kan komma att göras, och att denna information ges före prövningen av deras ansökan om internationellt skydd på ett språk de förstår och på ett barnvänligt och åldersanpassat sätt. Den informationen ska innehålla upplysningar om undersökningsmetoden, om eventuella konsekvenser som resultatet av den medicinska undersökningen kan få för prövningen av ansökan och om möjligheten för sökanden att vägra låta den medicinska undersökningen utföras samt konsekvenserna av en sådan vägran. Alla handlingar som rör den medicinska undersökningen ska ingå i sökandens akt.
5. En medicinsk undersökning för bedömning av sökandenas ålder får endast utföras om sökandena, deras föräldrar, den ansvariga vuxna person som avses i punkt 4 i den här artikeln, deras företrädare eller den person som avses i artikel 23.2 a samtycker efter att ha fått den information som föreskrivs i punkt 4 i den här artikeln.

6. Det förhållande att sökandena, deras föräldrar, den ansvariga vuxna person som avses i punkt 4 i den här artikeln, deras företrädare eller den person som avses i artikel 23.2 a har vägrat att låta en medicinsk undersökning utföras för åldersbedömningen ska inte hindra den beslutande myndigheten från att fatta beslut om ansökan om internationellt skydd. En sådan vägran får endast betraktas som en motbevisbar presumtion för att sökanden inte är underårig.
7. En medlemsstat får erkänna beslut avseende åldersbedömning som andra medlemsstater har fattat om åldersbedömningarna har utförts i enlighet med unionsrätten.

Kapitel III

Administrativt förfarande

AVSNITT I

TILLGÅNG TILL FÖRFARANDET

Artikel 26

Göra en ansökan om internationellt skydd

1. En ansökan om internationellt skydd ska anses ha gjorts när en tredjelandsmedborgare eller statslös person, inbegripet ett ensamkommande barn, personligen till en behörig myndighet som avses i artikel 4.1 och 4.2 uttrycker en önskan om att erhålla internationellt skydd från en medlemsstat.

Om tjänstemän från den behöriga myndigheten hyser tvivel om huruvida ett visst uttalande ska betraktas som en ansökan om internationellt skydd ska de uttryckligen fråga personen om han eller hon önskar erhålla internationellt skydd.

2. De myndigheter som ansvarar för mottagningsanläggningarna i enlighet med direktiv (EU) .../...⁺ ska när så är relevant informeras om att en ansökan har gjorts. För tredjelandsmedborgare som är föremål för den screening som avses i artikel 5.1 i förordning (EU) 2024/...⁺⁺, får medlemsstaterna välja att tillämpa denna punkt efter det att screeningen har avslutats.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)) i texten.

⁺⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 20/24 (2020/0278 (COD)) i texten.

Artikel 27

Registrera ansökningar om internationellt skydd

1. Utan att det påverkar skyldigheterna att samla in och överföra uppgifter i enlighet med artikel 15.1 i förordning (EU) .../...⁺ ska de myndigheter som är behöriga att registrera ansökningar, en annan medlemsstats myndigheter enligt artikel 5.1 b i den här förordningen eller de experter som utplaceras av asylbyrån som bistår dem med den uppgiften registrera en ansökan utan dröjsmål och i alla händelser senast fem dagar efter det att ansökan gjorts. För detta ändamål ska de registrera följande information, som kan komma från det screeningformulär som avses i artikel 17 i förordning (EU) .../...⁺⁺:
  - a) Sökandens namn, födelsedatum och födelseort, kön, medborgarskap eller det förhållande att sökanden är statslös, familjemedlemmar enligt definitionen i artikel 2.8 i förordning (EU) .../...⁺⁺⁺ och, när det gäller underåriga, syskon eller släktingar enligt definitionen i artikel 2.9 i den förordningen, som befinner sig i en medlemsstat, i tillämpliga fall, samt andra personuppgifter om sökanden som är relevanta för förfarandet för internationellt skydd och för fastställandet av ansvarig medlemsstat.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132 (COD)) i texten.

⁺⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 20/24 (2020/0278 (COD)) i texten.

⁺⁺⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).i texten.

- b) Typ, nummer och giltighetstid för varje identitets- eller resehandling som sökanden har och det land som utfärdat handlingen och andra handlingar som sökanden har gett in och som den behöriga myndigheten anser vara relevanta för att identifiera honom eller henne, för förfarandet för internationellt skydd och för fastställandet av ansvarig medlemsstat, om detta finns tillgängligt.
- c) Datum och ort för ansökan och den myndighet hos vilken ansökan gjordes.
- d) Sökandens vistelseort, bostadsort eller bostadsadress och, i förekommande fall, ett telefonnummer och en e-postadress där sökanden kan nås.

Om uppgifterna i första stycket a och b redan har mottagits av medlemsstaterna innan ansökan görs, ska de inte begäras in på nytt.

2. Om en person uppger sig inte ha något medborgarskap ska detta förhållande tydligt registreras i avvaktan på fastställandet av om personen är statslös.

3. Om en ansökan görs till en myndighet som har till uppgift att ta emot ansökningar om internationellt skydd och som inte är ansvarig för att registrera ansökningar, ska den myndigheten utan dröjsmål och senast inom tre arbetsdagar från det att ansökan gjordes underrätta den myndighet som är ansvarig för att registrera ansökningar. Den myndighet som är ansvarig för att registrera ansökningar ska registrera ansökan så snart som möjligt och senast fem dagar från det att den har tagit emot informationen.
4. Om uppgifterna samlas in av den beslutande myndigheten eller en annan myndighet som bistår denna vid prövningen av ansökan, får den också vid tidpunkten för registreringen samla in ytterligare uppgifter som krävs för prövningen av ansökan.
5. Om ett oproportionellt stort antal tredjelandsmedborgare eller statslösa personer gör en ansökan inom samma tidsperiod, med följderna att det blir omöjligt att registrera ansökningar inom de tidsfrister som anges i punkterna 1 och 3, ska ansökan registreras senast 15 dagar från det att den gjordes.
6. Utan att det påverkar sökandens rätt att lägga fram ny faktorer till stöd för sin ansökan behöver den behöriga myndigheten inte samla in sådana uppgifter som avses i punkt 1 a, b och d och punkt 2 vid en efterföljande ansökan om de uppgifterna redan är tillgängliga för den.
7. För tredjelandsmedborgare som är föremål för den screening som avses i artikel 5.1 i förordning (EU) .../...⁺, ska punkterna 1–6 i den här artikeln tillämpas först efter det att screeningen har avslutats.

⁺ EUT: vänligen för i texten in numret på den förordning som återfinns i dokument PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

Artikel 28

Inlämnande av en ansökan om internationellt skydd

1. Sökanden ska lämna in ansökan till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där ansökan görs så snart som möjligt och senast 21 dagar från det att ansökan registreras, om inte punkt 6 i denna artikel är tillämplig, förutsatt att han eller hon ges en faktisk möjlighet att göra detta i enlighet med denna artikel. Om ansökan inte lämnas in till den beslutande myndigheten ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål underrätta den beslutande myndigheten om att en ansökan har lämnats in.
2. Efter en överföring i enlighet med [artikel 46 i förordning (EU) .../... ska sökanden lämna in ansökan till de behöriga myndigheterna i den ansvariga medlemsstaten så snart som möjligt och senast 21 dagar från det att sökanden identifierar sig för de behöriga myndigheterna i den ansvariga medlemsstaten.
3. Ansökan ska lämnas in personligen på en angiven dag och plats och, om en sådan meddelats, vid en angiven tidpunkt. De behöriga myndigheterna ska meddela sökanden dagen och platsen i fråga. De behöriga myndigheterna får meddela sökanden en tidpunkt.

Medlemsstaterna får i nationell rätt föreskriva att en ansökan ska anses ha lämnats in personligen när den behöriga myndigheten kontrollerar att sökanden är fysiskt närvarande på medlemsstatens territorium vid tidpunkten för registreringen eller inlämnandet av en ansökan.

4. Genom undantag från punkt 3 får medlemsstaterna i nationell rätt föreskriva en möjlighet för sökanden att lämna in en ansökan med hjälp av ett formulär, t.ex. om han eller hon inte kan inställa sig personligen på grund av varaktiga allvarliga omständigheter som ligger utanför hans eller hennes kontroll, såsom avtjänande av fängelsestraff eller långvarig sjukhusvistelse. Ansökan ska anses ha lämnats in under förutsättning att sökanden lämnar in formuläret inom den tidsfrist som anges i punkt 1 och förutsatt att den behöriga myndigheten bedömer att villkoren enligt den här punkten är uppfyllda. I sådana fall ska tidsfristen för prövning av ansökan börja löpa från och med den dag då den behöriga myndigheten mottar formuläret.
5. Om ett oproportionellt stort antal tredjelandsmedborgare eller statslösa personer gör en ansökan om internationellt skydd inom samma tidsperiod, med följderna att det blir omöjligt att ge varje sökande en bokad tid inom den tidsfrist som avses i punkt 1, ska sökanden, vid tillämpning av punkt 3 första stycket, ges en bokad tid för att lämna in sin ansökan vid ett datum som infaller senast två månader från registreringen av ansökan.
6. När sökande lämnar in en ansökan ska de så snart som möjligt lägga fram alla faktorer och handlingar som de förfogar över enligt artikel 4.2 i förordning (EU) .../...⁺ som krävs för att underbygga ansökan. Efter det att sökandena har lämnat in sin ansökan, särskilt vid deras personliga intervju, ska de få lägga fram alla ytterligare faktorer som är relevanta för prövningen, fram till dess att ett beslut inom ramen för det administrativa förfarandet har fattats om deras ansökan.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

Medlemsstaterna får fastställa en tidsfrist inom den tidsramen för framläggande av dessa ytterligare faktorer, vilken sökanden ska sträva efter att följa.

7. Medlemsstaterna får organisera tillgången till förfarandet på ett sådant sätt att ansökan görs, registreras eller lämnas in samtidigt. I sådana fall ska medlemsstaterna säkerställa att alla sökande åtnjuter de garantier som fastställs i artikel 8.2–8.6. Om en ansökan görs, registreras eller lämnas in samtidigt ska sökandena få lägga fram alla faktorer och handlingar som de förfogar över i enlighet med artikel 4.2 i förordning (EU) .../...⁺ som krävs för att underbygga deras ansökan under den personliga intervjun.

Dessutom ska sökandena tillåtas att lägga fram eventuella ytterligare faktorer som är relevanta för prövningen av deras ansökan, fram till dess att ett beslut om deras ansökan fattas inom ramen för det administrativa förfarandet. Medlemsstaterna får fastställa en tidsfrist inom den tidsramen för framläggande av dessa ytterligare faktorer, vilken sökanden ska sträva efter att följa.

Artikel 29

Handlingar som tillhandahålls sökanden

1. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där en ansökan om internationellt skydd görs ska i samband med registreringen av ansökan tillhandahålla sökanden en handling i hans eller hennes eget namn som anger att en ansökan har gjorts och registrerats. Den handlingen ska vara giltig till dess att den handling som avses i punkt 4 har utfärdats.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

Efter en överföring i enlighet med artikel 46 i förordning (EU) .../...⁺ ska de behöriga myndigheterna i den ansvariga medlemsstaten, när sökanden identifierar sig för dem, tillhandahålla sökanden en handling i hans eller hennes eget namn, som anger att en ansökan har gjorts och registrerats och att personen har överförts. Den handlingen ska förbli giltig till dess att den handling som avses i punkt 4 har utfärdats.

2. Den handling som avses i punkt 1 behöver inte tillhandahållas om det är möjligt att utfärda den handling som avses i punkt 4 vid tidpunkten för registreringen.
3. Den handling som avses i punkt 1 ska återkallas när den handling som avses i punkt 4 utfärdas.
4. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där ansökan lämnas in i enlighet med artikel 28.1 och 28.2 ska så snart som möjligt efter det att ansökan lämnats in utfärda en handling som ska omfatta åtminstone följande uppgifter, som vid behov ska uppdateras:
  - a) Sökandens namn, födelsedatum och födelseort, kön och medborgarskap eller, i tillämpliga fall, angivande av statslöshet, en ansiktsbild av sökanden och sökandens underskrift.
  - b) Utfärdande myndighet, dag och ort för utfärdandet och handlingens giltighetstid.
  - c) Personens status som sökande.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

- d) Uppgift om att sökanden har rätt att stanna kvar på den medlemsstatens territorium i syfte att få ansökan prövad och uppgift om huruvida sökanden har rätt att fritt förflytta sig inom hela eller en del av den medlemsstatens territorium.
  - e) Uppgift om att handlingen inte är en resehandling och att sökanden inte utan tillstånd får resa in till andra medlemsstater.
5. Det ska inte vara nödvändigt att utfärda någon av de handlingar som avses i denna artikel om och så länge sökanden är i förvar eller avtjänar ett fängelsestraff.
- När sökanden frigges från förvar eller ett fängelsestraff ska han eller hon tillhandahållas den handling som avses i punkt 1 eller 4. Om sökanden tillhandahålls den handling som avses i punkt 1 vid frigivandet ska sökanden erhålla den handling som avses i punkt 4 så snart som möjligt.
6. När det gäller medföljande barn får de handlingar som avses i denna artikel och som utfärdas till en av sökandens föräldrar eller den vuxen som enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten ansvarar för honom eller henne i lämpliga fall även omfatta den underåriga.
7. De handlingar som avses i denna artikel behöver inte utgöra identitetsbevis men ska anses vara tillräckliga medel för att sökande ska kunna identifiera sig för nationella myndigheter och få tillgång till sina rättigheter under hela förfarandet för internationellt skydd.

8. I den handling som avses i punkterna 1 och 4 ska anges det datum då sökandens ansökan registrerades.
9. Den handling som avses i punkt 4 ska vara giltig i upp till tolv månader eller till dess att sökanden överförs till en annan medlemsstat i enlighet med förordning (EU) .../...⁺. Om handlingen utfärdas av den ansvariga medlemsstaten ska handlingens giltighetstid förlängas så att den omfattar den period under vilken sökanden har rätt att stanna kvar på dess territorium. Handlingens giltighetstid utgör inte en rätt att stanna kvar om den rätten har upphört att gälla eller tillfälligt upphävts i enlighet med denna förordning.

Artikel 30

Tillgång till förfarandet i förvarsanläggningar och vid gränsövergångsställen

1. Om det finns indikationer på att tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som hålls i förvarsanläggningar eller som befinner sig vid gränsövergångsställen, inbegripet transitområden, vid de yttre gränserna, kan vilja göra en ansökan om internationellt skydd ska de behöriga myndigheter som avses i artikel 4 ge dem information om möjligheten att göra detta.
2. Om en sökande gör en ansökan i en förvarsanläggning, i fängelse eller vid gränsövergångsställen, inbegripet transitområden, vid de yttre gränserna ska de behöriga myndigheter som avses i artikel 4 vidta åtgärder för tolktjänster i den utsträckning som är nödvändig för att underlätta tillgång till förfarandet för internationellt skydd.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

3. Organisationer och personer som enligt nationell rätt får tillhandahålla rådgivning ska ha faktisk möjlighet att komma i kontakt med sökande som hålls i förvar eller som befinner sig vid gränsövergångsställen, inbegripet transitområden, vid de yttre gränserna. Sådant tillträde får göras föremål för överenskommelse på förhand med de behöriga myndigheterna.

Medlemsstaterna får på grundval av nationell rätt införa begränsningar av det tillträde som avses i första stycket om detta är objektivt sett nödvändigt av skäl som har att göra med säkerhet, allmän ordning eller den administrativa driften av ett berört gränsövergångsställe, inbegripet transitområden, eller en förvarsanläggning under förutsättning att tillträdet därigenom inte allvarligt begränsas eller omöjliggörs helt.

Artikel 31

Ansökningar för vuxna personer som behöver hjälp för att utöva sin rättsliga handlingsförmåga

1. När det gäller en vuxen person som behöver hjälp för att utöva sin rättsliga handlingsförmåga i enlighet med nationell rätt (*vuxen person i beroendeställning*) får en vuxen som enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten ansvarar för honom eller henne göra och lämna in en ansökan på den personens vägnar.
2. Den vuxna personen i beroendeställning ska närvara vid inlämnandet av ansökan, utom om det finns motiverade skäl för att han eller hon inte kan eller bör närvara eller, om en sådan möjlighet föreskrivs i nationell rätt, ansökan lämnas in med hjälp av ett formulär.

Artikel 32

Ansökningar på medföljande barns vägnar

1. Ett medföljande barn ska ha rätt att lämna in en ansökan i eget namn om han eller hon har rättslig handlingsförmåga enligt nationell rätt i den berörda medlemsstaten. Om det medföljande barnet inte har rättslig handlingsförmåga enligt nationell rätt i den berörda medlemsstaten ska en förälder eller en annan vuxen person, såsom en rättslig vårdnadshavare eller en myndighet för skydd av barn, som enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten ansvarar för den underåriga lämna in ansökan på den underårigas vägnar.
2. När det gäller ett medföljande barn som inte har rättslig handlingsförmåga enligt nationell rätt i den berörda medlemsstaten och som vid den tidpunkt då föräldern eller en annan vuxen som enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten ansvarar för honom eller henne gör eller lämnar in ansökan om internationellt skydd befinner sig på samma medlemsstats territorium, särskilt om den underåriga inte har några andra lagliga möjligheter att stanna kvar på samma medlemsstats territorium, ska en ansökan som görs och lämnas in av en förälder eller en annan vuxen som enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten ansvarar för honom eller henne även betraktas som en ansökan om internationellt skydd som görs och lämnas in på den underårigas vägnar.

Medlemsstaterna får besluta att tillämpa första stycket även på ett medföljande barn som föds eller är närvarande under det administrativa förfarandet.

3. Om den förälder eller den vuxna person som ansvarar för det medföljande barn som avses i punkt 2 lämnar in ansökan på den underårigas vägnar, ska den underåriga närvara vid inlämnandet av ansökan, utom i de fall då det finns motiverade skäl för att den underåriga inte kan eller bör närvara eller, om en sådan möjlighet föreskrivs i nationell rätt, ansökan på den underårigas vägnar lämnas in med hjälp av ett formulär.

Artikel 33

Ensamkommande barns ansökningar

1. Ett ensamkommande barn ska ha rätt att lämna in en ansökan i eget namn om han eller hon har rättslig handlingsförmåga enligt nationell rätt i den berörda medlemsstaten. Det ensamkommande barnet ska därför informeras om åldern för rättslig handlingsförmåga i den medlemsstat som är ansvarig för att pröva hans eller hennes ansökan om internationellt skydd. Om det ensamkommande barnet inte har rättslig handlingsförmåga enligt nationell rätt i den berörda medlemsstaten, ska en företrädare eller en person som avses i artikel 23.2 a lämna in ansökan på hans eller hennes vägnar.

Första stycket i denna punkt ska inte påverka ensamkommande barns rätt till rättslig rådgivning samt rättsligt bistånd och biträde i enlighet med artiklarna 15 och 16.

2. När det gäller ett ensamkommande barn som inte har rättslig handlingsförmåga enligt nationell rätt i den berörda medlemsstaten, ska ansökan lämnas in inom den tidsfrist som anges i artikel 28.1 med beaktande av barnets bästa.

3. Om företrädaren för ett ensamkommande barn eller en person som avses i artikel 23.2 a lämnar in ansökan på den underårigas vägnar, ska den underåriga närvara vid inlämnandet av ansökan, utom i de fall då det finns motiverade skäl till att den underåriga inte kan eller bör närvara eller, om en sådan möjlighet föreskrivs i nationell rätt, ansökan lämnas in med hjälp av ett formulär.

AVSNITT II

PRÖVNINGSFÖRFARANDE

Artikel 34

Prövning av ansökningar

1. Den beslutande myndigheten ska pröva och fatta beslut om ansökningar om internationellt skydd i enlighet med de grundläggande principerna och garantierna i kapitel II.
2. Den beslutande myndigheten ska fatta beslut om ansökningar om internationellt skydd efter vederbörlig bedömning av om en ansökan kan tas upp till prövning eller efter vederbörlig sakprövning av ansökan. Den beslutande myndigheten ska pröva ansökningarna objektivt, opartiskt och på individuell basis. Vid prövningen av en ansökan ska den beslutande myndigheten beakta följande:
  - a) Relevanta uttalanden och relevant dokumentation som läggs fram av sökanden i enlighet med artikel 4.1 och 4.2 i förordning (EU) .../...⁺.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

- b) Relevant, precis och aktuell information som avser den rådande situationen i sökandens ursprungsland vid tidpunkten beslutet om ansökan, inbegripet ursprungslandets lagar och andra författningar och sättet på vilket de tillämpas, och som har erhållits från relevanta och tillgängliga nationella källor, unionskällor och internationella källor, inbegripet organisationer som verkar för barns rättigheter, och, om den finns att tillgå, den gemensamma analys om situationen i specifika ursprungsländer samt de vägledningar som avses i artikel 11 i förordning (EU) 2021/2303.
- c) Vid tillämpning av begreppen första asylland eller säkert tredjeland, relevant, precis och aktuell information om den rådande situationen i det tredjeland som betraktas som ett första asylland eller ett säkert tredjeland vid tidpunkten för beslutet om ansökan, inbegripet information och analyser om säkra tredjeländer som avses i artikel 12 i förordning (EU) 2021/2303.
- d) Sökandens individuella ställning och personliga omständigheter, inklusive sådana faktorer som sökandens bakgrund, ålder, kön, könsidentitet och sexuella läggning, för att – på grundval av sökandens personliga omständigheter – bedöma om de handlingar som sökanden har blivit utsatt för eller skulle kunna bli utsatt för skulle innebära förföljelse eller allvarlig skada.
- e) Om sökanden efter att ha lämnat ursprungslandet har ägnat sig åt en verksamhet vars enda syfte eller huvudsakliga syfte var att skapa de nödvändiga förutsättningarna för att ansöka om internationellt skydd, så att man kan bedöma om denna verksamhet skulle utsätta sökanden för förföljelse eller allvarlig skada, såsom avses i artikel 5 i förordning (EU) .../...⁺, om han eller hon återvänder till det landet.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

- f) Huruvida sökanden rimligen kan förväntas begagna sig av skyddet i ett annat land där han eller hon kan hävda medborgarskap.
  - g) Under förutsättning att staten eller företrädare för staten inte är de aktörer som utövar förföljelse eller tillfogar allvarlig skada, om det interna skyddsalternativ som avses i artikel 8 i förordning (EU) .../...⁺ är tillämpligt.
3. Den personal som prövar ansökningar och fattar beslut ska ha lämplig kunskap och ska ha fått fortbildning, inbegripet relevant fortbildning enligt artikel 8 i förordning (EU) 2021/2303, om tillämpliga normer på området för asyl- och flyktingrätt. De ska ha möjlighet att vid behov inhämta råd från experter i särskilda frågor, t.ex. medicinska frågor, kulturella frågor, religionsfrågor, frågor som rör psykisk hälsa samt barn- eller könsrelaterade frågor. De får vid behov rådfråga asylbyrån i enlighet med artikel 10.2 b i förordning (EU) 2021/2303.
4. Handlingar som den beslutande myndigheten anser vara relevanta för prövningen av ansökningar ska översättas om så är nödvändigt för prövningen.

Översättningen av dessa relevanta handlingar eller delar av dem kan tillhandahållas av andra enheter och betalas med offentliga medel i enlighet med nationell rätt i den berörda medlemsstaten. Sökanden får på egen bekostnad säkerställa översättning av andra handlingar. Vid efterföljande ansökningar får sökanden ges ansvaret för översättningen av handlingar.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

5. Den beslutande myndigheten får prioritera prövningen av en ansökan om internationellt skydd särskilt om
- a) den bedömer att ansökan kan förväntas vara välgrundad,
  - b) sökanden har särskilda mottagningsbehov i den mening som avses i [artikel 24 i direktiv (EU) .../...⁺ eller behöver särskilda förfarandegarantier enligt artiklarna 20-23 i denna förordning, särskilt om han eller hon är ett ensamkommande barn,
  - c) det finns skälig anledning att betrakta sökanden som en fara för den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen i medlemsstaten,
  - d) ansökan är en efterföljande ansökan,
  - e) sökanden har varit föremål för ett beslut i enlighet med artikel 23.2 e i direktiv (EU) .../...⁺, har varit inblandad i att orsaka olägenheter för allmänheten eller har utfört brottsliga handlingar.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)) i texten.

Artikel 35

Prövningsförfarandets varaktighet

1. Prövningen för att fastställa om en ansökan inte kan tas upp till prövning i enlighet med artikel 38.1 a, b, c och d samt 38.2 ska avslutas så snart som möjligt och senast två månader från den dag då ansökan lämnades in.

I det fall som avses i artikel 38.1 e ska den beslutande myndigheten avsluta prövningen inom tio arbetsdagar.

Ansökan ska inte anses kunna tas upp till prövning enbart på grund av det förhållande att inget beslut om prövningsbarheten har fattats inom de tidsfrister som anges i denna punkt och i punkt 2.

2. Den beslutande myndigheten får förlänga de tidsfrister som föreskrivs i punkt 1 första stycket med högst två månader om
  - a) ett oproportionellt stort antal tredjelandsmedborgare eller statslösa personer gör en ansökan om internationellt skydd inom samma tidsperiod, vilket gör det omöjligt att avsluta bedömningen av om en ansökan kan tas upp till prövning inom de fastställda tidsfristerna,
  - b) ärendet involverar komplexa faktiska eller rättsliga omständigheter,
  - c) förseningen uppenbart och enbart kan hänföras till sökandens underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 9.

3. Den beslutande myndigheten ska avsluta det påskyndade prövningsförfarandet så snart som möjligt och senast tre månader från den dag då ansökan lämnades in.
4. Den beslutande myndigheten ska säkerställa att ett förfarande för prövning i sak – under förutsättning att det inte är ett påskyndat prövningsförfarande – avslutas så snart som möjligt och inte senare än sex månader från den dag då ansökan lämnades in, utan åsidosättande av kraven på att en adekvat och fullständig prövning utförs.
5. Den beslutande myndigheten får förlänga den tidsfrist på sex månader som avses i punkt 4 med högst sex månader, om
  - a) ett oproportionellt stort antal tredjelandsmedborgare eller statslösa personer gör en ansökan om internationellt skydd inom samma tidsperiod, med följderna att det blir omöjligt att avsluta förfarandet inom sexmånadersfristen,
  - b) ärendet involverar komplexa faktiska eller rättsliga omständigheter,
  - c) förseningen uppenbart och enbart kan hänföras till sökandens underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 9.
6. Om en sökande är föremål för ett överföringsförfarande enligt [artikel 35 i förordning (EU) .../...⁺, ska den tidsfrist som avses i punkt 4 i den här artikeln börja löpa från och med den dag då ansökan lämnas in i enlighet med artikel 28.2.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

7. Den beslutande myndigheten får skjuta upp avslutandet av prövningsförfarandet om den, på grund av osäkra förhållanden i ursprungslandet som förväntas vara av tillfällig natur, inte rimligen kan fatta beslut inom de tidsfrister som fastställs i punkt 4. I sådana fall ska den beslutande myndigheten
- a) se över situationen i det berörda ursprungslandet minst var fjärde månad,
  - b) i förekommande fall beakta översyner av situationen i det berörda ursprungslandet som har utförts av asylbyrån,
  - c) informera de berörda sökandena – så snart som möjligt och på ett språk som de förstår eller rimligen kan förväntas förstå – om skälen till uppskjutandet.

Medlemsstaten ska så snart som möjligt informera kommissionen och asylbyrån om uppskjutandet av förfarandena för det ursprungslandet. Den beslutande myndigheten ska under alla omständigheter avsluta prövningsförfarandet inom 21 månader från det att en ansökan lämnats in.

8. Medlemsstaterna ska fastställa tidsfrister för avslutandet av prövningsförfarandet om en domstol upphäver den beslutande myndighetens beslut och återförvisar ärendet. Dessa tidsfrister ska vara kortare än de tidsfrister som anges i denna artikel.

AVSNITT III

BESLUT OM ANSÖKNINGAR

Artikel 36

Beslut om ansökningar

1. Ett beslut om en ansökan om internationellt skydd ska vara skriftligt, och det ska delges sökanden så snart som möjligt i enlighet med nationell rätt i den berörda medlemsstaten. Om en företrädare eller rättslig rådgivare rättsligt företräder sökanden, får den behöriga myndigheten delge beslutet till honom eller henne i stället för till sökanden.
2. Om prövning av en ansökan nekas eller om den avslås som ogrundad eller som uppenbart ogrundad med avseende på flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande, som uttryckligen återkallad eller som implicit återkallad, ska de faktiska och rättsliga skälen till det anges i beslutet.
3. Sökanden ska skriftligen informeras om resultatet av beslutet och om hur han eller hon kan överklaga ett beslut om att neka prövning av en ansökan eller om att avslå en ansökan som ogrundad eller som uppenbart ogrundad med avseende på flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande, eller som implicit återkallad. Den informationen får lämnas som en del av beslutet om ansökan om internationellt skydd. Om sökanden inte bistås av en rättslig rådgivare ska den informationen lämnas på ett språk som sökanden förstår eller rimligen kan förväntas förstå.

4. Om sökanden bistås av en rättslig rådgivare som rättsligt företräder sökanden, får den information som avses i punkt 3 lämnas endast till den rättsliga rådgivaren utan att översättas till ett språk som sökanden förstår eller rimligen kan förväntas förstå. I sådana fall ska sökanden meddelas skriftligt för kännedom på ett språk som han eller hon förstår eller rimligen kan förväntas förstå om internationellt skydd har beviljats eller ej, tillsammans med allmän information om hur beslutet kan överklagas.
5. Om det rör sig om ansökningar som görs på underårigas vägnar eller för vuxna personer i beroendeställning och samtliga ansökningar åberopar exakt samma grunder som ansökan från den vuxna person som är ansvarig för den underåriga eller den vuxna personen i beroendeställning, får den beslutande myndigheten, efter en individuell bedömning för varje sökande, fatta ett enda beslut som omfattar samtliga sökande, såvida inte detta skulle leda till att en sökandes individuella förhållanden röjs på ett sätt som riskerar att skada hans eller hennes intressen, särskilt vid risk för förföljelse som grundar sig på könsrelaterat våld, människohandel och förföljelse som grundar sig på kön, sexuell läggning, könsidentitet eller ålder. I sådana fall ska ett separat beslut utfärdas och delges den berörda personen i enlighet med punkt 1.

Artikel 37

Avslag på en ansökan och utfärdande av ett beslut om återvändande

Om prövning av en ansökan nekas eller om den avslås som ogrundad eller uppenbart ogrundad med avseende på både flyktingstatus och status som subsidiärt skyddsbehövande, eller som implicit eller uttryckligen återkallad, ska medlemsstaterna utfärda ett beslut om återvändande som är förenligt med direktiv 2008/115/EG och är i överensstämmelse med principen om non-refoulement. Om ett beslut om återvändande eller ett annat beslut om skyldighet att återvända redan har utfärdats innan en ansökan om internationellt skydd görs, krävs det inget beslut om återvändande enligt denna artikel. Beslutet om återvändande ska utfärdas som en del av beslutet om avslag på ansökan om internationellt skydd eller i en separat akt. Om beslutet om återvändande utfärdas i en separat akt, ska det utfärdas samtidigt och tillsammans med beslutet om avslag på ansökan om internationellt skydd eller utan onödigt dröjsmål därefter.

Artikel 38

Beslut om huruvida en ansökan kan tas upp till prövning

1. Den beslutande myndigheten får bedöma om en ansökan kan tas upp till prövning, i enlighet med de grundläggande principerna och garantierna i kapitel II, och kan bemyndigas enligt nationell rätt att neka prövning av en ansökan om någon av följande grunder är tillämplig:
  - a) Ett land som inte är en medlemsstat anses vara ett första asylland för sökanden i enlighet med artikel 58, om det inte är uppenbart att sökanden inte kommer att tillåtas resa in eller resa in på nytt i det landet.

- b) Ett land som inte är en medlemsstat anses vara ett säkert tredjeland för sökanden i enlighet med artikel 59, om det inte är uppenbart att sökanden inte kommer att tillåtas resa in eller resa in på nytt i det landet.
- c) En annan medlemsstat än den som prövar ansökan har beviljat sökanden internationellt skydd.
- d) En internationell brottmålsdomstol eller tribunal har tillhandahållit sökanden säker omplacering till en medlemsstat eller ett tredjeland, eller otvetydigt vidtar åtgärder för detta ändamål, såvida inte nya relevanta omständigheter har uppstått som inte har beaktats av domstolen eller tribunalen eller där det inte fanns någon rättslig möjlighet att ta upp omständigheter som är relevanta för internationellt erkända människorättsnormer inför den internationella brottmålsdomstolen eller tribunalen.
- e) Den berörda sökanden är föremål för ett beslut om återvändande i enlighet med artikel 6 i direktiv 2008/115/EG och gjorde sin ansökan först efter sju arbetsdagar från den dag då han eller hon mottog beslutet om återvändande, under förutsättning att han eller hon hade informerats om konsekvenserna av att inte göra en ansökan inom den tidsfristen och att inga nya relevanta faktorer har framkommit efter utgången av den perioden.

2. Den beslutande myndigheten ska neka prövning av en ansökan om denna är en efterföljande ansökan där inga nya faktorer av relevans enligt artikel 55.3 och 55.5 för prövningen av sökandens rätt att anses berättigad till internationellt skydd enligt förordning (EU) .../...⁺ eller avseende den grund för att neka prövning av ansökan som tidigare tillämpats, har framkommit eller lagts fram av sökanden.

Artikel 39

Beslut efter prövning av en ansökan i sak

1. En ansökan ska inte prövas i sak om
  - a) en annan medlemsstat är ansvarig i enlighet med förordning (EU) .../...⁺⁺,
  - b) prövning av en ansökan nekas i enlighet med artikel 38, eller
  - c) en ansökan uttryckligen eller implicit återkallas, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 40.2 och 41.5.
2. När en ansökan prövas i sak, ska den beslutande myndigheten fatta ett beslut om huruvida sökanden uppfyller kraven på flyktingstatus och, om så inte är fallet, avgöra huruvida sökanden uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande i enlighet med förordning (EU) .../...⁺.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

⁺⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

3. Den beslutande myndigheten ska avslå en ansökan som oggrundad om den har fastställt att sökanden inte uppfyller kraven för att beviljas internationellt skydd enligt förordning (EU) .../...⁺.
4. Den beslutande myndigheten får bemyndigas enligt nationell rätt att förklara en oggrundad ansökan som uppenbart oggrundad, om någon av de omständigheter som avses i artikel 42.1 och 42.3 är tillämpliga vid tidpunkten för prövningens avslutande.

Artikel 40

Uttryckligt återkallande av ansökningar

1. En sökande får på eget initiativ och när som helst under förfarandet återkalla sin ansökan. Återkallandet av ansökan ska ske skriftligen av sökanden personligen eller lämnas in av den rättsliga rådgivare som rättsligt företräder honom eller henne i enlighet med nationell rätt.
2. De behöriga myndigheterna ska vid tidpunkten för återkallandet av ansökan informera sökanden i enlighet med artikel 8.2 c om alla förfarandemässiga konsekvenser av ett sådant återkallande på ett språk som han eller hon förstår eller rimligen kan förväntas förstå.
3. Om det uttryckliga återkallandet äger rum vid en annan behörig myndighet än den beslutande myndigheten, ska den myndigheten informera den beslutande myndigheten om återkallandet. Den beslutande myndigheten ska anta ett beslut som förklarar att ansökan uttryckligen har återkallats. Beslutet ska vara slutligt och ska inte kunna överklagas såsom avses i kapitel V i denna förordning.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

4. Om den beslutande myndigheten i det skede då ansökan uttryckligen återkallas av sökanden redan har funnit att sökanden inte uppfyller kraven för att beviljas internationellt skydd enligt förordning (EU) .../...⁺, får den fortfarande fatta ett beslut om att avslå ansökan som ogrundad eller uppenbart ogrundad.

Artikel 41

Implicit återkallande av ansökningar

1. En ansökan ska förklaras som implicit återkallad om
- a) sökanden utan godtagbara skäl inte har lämnat in sin ansökan i enlighet med artikel 28, trots att han eller hon har haft faktisk möjlighet att göra det,
  - b) sökanden vägrar att samarbeta genom att inte lämna den information som avses i artikel 27.1 a och b eller genom att inte lämna sina biometriska uppgifter,
  - c) sökanden vägrar att uppge sin adress, om han eller hon har en sådan, såvida inte de behöriga myndigheterna tillhandahåller inkvartering,
  - d) sökanden inte, utan berättigat skäl, har varit närvarande vid en personlig intervju, trots att han eller hon var skyldig att göra det enligt artikel 13, eller utan berättigat skäl vägrade att svara på frågor under intervjun i sådan utsträckning att resultatet av intervjun var otillräckligt för att ett beslut om grunderna för ansökan skulle kunna fattas,

---

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

- e) sökanden upprepade gånger inte har fullgjort de anmälningsskyldigheter som ålagts honom eller henne i enlighet med artikel 9.4 eller inte förblir tillgänglig för de behöriga administrativa eller rättsliga myndigheterna, såvida han eller hon inte kan visa att underlåtenheten att förbli tillgänglig berodde på särskilda omständigheter som han eller hon inte rådde över,
  - f) sökanden har lämnat in ansökan i en annan medlemsstat än den som föreskrivs i artikel 17.1 och 17.2 i förordning (EU) .../...⁺ och inte stannar kvar i den medlemsstaten i avvaktan på fastställandet av ansvarig medlemsstat eller genomförandet av överföringsförfarandet, om tillämpligt.
2. Om den myndighet som bedömer om ansökan är implicit återkallad är en annan behörig myndighet än den beslutande myndigheten och om den myndigheten anser att ansökan måste betraktas som implicit återkallad, ska den myndigheten informera den beslutande myndigheten om detta. Den beslutande myndigheten ska anta ett beslut som förklarar att ansökan implicit har återkallats.
3. Om sökanden är närvarande ska den behöriga myndigheten vid tidpunkten för återkallandet informera sökanden i enlighet med artikel 8.2 c om alla förfarandemässiga konsekvenser av ett sådant återkallande på ett språk som han eller hon förstår eller rimligen kan förväntas förstå.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

4. Den behöriga myndigheten får skjuta upp förfarandet för att ge sökanden möjlighet att motivera eller korrigera underlåtenhet eller handlingar enligt punkt 1 innan det fattas ett beslut där ansökan förklaras vara implicit återkallad.
5. En ansökan får avslås som ogrundad eller uppenbart ogrundad om den beslutande myndigheten, i det skede då ansökan återkallas implicit, redan har funnit att sökanden inte uppfyller kraven för att beviljas internationellt skydd enligt förordning (EU) .../...⁺.

AVSNITT IV

SÄRSKILDA FÖRFARANDEN

Artikel 42

Påskyndat prövningsförfarande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 21.2 ska den beslutande myndigheten, i enlighet med de grundläggande principerna och garantierna i kapitel II, påskynda prövningen av en ansökan om internationellt skydd om
  - a) sökanden vid inlämnandet av sin ansökan och framläggandet av de faktiska omständigheterna endast har tagit med uppgifter som saknar betydelse för prövningen av hans eller hennes rätt att anses som berättigad till internationellt skydd i enlighet med förordning (EU) .../...⁺.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

- b) sökanden har lämnat uppenbart inkonsekventa eller motsägelsefulla eller klart falska eller uppenbart osannolika uppgifter eller uppgifter som motsäger relevant och tillgänglig information om ursprungslandet på ett sätt som gör att hans eller hennes påstående om rätt att anses som berättigad till internationellt skydd enligt förordning (EU) .../...⁺ uppenbart är föga övertygande,
- c) sökanden anses, efter att ha beretts full möjlighet att visa godtagbara skäl, uppsåtligt ha vilselett myndigheterna genom att lämna oriktiga uppgifter eller falska handlingar eller genom att undanhålla relevanta uppgifter eller handlingar, särskilt med avseende på sin identitet eller sitt medborgarskap, som kunde ha påverkat beslutet i negativ riktning, eller det finns tydliga skäl att anta att sökanden, i ond tro, har förstört eller gjort sig av med en identitets- eller resehandling i syfte att förhindra att hans eller hennes identitet eller medborgarskap fastställs,
- d) sökanden gör en ansökan enbart för att försena, hindra eller förhindra verkställigheten av ett beslut om att sökanden ska avlägsnas från en medlemsstats territorium,
- e) ett tredjeland kan betraktas som ett säkert ursprungsland för sökanden i den mening som avses i denna förordning,
- f) det finns skälig anledning att betrakta sökanden som en fara för den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen i medlemsstaterna eller sökanden har med tvång utvisats av allvarliga skäl hänförliga till nationell säkerhet eller allmän ordning enligt nationell rätt,

---

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

- g) ansökan är en efterföljande ansökan för vilken prövning inte nekas,
- h) sökanden har rest in på en medlemsstats territorium på ett olagligt sätt eller olagligen har förlängt sin vistelse och, utan goda skäl, inte vare sig har uppsökt de behöriga myndigheterna eller gjort en ansökan om internationellt skydd så snart som möjligt med tanke på omständigheterna kring inresan,
- i) sökanden har rest in på en medlemsstats territorium på ett lagligt sätt och utan goda skäl inte har gjort en ansökan om internationellt skydd så snart som möjligt, med tanke på grunderna för sin ansökan; detta led påverkar inte behovet av internationellt skydd som uppstår på plats (*sur place*), eller
- j) sökanden är medborgare i eller, när det gäller statslösa personer, tidigare stadigvarande bosatt i ett tredjeland för vilket andelen beviljanden av den beslutande myndighetens beslut om internationellt skydd, enligt de senast tillgängliga årliga unionsomfattande genomsnittliga uppgifterna från Eurostat, är 20 % eller lägre, såvida inte den beslutande myndigheten bedömer att en betydande förändring har ägt rum i det berörda tredjelandet sedan offentliggörandet av de relevanta uppgifterna från Eurostat eller att sökanden tillhör en kategori av personer för vilka andelen 20 % eller lägre inte kan anses vara representativ med avseende på deras behov av skydd, bland annat med beaktande av betydande skillnader mellan beslut i första instans och slutliga beslut.

Om asylbyrån har lämnat en vägledning om ett ursprungsland, i enlighet med artikel 11 i förordning (EU) 2021/2303 som visar att en betydande förändring har ägt rum i det berörda tredjelandet sedan de relevanta uppgifterna från Eurostat offentliggjordes, ska medlemsstaterna använda den vägledningen som referens vid tillämpningen av första stycket j i denna punkt.

2. Om den beslutande myndigheten anser att prövningen av ansökan involverar faktiska eller rättsliga omständigheter som är för komplexa för att prövas inom ramen för ett påskyndat prövningsförfarande, får den fortsätta prövningen i sak i enlighet med artiklarna 35.4 och 39. I så fall ska den berörda sökanden underrättas om förändringen i förfarandet.
3. Det påskyndade prövningsförfarandet får tillämpas på underåriga endast om
  - a) sökanden kommer från ett tredjeland som kan betraktas som ett säkert ursprungsland för sökanden i den mening som avses i denna förordning,
  - b) det finns rimlig anledning att betrakta sökanden som en fara för den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen i medlemsstaten eller sökanden med tvång hade utvisats av allvarliga skäl hänförliga till nationell säkerhet eller allmän ordning enligt nationell rätt,
  - c) ansökan är en efterföljande ansökan för vilken prövning inte nekas,

- d) sökanden anses, efter att ha beretts full möjlighet att uppvisa godtagbara skäl, ha uppsåtligen vilselett myndigheterna genom att lämna oriktiga uppgifter eller falska handlingar eller genom att undanhålla relevanta uppgifter eller handlingar, särskilt med avseende på sin identitet eller sitt medborgarskap, som kunde ha påverkat beslutet i negativ riktning, eller det finns tydliga skäl att anta att sökanden, i ond tro, har förstört eller gjort sig av med en identitets- eller resehandling i syfte att förhindra att hans eller hennes identitet eller medborgarskap fastställs, eller
- e) sökanden är medborgare i eller, när det gäller statslösa personer, tidigare stadigvarande bosatt i ett tredjeland för vilket andelen beviljanden av den beslutande myndighetens beslut om internationellt skydd, enligt de senast tillgängliga årliga unionsomfattande genomsnittliga uppgifterna från Eurostat, är 20 % eller lägre, såvida inte den beslutande myndigheten bedömer att en betydande förändring har ägt rum i det berörda tredjelandet sedan offentliggörandet av de relevanta uppgifterna från Eurostat eller att sökanden tillhör en kategori av personer för vilka andelen 20 % eller lägre inte kan anses vara representativ med avseende på deras behov av skydd, bland annat med beaktande av betydande skillnader mellan beslut i första instans och slutliga beslut.

Om asylbyrån har lämnat en vägledning om ett ursprungsland, i enlighet med artikel 11 i förordning (EU) 2021/2303 som visar att en betydande förändring har ägt rum i det berörda tredjelandet sedan de relevanta uppgifterna från Eurostat offentliggjordes, ska medlemsstaterna använda den vägledningen som referens vid tillämpningen av första stycket led e i denna punkt.

Artikel 43

Villkor för att tillämpa gränsförfarandet för asyl

1. Efter den screening som genomförts i enlighet med förordning (EU) .../...⁺ i tillämpliga fall, och förutsatt att sökanden ännu inte har tillåtits att resa in på medlemsstaternas territorium får en medlemsstat i enlighet med de grundläggande principerna och garantierna i kapitel II, pröva en ansökan inom ramen för ett gränsförfarande om den ansökan har gjorts av en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som inte uppfyller de villkor för inresa på en medlemsstats territorium som anges i artikel 6 i förordning (EU) 2016/399. Gränsförfarandet får äga rum
  - a) efter en ansökan som gjorts vid ett gränsövergångsställe vid de yttre gränserna eller i ett transitområde,
  - b) efter omhändertagande i samband med en irreguljär passage av den yttre gränsen,
  - c) efter landsättning på en medlemsstats territorium efter en sök- och räddningsinsats,
  - d) efter omfördelning i enlighet med artikel 67.11 i förordning (EU) 2024/...⁺⁺

⁺ EUT: vänligen för i texten in numret på den förordning som återfinns i dokument PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

⁺⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

2. Sökande som är föremål för gränsförfarandet får inte tillåtas att resa in på medlemsstatens territorium, utan att detta påverkar tillämpningen av artiklarna 51.2 och 53.2. De åtgärder som medlemsstater vidtar för att förhindra irreguljär inresa på sitt territorium ska utformas i enlighet med direktiv (EU) .../...⁺.
3. Med avvikelse från artikel 51.2 första stycket sista meningen ska sökanden inte tillåtas att resa in på medlemsstatens territorium i följande fall:
  - a) Sökanden har inte rätt att stanna kvar på en medlemsstats territorium i enlighet med artikel 10.4 a eller c.
  - b) Sökanden har inte rätt att stanna kvar på en medlemsstats territorium i enlighet med artikel 68 och har inte inom den tillämpliga tidsfristen begärt tillåtelse att stanna kvar med avseende på ett överklagandeförfarande.
  - c) Sökanden har inte rätt att stanna kvar på en medlemsstats territorium i enlighet med artikel 68 och en domstol har beslutat att sökanden inte ska tillåtas att stanna kvar i avvaktan på resultatet av ett överklagandeförfarande.

Om sökanden har varit föremål för ett beslut om återvändande som utfärdats i enlighet med direktiv 2008/115/EG eller nekad inresa i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2016/399 ska, i fall som avses i första stycket i den här punkten, artikel 14 i förordning (EU) .../...⁺⁺ tillämpas.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)) i texten.

⁺⁺ EUT: vänligen för in nummer på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 17/24 (2016/0224B (COD)) i texten.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av den övervakningsmekanism som fastställs i artikel 14 i förordning (EU) 2021/2303 och som ett komplement till den mekanismen ska varje medlemsstat fastställa en mekanism för övervakning av grundläggande rättigheter i samband med gränsförfarandet som uppfyller kriterierna i artikel 10 i förordning (EU) .../...⁺.

Artikel 44

Beslut inom ramen för gränsförfarandet för asyl

1. Om ett gränsförfarande tillämpas får beslut fattas om följande:
  - a) Om en ansökan kan tas upp till prövning i enlighet med artikel 38.
  - b) Grunderna för en ansökan, om någon av de omständigheter som avses i artikel 42.1 a–g och j samt artikel 42.3 b är tillämplig.
2. Om antalet sökande överstiger det antal som avses i artikel 47.1 ska vid beslut om huruvida gränsförfarandet ska tillämpas i enlighet med artikel 42.1 c, f eller j, eller artikel 42.3 b följande kategorier av ansökningar prioriteras:
  - a) Ansökningar från vissa tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som tidigare varit stadigvarande bosatta i ett tredjeland, för vilka det vid ett avslagsbeslut finns större utsikter för återvändande till deras ursprungsland, till det land där de tidigare hade sin stadigvarande bosättning, till ett säkert tredjeland eller till ett första asylland i den mening som avses i denna förordning, beroende på vad som är tillämpligt.

⁺ EUT: vänligen för i texten in numret på den förordning som återfinns i dokument PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

- b) Ansökningar från vissa tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som tidigare varit stadigvarande bosatta i ett tredjeland som av starka skäl betraktas som en fara för den inre säkerheten eller den allmänna ordningen i en medlemsstat.
  - c) Utan att det påverkar tillämpningen av led b, ansökningar från vissa tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som tidigare varit stadigvarande bosatta i ett tredjeland, som inte är underåriga och deras familjemedlemmar.
3. När gränsförfarandet tillämpas på underåriga och deras familjemedlemmar ska prövningen av deras ansökningar prioriteras.

Medlemsstaterna får också prioritera prövningen av ansökningar från vissa tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som tidigare varit stadigvarande bosatta i tredjeländer för vilka det vid ett avslagsbeslut finns större utsikter för återvändande till deras ursprungsland, till det land där de tidigare hade sin stadigvarande bosättning, till ett säkert tredjeland eller till ett första asylland i den mening som avses i denna förordning, beroende på vad som är tillämpligt.

Artikel 45

Obligatorisk tillämpning av gränsförfarandet för asyl

1. En medlemsstat ska pröva en ansökan inom ramen för ett gränsförfarande i de fall som avses i artikel 43.1 om någon av de omständigheter som avses i artikel 42.1 c, f eller j är tillämplig.

2. Om de omständigheter som avses i artikel 42.1 f är tillämpliga och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 54 ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att i så stor utsträckning som det är möjligt upprätthålla familjesammanhållning i gränsförfarandet.
3. Vid tillämpning av punkt 2 ska, i syfte att upprätthålla familjesammanhållning, med ”medlemmar av sökandens familj”, i den mån familjen existerade redan innan sökanden anlände till medlemsstaternas territorium, avses följande familjemedlemmar till sökanden som befinner sig på samma medlemsstats territorium med avseende på ansökan om internationellt skydd:
  - a) Make eller maka till sökanden eller hans/hennes ogifta partner i en stadigvarande relation, om lag eller praxis i den berörda medlemsstaten jämställer ogifta par med gifta par.
  - b) Underåriga barn till par som avses i led a eller till sökanden, på villkor att de är ogifta, och oavsett om de fötts inom eller utom äktenskapet eller adopterats enligt nationell rätt.
  - c) Om sökanden är underårig och ogift, fadern, modern eller en annan vuxen som enligt lag eller enligt praxis i den medlemsstat i vilken den vuxna befinner sig ansvarar för sökanden.
  - d) Om sökanden är underårig och ogift, sökandens syskon, förutsatt att de är ogifta och underåriga.

Vid tillämpning av första stycket b, c och d ska en underårig på grundval av en individuell bedömning anses vara ogift om äktenskapet inte skulle kunna ingås i enlighet med nationell rätt i den berörda medlemsstaten, särskilt med hänsyn till den lagliga åldersgränsen för att ingå äktenskap.

4. Om kommissionen på grundval av den information som erhållits inom ramen för den övervakning som utförts i enlighet med artiklarna 14 och 15 i förordning (EU) 2021/2303 har anledning att anta att en medlemsstat inte uppfyller de krav som fastställs i artikel 54.2, ska den utan dröjsmål rekommendera tillfälligt upphävande av tillämpningen av gränsförfarandet för familjer med underåriga i enlighet med artikel 53.2 b. Kommissionen ska offentliggöra den rekommendationen.

Den berörda medlemsstaten ska i största möjliga utsträckning beakta kommissionens rekommendation med hänsyn till sina skyldigheter enligt artikel 53.2 b och i syfte att åtgärda de brister som fastställts för att säkerställa att kraven i artikel 54.2 uppfylls fullt ut. Den berörda medlemsstaten ska informera kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att ge verkan åt rekommendationen.

Artikel 46

Tillräcklig kapacitet på unionsnivå

Tillräcklig kapacitet på unionsnivå ska anses vara 30 000.

Artikel 47

En medlemsstats tillräckliga kapacitet

1. Kommissionen ska genom genomförandeakter beräkna det antal som motsvarar den tillräckliga kapaciteten för varje medlemsstat genom användning av formeln i punkt 4.

Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 ska kommissionen också genom genomförandeakter fastställa det högsta antal ansökningar som en medlemsstat måste pröva inom ramen för gränsförfarandet per år. Detta högsta antal ska vara två gånger det antal som erhålls genom användning av den formel som fastställs i punkt 4 från och med den ... [den dag då denna förordning börjar tillämpas], tre gånger det antal som erhålls genom användning av formeln i punkt 4 från och med den ... [ett år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas] och fyra gånger det antal som erhålls genom användning av formeln i punkt 4 från och med den ... [två år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas].

2. Om en medlemsstats tillräckliga kapacitet enligt punkt 1 första stycket har uppnåtts ska det inte längre krävas av den medlemsstaten att den genomför gränsförfaranden i de fall som avses i artikel 43.1 om de omständigheter som avses i artikel 42.1 j är tillämpliga.

3. Om en medlemsstats har prövat det högsta antal ansökningar som avses i punkt 1 andra stycket ska det inte längre krävas av den medlemsstaten att den genomför gränsförfarandet i de fall som avses i artikel 43.1 om de omständigheter som avses i artikel 42.1 c eller j är tillämpliga. Medlemsstaten ska emellertid inom ramen för gränsförfarandet fortsätta att pröva ansökningar från tredjelandsmedborgare på vilka de omständigheter som avses i artikel 42.1 f och 42.3 b är tillämpliga.
4. Det antal som avses i punkt 1 första stycket ska beräknas genom att det antal som anges i artikel 46 multipliceras med summan av irreguljära gränspassager vid den yttre gränsen, ankomster efter sök- och räddningsinsatser och nekade inresor vid den yttre gränsen i den berörda medlemsstaten under de föregående tre åren och att det på så sätt erhållna resultatet divideras med summan av irreguljära gränspassager vid den yttre gränsen, ankomster efter sök- och räddningsinsatser och nekade inresor vid den yttre gränsen i unionen som helhet under samma period enligt senast tillgängliga uppgifter från Frontex och Eurostat.
5. Den första genomförandeakten enligt punkt 1 ska antas av kommissionen den... [två månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] och därefter den 15 oktober vart tredje år.

När kommissionen har antagit en genomförandeakt enligt punkt 1 ska varje medlemsstat säkerställa att den, inom sex månader från antagandet av den andra genomförandeakten och alla sådana efterföljande genomförandeakter, har den tillräckliga kapacitet som anges i den genomförandeakten. När det gäller den första av sådana genomförandeakter ska medlemsstaterna säkerställa att den har den tillräckliga kapacitet som anges i den genomförandeakten före den ... [den dag då denna förordning börjar tillämpas].

Artikel 48

Tillämplig åtgärd om en medlemsstats tillräckliga kapacitet uppnås

1. Om antalet sökande som omfattas av gränsförfarandet för asyl i en medlemsstat vid en given tidpunkt, i kombination med antalet personer som omfattas av ett gränsförfarande som fastställts i enlighet med förordning (EU) .../...⁺ eller, i tillämpliga fall, ett motsvarande gränsförfarande för återvändande som fastställts i nationell rätt, är lika med eller överstiger det antal som anges för den medlemsstaten i kommissionens genomförandeakt enligt artikel 47.1 första stycket, får denna medlemsstat underrätta kommissionen om det.
2. Om en medlemsstat underrättar kommissionen i enlighet med punkt 1 är denna medlemsstat, genom undantag från artikel 45.1, inte skyldig att inom ramen för ett gränsförfarande pröva ansökningar som görs av sådana sökande som avses i artikel 42.1 j vid den tidpunkt då antalet sökande som är föremål för gränsförfarandet i den medlemsstaten är lika med eller överstiger det antal som avses i artikel 47.1 första stycket.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 17/24 (2016/0224B (COD)) i texten.

3. Den åtgärd som föreskrivs i punkt 2 ska tillämpas på grundval av in- och utflöden, och den berörda medlemsstaten ska vara skyldig att fortsätta att inom ramen för ett gränsförfarande pröva ansökningar som görs av sådana sökande som avses i artikel 42.1 j så snart antalet sökande som är föremål för gränsförfarandet i den medlemsstaten vid varje given tidpunkt är lägre än det antal som avses i artikel 47.1 första stycket.
4. Den åtgärd som föreskrivs i punkt 2 får tillämpas av en medlemsstat för återstoden av samma kalenderår från och med dagen efter datumet för underrättelse i enlighet med punkt 1.

Artikel 49

Underrättelse från en medlemsstat om tillräcklig kapacitet har uppnåtts

1. Den underrättelse som avses i artikel 48 ska innehålla följande uppgifter:
  - a) Antalet sökande som omfattas av gränsförfarandet för asyl, ett gränsförfarande som fastställt i enlighet med förordning (EU) .../...⁺ eller, i tillämpliga fall, ett motsvarande gränsförfarande för återvändande som fastställts i nationell rätt i den berörda medlemsstaten vid tidpunkten för underrättelsen.
  - b) Den åtgärd som avses i artikel 48 och som den berörda medlemsstaten avser att tillämpa eller fortsätta att tillämpa.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 17/24 (2016/0224B (COD)) i texten.

- c) En underbyggd motivering till stöd för den berörda medlemsstatens avsikt som beskriver hur vidtagandet av åtgärden i fråga kan hjälpa till att åtgärda situationen och, i tillämpliga fall, andra åtgärder som den berörda medlemsstaten har vidtagit eller planerar att vidta på nationell nivå för att avhjälpa situationen, inbegripet dem som avses i artikel 6.3 i förordning (EU) .../...⁺.
2. Medlemsstaterna får i tillämpliga fall underrätta kommissionen i enlighet med artikel 48 i den här förordningen som en del av den underrättelse som avses i artiklarna 58 och 59 i förordning (EU) .../...⁺.
3. Om en medlemsstat underrättar kommissionen i enlighet med artikel 48 ska den berörda medlemsstaten informera övriga medlemsstater om detta.
4. En medlemsstat som tillämpar den åtgärd som avses i artikel 48 ska varje månad informera kommissionen om följande:
- a) Antalet sökande som är föremål för gränsförfarandet i den medlemsstaten vid den tidpunkten.
  - b) Utvecklingen av in- och utflöden när det gäller antalet personer som är föremål för gränsförfaranden för varje vecka den månaden.
  - c) Antalet personal som ansvarar för att pröva ansökningar i gränsförfarandet.
  - d) Prövningsförfarandets genomsnittliga varaktighet under det administrativa skedet av förfarandet.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

- e) Den genomsnittliga varaktigheten av en prövning i domstol av en begäran om att få stanna kvar i avvaktan på överklagandet.

Kommissionen ska övervaka tillämpningen av den åtgärd som avses i artikel 48 i denna förordning och i detta syfte se över den information som medlemsstaterna lämnar.

Kommissionen ska i den rapport som avses i artikel 9 i förordning (EU) .../...⁺ göra en bedömning av tillämpningen av den åtgärd som avses i artikel 48 i denna förordning i varje medlemsstat.

Artikel 50

Underrättelse från en medlemsstat om det årliga högsta antalet ansökningar har uppnåtts

Om antalet ansökningar som har prövats inom ramen för gränsförfarandet i en medlemsstat inom ett kalenderår är lika med eller överstiger det högsta antal ansökningar som fastställs för den medlemsstaten i den genomförandeakt som avses i artikel 47.1, får den medlemsstaten underrätta kommissionen om detta.

Om medlemsstaten har underrättat kommissionen i enlighet med första stycket i denna artikel ska kommissionen utan dröjsmål granska de uppgifter som lämnats av den berörda medlemsstaten för att kontrollera att den berörda medlemsstaten i gränsförfarandet sedan början av kalenderåret har prövat ett antal ansökningar som är lika med eller överstiger det antal som fastställts för den medlemsstaten i den genomförandeakt som avses i artikel 47.1.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

När kontrollen har slutförts ska kommissionen genom en genomförandeakt bemyndiga den berörda medlemsstaten att inte pröva ansökningar från sådana sökande som avses i artikel 42.1 c och j i gränsförfarandet.

Ett sådant bemyndigande ska inte undanta medlemsstaten från skyldigheten att inom ramen för gränsförfarandet pröva ansökningar från sådana sökande som avses i artikel 42.1 f och 42.5 b.

Artikel 51

Tidsfrister

1. Med avvikelse från artikel 28 i denna förordning ska ansökningar som är föremål för ett gränsförfarande lämnas in senast fem dagar från det att de registrerades första gången eller, efter en överföring i enlighet med artikel 67.11 i förordning (EU) .../...⁺, fem dagar från det att sökanden anlände till omfördelningsmedlemsstaten efter en sådan överföring, förutsatt att sökanden ges en faktiskt möjlighet att göra detta. Underlåtenhet att iaktta tidsfristen på fem dagar ska inte påverka den fortsatta tillämpningen av gränsförfarandet.
2. Gränsförfarandet ska vara så kort som möjligt samtidigt som det ska möjliggöra en fullständig och rättvis prövning av ansökan. Utan att det påverkar tredje stycket i denna punkt ska gränsförfarandet pågå i högst tolv veckor från det att ansökan registreras till dess att sökanden inte längre har rätt att stanna kvar och inte tillåts stanna kvar. Efter denna period ska sökanden tillåtas att resa in på medlemsstatens territorium, förutom om artikel 4 i förordning (EU) .../...⁺⁺ är tillämplig.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

⁺⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 17/24 (2016/0224B (COD)) i texten.

Medlemsstaterna ska, genom undantag från artikel 35, fastställa bestämmelser om prövningsförfarandets varaktighet, om varaktigheten av en prövning i domstol av en begäran om att få stanna kvar som lämnats in i enlighet med artikel 68.4 och 68.5 och, i tillämpliga fall, om överklagandeförfarandets varaktighet. Den fastställda varaktigheten ska säkerställa att alla dessa steg i förfarandet avslutas inom tolv veckor från det att ansökan registrerades.

Tolvveckorsperioden får förlängas till 16 veckor om den medlemsstat till vilken personen överförs i enlighet med artikel 67.11 i förordning (EU) .../...⁺ tillämpar gränsförfarandet.

Artikel 52

Fastställande av ansvarig medlemsstat och omfördelning

1. Om villkoren för gränsförfarandet är tillämpliga ska medlemsstaterna besluta att genomföra förfarandet för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva ansökan, vilket föreskrivs i förordning (EU) .../...⁺ på de platser på vilka gränsförfarandet genomförs, utan att det påverkar de tidsfrister som fastställs i artikel 51.2 i den här förordningen.
2. Om villkoren för att tillämpa gränsförfarandet är uppfyllda i den medlemsstat från vilken sökanden överförs, får ett gränsförfarande tillämpas av den medlemsstat till vilken sökanden överförs i enlighet med artikel 67.11 i förordning (EU) .../...⁺, utan att det påverkar de tidsfrister som fastställs i artikel 51.2 i den här förordningen.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)) i texten.

Artikel 53

Undantag från gränsförfarandet för asyl

1. Gränsförfarandet ska tillämpas på ensamkommande barn endast under de omständigheter som avses i artikel 42.3 b. Om det råder tvivel om sökandens ålder ska de behöriga myndigheterna omgående göra en åldersbedömning i enlighet med artikel 25.
2. Medlemsstaterna får inte tillämpa eller ska upphöra att tillämpa gränsförfarandet i varje skede av förfarandet om
  - a) den beslutande myndigheten anser att grunderna för att neka prövning av en ansökan eller för att tillämpa det påskyndade prövningsförfarandet inte är tillämpliga eller inte längre är tillämpliga,
  - b) det nödvändiga stödet inte kan ges till sökande med särskilda mottagandebehov, inbegripet underåriga, i enlighet med kapitel IV i direktiv (EU) .../...⁺, på de platser som avses i artikel 54,
  - c) det nödvändiga stödet inte kan ges till sökande i behov av särskilda förfarandegarantier på de platser som avses i artikel 54,
  - d) det finns relevanta medicinska skäl att inte tillämpa gränsförfarandet, inklusive skäl som rör psykisk hälsa,

---

⁺ EUT: vänligen för in nummer på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)) i texten.

- e) de garantier och förhållanden för förvar som föreskrivs i artiklarna 10–13 i direktiv (EU) .../...⁺ inte är uppfyllda eller inte längre är uppfyllda och gränsförfarandet inte kan tillämpas på sökanden utan förvar.

I de fall som anges i första stycket i denna punkt ska den behöriga myndigheten tillåta sökanden att resa in på medlemsstatens territorium och tillämpa det förfarande som fastställs i kapitel III som är lämpligt.

Artikel 54

Platser för genomförande av gränsförfarandet för asyl

1. Under prövningen av ansökningar som är föremål för ett gränsförfarande ska en medlemsstat, i enlighet med artikel 9 i direktiv (EU) .../...⁺ och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10 i det direktivet, som en allmän regel kräva att de sökande vistas vid eller i närheten av den yttre gränsen eller transitområdena, eller på andra anvisade områden inom sitt territorium, med fullt beaktande av den medlemsstaternas särskilda geografiska förhållanden.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 47 ska medlemsstaterna säkerställa att familjer med underåriga vistas i mottagningsanläggningar som är lämpade för deras behov efter att en bedömning av barnets bästa har gjorts och ska säkerställa en levnadsstandard som är lämplig för den underårigas fysiska, psykiska, andliga, moraliska och sociala utveckling i fullständig överensstämmelse med kraven i kapitel IV i direktiv (EU) .../...⁺.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på det direktiv som finns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222 (COD)) i texten.

3. Varje medlemsstat ska senast den ... [två månader före tillämpningsdatumet för denna förordning] meddela kommissionen om de platser på vilka gränsförfarandet kommer att genomföras, inbegripet vid tillämpningen av artikel 45. Medlemsstaterna ska säkerställa att dessa platser kapacitet är tillräcklig för att pröva de ansökningar som omfattas av artikel 45. Alla ändringar av angivelsen av de platser där gränsförfarandet genomförs ska meddelas till kommissionen inom två månader från det att ändringarna har gjorts.
4. Kravet på vistelse på en viss ort i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 ska inte betraktas som tillstånd att resa in till och vistas på en medlemsstats territorium.
5. Om en sökande som omfattas av gränsförfarandet behöver överföras till den beslutande myndigheten eller till en behörig domstol i första instans för ett sådant förfarande, eller överföras i syfte att erhålla medicinsk behandling, ska denna resa inte i sig utgöra en inresa till en medlemsstats territorium.

Artikel 55

Efterföljande ansökningar

1. En ansökan som görs när ett slutligt beslut om en tidigare ansökan från samma sökande ännu inte har fattats ska betraktas som en ytterligare utsaga och inte som en ny ansökan.

Denna ytterligare utsaga ska prövas i den ansvariga medlemsstaten inom ramen för den pågående prövningen i det administrativa förfarandet eller inom ramen för ett pågående överklagandeförfarande, i den mån den behöriga domstolen får beakta de faktorer som ligger till grund för den ytterligare utsagan.

2. Varje ytterligare ansökan som en sökande gör i någon medlemsstat efter det att ett slutligt beslut har fattats om en tidigare ansökan från samma sökande ska betraktas som en efterföljande ansökan och prövas av den ansvariga medlemsstaten.
3. En efterföljande ansökan ska bli föremål för en preliminär prövning varvid den beslutande myndigheten ska fastställa om nya faktorer har framkommit eller lagts fram av sökanden och vilka
  - a) på ett avgörande sätt förbättrar sökandens möjligheter att anses berättigad till internationellt skydd i enlighet med förordning (EU) .../...⁺ eller
  - b) avser en grund för att vägra pröva ansökan som tidigare tillämpats, om prövning av den tidigare ansökan nekades.
4. Den preliminära prövningen ska utföras på grundval av skriftliga inlagor eller en personlig intervju i enlighet med de grundläggande principerna och garantierna i kapitel II. Särskilt får den personliga intervjun utgå om det redan utifrån de skriftliga inlagorna är tydligt att ansökan inte innehåller några nya faktorer enligt punkt 3.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

5. De faktorer som sökanden lägger fram ska betraktas som nya endast om sökanden, utan egen förskyllan, var oförmögen att lägga fram dem i samband med den tidigare ansökan. Faktorer som sökanden hade kunnat lägga fram tidigare behöver inte beaktas, om de inte på ett avgörande sätt ökar sannolikheten för att prövning av ansökan inte kommer att nekas eller att sökanden anses berättigad till internationellt skydd eller om en tidigare ansökan avslogs som implicit återkallad i enlighet med artikel 41 utan prövning i sak.
6. Om nya faktorer enligt punkt 3 har lagts fram av sökanden eller har framkommit, ska ansökan prövas ytterligare i sak, om det inte kan anses att prövning av ansökan ska nekas på någon annan grund som föreskrivs i artikel 38.1.
7. Om inga nya faktorer enligt punkt 3 har lagts fram av sökanden eller har framkommit, ska prövning av ansökan nekas i enlighet med artikel 38.2.

Artikel 56

Undantag från rätten att stanna kvar vid efterföljande ansökningar

Utan att det påverkar tillämpningen av principen om non-refoulement får medlemsstaterna medge ett undantag från rätten att stanna kvar på deras territorium och göra ett undantag från artikel 68.5 d om

- a) en första efterföljande ansökan har lämnats in endast för att försena eller hindra verkställigheten av ett beslut som skulle leda till att sökanden omedelbart avlägsnas från den medlemsstaten och inte prövas vidare i enlighet med artikel 55.7, eller

- b) en andra eller ytterligare efterföljande ansökan görs i någon medlemsstat efter ett slutligt beslut om att prövning av en tidigare efterföljande ansökan nekas eller att den avslås som ogrundad eller uppenbart ogrundad.

AVSNITT V

SÄKERT LAND-BEGREPPEN

Artikel 57

Begreppet effektivt skydd

1. Ett tredjeland som har ratificerat och respekterar Genèvekonventionen inom gränserna för de undantag eller begränsningar som, i enlighet med vad som är tillåtet enligt den konventionen, gjorts av det tredjelandet ska anses säkerställa effektivt skydd. Vid geografiska begränsningar som gjorts av tredjelandet ska förekomsten av skydd för personer som inte omfattas av Genèvekonventionen bedömas i enlighet med de kriterier som anges i punkt 2.
2. I andra fall än dem som avses i punkt 1 ska tredjelandet anses säkerställa effektivt skydd endast om minst följande kriterier är uppfyllda:
  - a) De personer som avses i punkt 1 har tillstånd att stanna kvar på det berörda tredjelandets territorium.
  - b) De personer som avses i punkt 1 har tillgång till medel för uppehälle som är tillräckliga för att upprätthålla en rimlig levnadsstandard med hänsyn till den övergripande situationen i det mottagande tredjelandet.

- c) De personer som avses i punkt 1 har tillgång till sjukvård och nödvändig behandling av sjukdomar enligt de villkor som gäller generellt i det tredjelandet.
- d) De personer som avses i punkt 1 har tillgång till utbildning enligt de villkor som gäller generellt i det tredjelandet.
- e) Effektivt skydd förblir tillgängligt till dess att man kan finna en hållbar lösning.

Artikel 58

Begreppet första asylland

1. Ett tredjeland får endast betraktas som första asylland för en sökande om följande gäller i det landet:
  - a) Sökanden åtnjöt sådant effektivt skydd i enlighet med Genèvekonventionen som avses i artikel 57.1, eller åtnjöt sådant effektivt skydd som avses i artikel 57.2, innan han eller hon reste in till unionen och kan fortfarande erhålla detta skydd.
  - b) Sökandens liv och frihet är inte hotade på grund av ras, religion, nationalitet, tillhörighet till en viss samhällsgrupp eller politisk åskådning.
  - c) Sökanden löper inte någon verklig risk för allvarlig skada enligt definitionen i [artikel 15 i förordning (EU) .../...⁺.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

- d) Sökanden är skyddad mot refoulement i enlighet med Genèvekonventionen och mot avlägsnande som strider mot rätten till skydd mot tortyr och grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning i enlighet med folkrätten.
2. Begreppet första asylland får endast tillämpas om sökanden inte kan lägga fram faktorer som motiverar att begreppet första asylland inte är tillämpligt på honom eller henne, inom ramen för en individuell bedömning.
3. Ett tredjeland får endast betraktas som ett första asylland för ett ensamkommande barn om det inte strider mot hans eller hennes bästa och om medlemsstaternas myndigheter först har erhållit en försäkran från det berörda tredjelandets myndigheter om att det ensamkommande barnet kommer att tas om hand av dessa myndigheter och att han eller hon omedelbart kommer att åtnjuta effektivt skydd i enlighet med artikel 57.
4. Om prövning av en ansökan nekas genom tillämpning av begreppet första asylland ska den beslutande myndigheten
- a) informera sökanden i enlighet med artikel 36, och
  - b) förse sökanden med en handling på det berörda tredjelandets språk som underrättar myndigheterna i det landet om att ansökan inte har prövats i sak till följd av att begreppet första asylland har tillämpats.

5. Om det berörda tredjelandet inte tillåter att sökanden reser in på nytt till dess territorium eller inte svarar inom den tidsfrist som den behöriga myndigheten fastställt, ska sökanden ha tillgång till förfarandet i enlighet med de grundläggande principerna och garantierna i kapitel II och i avsnitt I i kapitel III.

Artikel 59

Begreppet säkert tredjeland

1. Ett tredjeland får endast fastställas som ett säkert tredjeland om följande gäller i det landet:
- a) Utlänningars liv och frihet är inte hotade på grund av ras, religion, medborgarskap, tillhörighet till en viss samhällsgrupp eller politisk övertygelse.
  - b) Utlänningar löper inte någon verklig risk för allvarlig skada enligt definitionen i [artikel 15 i förordning (EU) .../...]⁺.
  - c) Utlänningar är skyddade mot refoulement i enlighet med Genèvekonventionen och mot avlägsnande som strider mot rätten till skydd mot tortyr och grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning i enlighet med folkrätten.
  - d) Det finns möjlighet att begära och, om villkoren är uppfyllda, få effektivt skydd enligt artikel 57.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

2. Ett tredjeland får fastställas som ett säkert tredjeland både på unionsnivå och nationell nivå med undantag för specifika delar av dess territorium eller tydligt identifierbara kategorier av personer.
3. Bedömningen av om ett tredjeland får fastställas som ett säkert tredjeland i enlighet med denna förordning ska grunda sig på ett urval av relevanta och tillgängliga informationskällor, bland annat information från medlemsstater, asylbyrå, Europeiska utrikestjänsten, FN:s flyktingkommissariat, Europarådet och andra berörda internationella organisationer.
4. Begreppet säkert tredjeland får tillämpas
  - a) om ett tredjeland har fastställts som ett säkert tredjeland på unionsnivå eller nationell nivå i enlighet med artikel 60 eller 64 eller
  - b) med avseende på en särskild sökande om landet inte har fastställts som säkert tredjeland på unionsnivå eller nationell nivå, förutsatt att villkoren i punkt 1 är uppfyllda med avseende på den sökanden.
5. Begreppet säkert tredjeland får tillämpas endast om
  - a) sökanden inte kan lägga fram faktorer som motiverar att begreppet säkert tredjeland inte är tillämpligt på honom eller henne, inom ramen för en individuell bedömning,
  - b) sökanden har en anknytning till det berörda tredjelandet som gör att det skulle vara rimligt för honom eller henne att resa till det landet.

6. Ett tredjeland får endast betraktas som ett säkert tredjeland för ett ensamkommande barn om det inte strider mot hans eller hennes bästa och om medlemsstaternas myndigheter först har erhållit en försäkran från det berörda tredjelandets myndigheter om att det ensamkommande barnet kommer att tas om hand av dessa myndigheter och att han eller hon omedelbart kommer att ha tillgång till effektivt skydd enligt definitionen i artikel 57.
7. Om unionen och ett tredjeland gemensamt har nått ett avtal i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget om att migranter som beviljats inresa enligt det avtalet kommer att skyddas i enlighet med relevanta internationella normer och med full respekt för principen om non-refoulement, får villkoren i denna artikel om status som säkert tredjeland antas vara uppfyllda utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 5 och 6.
8. Om en ansökan nekas prövning genom tillämpning av begreppet säkert tredjeland ska den beslutande myndigheten
  - a) informera sökanden i enlighet med artikel 36, och
  - b) förse sökanden med en handling på det berörda tredjelandets språk som underrättar myndigheterna i det landet om att ansökan inte har prövats i sak till följd av att begreppet säkert tredjeland har tillämpats.
9. Om det berörda tredjelandet inte tillåter att sökanden reser in eller reser in på nytt på dess territorium ska sökanden ha tillgång till förfarandet i enlighet med de grundläggande principerna och garantierna i kapitel II och i avsnitt I i kapitel III.

Artikel 60

Fastställande av säkra tredjeländer på unionsnivå

1. Tredjeländer ska fastställas som säkra tredjeländer på unionsnivå i enlighet med de villkor som anges i artikel 59.1.
2. Kommissionen ska granska situationen i tredjeländer som fastställs som säkra tredjeländer, med bistånd av asylbyrån och på grundval av de övriga informationskällor som anges i artikel 59.3.
3. Asylbyrån ska på begäran av kommissionen förse denna med information och analys om specifika tredjeländer som kan komma i fråga för att fastställas som säkra tredjeländer på unionsnivå. Kommissionen ska omgående överväga varje begäran från en medlemsstat om att bedöma huruvida ett tredjeländ kan fastställas som ett säkert tredjeländ på unionsnivå.
4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 74 avseende tillfälligt upphävande av fastställandet av ett tredjeländ som ett säkert tredjeländ på unionsnivå, på de villkor som anges i artikel 63.

Artikel 61

Begreppet säkert ursprungsland

1. Ett tredjeland får endast fastställas som ett säkert ursprungsland i enlighet med denna förordning om det på grundval av den rättsliga situationen, tillämpningen av lagstiftningen inom ett demokratiskt system och de allmänna politiska förhållandena framgår att det inte förekommer någon förföljelse enligt artikel 9 i förordning (EU) .../...⁺ samt inte någon verklig risk för allvarlig skada enligt definitionen i artikel 15 i den förordningen.
2. Ett tredjeland får fastställas som ett säkert ursprungsland både på unionsnivå och nationell nivå med undantag för specifika delar av dess territorium eller tydligt identifierbara kategorier av personer.
3. Bedömningen av om ett tredjeland är ett säkert ursprungsland i enlighet med denna förordning ska grunda sig på ett urval av relevanta och tillgängliga informationskällor, bland annat information från medlemsstater, asylbyrå, Europeiska utrikestjänsten, FN:s flyktingkommissariat och andra berörda internationella organisationer, och ska ta hänsyn till den gemensamma analys av information om ursprungsländer som avses i artikel 11 i förordning (EU) 2021/2303 om denna är tillgänglig.
4. Vid den bedömning som avses i punkt 3 ska man bland annat beakta i vilken utsträckning skydd mot förföljelse eller allvarlig skada ges, genom att undersöka
  - a) landets berörda lagar och förordningar och på vilket sätt de tillämpas,

---

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

- b) hur landet iakttar de rättigheter och friheter som är fastställda i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna eller i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter eller Förenta nationernas konvention mot tortyr, särskilt de rättigheter från vilka det inte går att göra undantag enligt artikel 15.2 i nämnda Europeiska konvention,
- c) avsaknaden av utvisningar, avlägsnanden eller utlämningar av egna medborgare till tredjeländer där det, bland annat, finns en allvarlig risk för att de skulle kunna utsättas för dödsstraff, tortyr, förföljelse eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, eller där deras liv eller frihet skulle hotas på grund av deras ras, religion, nationalitet, sexuella läggning, tillhörighet till en särskild social grupp eller politisk åskådning eller varifrån det finns en allvarlig risk för utvisning, avlägsnande eller utlämning till ett annat tredjeland,
- d) om landet tillhandahåller ett system med effektiva rättsmedel mot överträdelser av dessa rättigheter och friheter.

5. Begreppet säkert ursprungsland får endast tillämpas under förutsättning att

- a) sökanden är medborgare i det landet eller är en statslös person som tidigare varit stadigvarande bosatt i det landet,
- b) sökanden inte tillhör en kategori av personer för vilken ett undantag gjordes när tredjelandet fastställdes som ett säkert ursprungsland,

- c) sökanden inte kan lägga fram faktorer som motiverar varför begreppet säkert ursprungsland inte är tillämpligt på honom eller henne, inom ramen för en individuell bedömning.

Artikel 62

Fastställande av säkra ursprungsländer på unionsnivå

1. Tredjeländer ska fastställas som säkra ursprungsländer på unionsnivå, i enlighet med de villkor som anges i artikel 61.
2. Kommissionen ska granska situationen i tredjeländer som fastställs som säkra ursprungsländer, med bistånd av asylbyrån och på grundval av de övriga informationskällor som anges i artikel 61.3.
3. Asylbyrån ska på begäran av kommissionen förse denna med information och analys om specifika tredjeländer som kan komma i fråga för fastställande som säkra ursprungsländer på unionsnivå. Kommissionen ska omgående överväga varje begäran från en medlemsstat om att bedöma om ett tredjeland kan fastställas som ett säkert ursprungsland på unionsnivå.
4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 74 avseende tillfälligt upphävande av fastställandet av ett tredjeland som ett säkert ursprungsland på unionsnivå, på de villkor som anges i artikel 63.

Artikel 63

Tillfälligt upphävande och upphävande av fastställandet av ett tredjeland som säkert tredjeland eller som säkert ursprungsland på unionsnivå

1. Vid betydande förändringar av läget i ett tredjeland som har fastställts som ett säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland på unionsnivå, ska kommissionen genomföra en underbyggd bedömning av om det tredjelandet uppfyller de villkor som fastställs i artikel 59 eller 61, och om kommissionen anser att dessa villkor inte längre är uppfyllda, ska den anta en delegerad akt i enlighet med artikel 74 för att tillfälligt upphäva fastställandet av det tredjelandet som säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland på unionsnivå, under en period av sex månader.
2. Kommissionen ska fortlöpande granska läget i det tredjeland som avses i punkt 1, med beaktande av bland annat information som tillhandahålls av medlemsstaterna och asylbyrån, med avseende på efterföljande förändringar i läget i det tredjelandet.
3. Om kommissionen har antagit en delegerad akt i enlighet med punkt 1 om att tillfälligt upphäva fastställandet av ett tredjeland som ett säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland på unionsnivå, ska kommissionen inom tre månader från dagen för antagandet av den delegerade akten lägga fram ett förslag, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, om ändring av denna förordning för att upphäva beteckningen av det tredjelandet som ett säkert tredjeland eller ett säkert ursprungsland på unionsnivå.

4. Om kommissionen inte har lagt fram ett sådant förslag som avses i punkt 3 inom tre månader från antagandet av den delegerade akten såsom anges i punkt 1 ska den delegerade akten genom vilken tredjelandets fastställande som ett säkert tredjeland eller som ett säkert ursprungsland på unionsnivå tillfälligt upphävs upphöra att gälla. Om kommissionen lägger fram ett sådant förslag inom tre månader från antagandet av den delegerade akt som avses i punkt 1 ska kommissionen, på grundval av en underbyggd bedömning, ges befogenhet att förlänga giltigheten för den delegerade akten med sex månader, med möjlighet att förnya den förlängningen en gång.
5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 ska det tillfälliga upphävandet av ett tredjelandets fastställande som ett säkert tredjeland eller ett säkert ursprungsland på unionsnivå upphöra att gälla, om kommissionens förslag att upphäva tredjelandets fastställande som ett säkert tredjeland eller ett säkert ursprungsland på unionsnivå inte antas inom 15 månader från det att förslaget lades fram av kommissionen.

Artikel 64

Fastställande av tredjeländer som säkra tredjeländer eller säkra ursprungsländer på nationell nivå

1. Medlemsstaterna får bibehålla eller införa lagstiftning som nationellt tillåter andra fastställanden av säkra tredjeländer eller säkra ursprungsländer utöver dem som fastställs på unionsnivå för att pröva ansökningar om internationellt skydd.
2. Om ett fastställande av ett tredjeland som ett säkert tredjeland eller ett säkert ursprungsland på unionsnivå tillfälligt har upphävts i enlighet med artikel 63.1, ska medlemsstaterna inte fastställa det landet som ett säkert tredjeland eller ett säkert ursprungsland på nationell nivå.

3. Om ett fastställande av ett tredjeland som ett säkert tredjeland eller ett säkert ursprungsland på unionsnivå tillfälligt har upphävts i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, får en medlemsstat meddela kommissionen att den, till följd av förändringar i omständigheterna i landet, anser att landet på nytt uppfyller de villkor som anges i artiklarna 59.1 och 61.

Meddelandet ska innehålla en underbyggd bedömning av landets uppfyllande av de villkor som anges i artiklarna 59.1 och 61, inbegripet en redogörelse för de specifika förändringarna i omständigheterna i tredjelandet, vilket innebär att det landet på nytt uppfyller dessa villkor. Efter meddelandet ska kommissionen begära att asylbyrån förser den med information och analys om situationen i tredjelandet.

Den meddelande medlemsstaten får endast fastställa tredjelandet som ett säkert tredjeland eller säkert ursprungsland på nationell nivå om kommissionen inte invänder mot detta.

Kommissionens rätt att göra invändningar ska begränsas till en period av två år efter den dag då detta tredjelands beteckning som ett säkert tredjeland eller ett säkert ursprungsland på unionsnivå upphävdes. Eventuella invändningar från kommissionen ska utfärdas inom tre månader efter dagen för varje meddelande från en medlemsstat och efter vederbörlig översyn av situationen i det tredjelandet, med beaktande av villkoren i artiklarna 59.1 och 61 i denna förordning.

När kommissionen anser att dessa villkor är uppfyllda får den lägga fram ett förslag, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, om ändring av denna förordning för att fastställa det tredjelandet som ett säkert tredjeland eller ett säkert ursprungsland på unionsnivå.

4. Medlemsstaterna ska till kommissionen och asylbyrån meddela de tredjeländer som fastställs som säkra tredjeländer eller säkra ursprungsländer på nationell nivå senast den... [den dag då denna förordning börjar tillämpas] och omedelbart efter varje beteckning eller ändring av fastställanden. Medlemsstaterna ska en gång om året till kommissionen och asylbyrån meddela vilka övriga säkra tredjeländer som begreppet tillämpas på med avseende på enskilda sökande enligt artikel 59.4 b.

Kapitel IV

Förfaranden för återkallande av internationellt skydd

Artikel 65

Återkallande av internationellt skydd

Den beslutande myndigheten, eller om detta föreskrivs i nationell rätt, en behörig domstol, ska inleda en utredning om återkallande av internationellt skydd för en tredjelandsmedborgare eller statslös person om nya faktorer eller uppgifter framkommer som tyder på att det finns skäl att ompröva huruvida han eller hon uppfyller kriterierna för internationellt skydd, särskilt i de fall som avses i artiklarna 14 och 19 i förordning (EU) .../...⁺.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

Artikel 66

Förfaranderegler för återkallande av internationellt skydd

1. Om den beslutande myndigheten eller, om så föreskrivs i nationell rätt, en behörig domstol inleder prövningen för att återkalla en tredjelandsmedborgares eller en statslös persons internationella skydd ska den berörda personen åtnjuta följande garantier:
  - a) Han eller hon ska underrättas skriftligen om att hans eller hennes rätt att betraktas som en person som beviljats internationellt skydd håller på att omprövas och skälen för en sådan omprövning.
  - b) Han eller hon ska informeras om skyldigheten att samarbeta med den beslutande myndigheten och andra behöriga myndigheter, särskilt om det förhållande att han eller hon ska vara skyldig att göra ett skriftligt uttalande och inställa sig för en personlig intervju eller en utfrågning och svara på frågor.
  - c) Han eller hon ska informeras om följderna av att inte samarbeta med den beslutande myndigheten och andra behöriga myndigheter och att underlåtenhet att lämna in den skriftliga förklaringen och närvara vid den personliga intervjun eller utfrågningen utan giltig anledning inte hindrar den beslutande myndigheten eller den behöriga domstolen att fatta ett beslut om att återkalla det internationella skyddet.

- d) Han eller hon ska ges möjlighet att i en skriftlig förklaring ange sina skäl till att hans eller hennes internationella skydd inte bör återkallas, i rimlig tid räknat från den dag då han eller hon mottar de uppgifter som avses i led a, och i en personlig intervju eller utfrågning vid en tidpunkt som fastställs av den beslutande myndigheten eller, om detta föreskrivs i nationell rätt, den behöriga domstolen.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska den beslutande myndigheten eller den behöriga domstolen
- a) inhämta relevanta, precisa och uppdaterade uppgifter från relevanta och tillgängliga nationella källor, unionskällor och internationella källor och, om den finns att tillgå, beakta den gemensamma analys om situationen i ett specifikt ursprungsland och de vägledningar som avses i artikel 11 i förordning (EU) 2021/2303, och
  - b) inte inhämta uppgifter från aktörer som påstås utöva förföljelse eller orsaka allvarlig skada på ett sådant sätt att sådana aktörer får information om att den berörda personen är en person som beviljats internationellt skydd vars status är under omprövning.
3. Beslutet att återkalla det internationella skyddet ska lämnas skriftligen så snart som möjligt. De faktiska och rättsliga skälen för återkallandet ska anges i beslutet och information om på vilket sätt beslutet kan överklagas och de relevanta tidsfristerna ska lämnas skriftligen.

4. Så snart den beslutande myndigheten, eller om detta föreskrivs i nationell rätt, en behörig domstol, har fattat ett beslut om att återkalla det internationella skyddet ska artiklarna 6, 17, 18 och 19 tillämpas i tillämpliga delar.
5. Om tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen inte samarbetar genom att inte lämna in en skriftlig förklaring, genom att inte närvara vid den personliga intervjun eller utfrågningen eller genom att utan giltig anledning inte besvara frågor, ska avsaknaden av den skriftliga förklaringen eller den personliga intervjun eller utfrågningen inte hindra den beslutande myndigheten eller den behöriga domstolen från att fatta ett beslut om att återkalla det internationella skyddet. En sådan vägran att samarbeta får endast betraktas som en motbevisbar presumtion om att tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen inte längre önskar åtnjuta internationellt skydd.
6. Det förfarande som anges i denna artikel ska inte tillämpas om tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen
  - a) otvetydigt avsäger sig sitt erkännande som en person som beviljats internationellt skydd,
  - b) har blivit medborgare i en medlemsstat, eller
  - c) senare har beviljats internationellt skydd i en annan medlemsstat.

Medlemsstaterna ska avsluta de ärenden som omfattas av denna punkt i enlighet med sin nationella rätt. Avslutandet behöver inte ha formen av ett beslut men ska åtminstone registreras i sökandens akt tillsammans med uppgift om den rättsliga grunden för avslutandet.

Kapitel V

Överklagande

Artikel 67

Rätten till ett effektivt rättsmedel

1. Sökande och personer som är föremål för återkallande av internationellt skydd ska ha rätt till ett effektivt rättsmedel inför domstol, i enlighet med de grundläggande principer och garantier i kapitel II som avser överklagandeförfarandet, mot
  - a) ett beslut om att neka prövning av en ansökan,
  - b) ett beslut om att avslå en ansökan som ogrundad eller uppenbart ogrundad med avseende på både flyktingstatus och status som subsidiärt skyddsbehövande,
  - c) ett beslut om att avslå en ansökan som implicit återkallad,
  - d) ett beslut om att återkalla internationellt skydd,
  - e) ett beslut om återvändande som utfärdats i enlighet med artikel 37 i denna förordning.

Genom undantag från första stycket led d i denna punkt får medlemsstaterna i sin nationella rätt föreskriva att de fall som avses i artikel 66.6 inte ska kunna överklagas.

Om ett beslut om återvändande fattas som en del av ett relaterat beslut som avses i första stycket led a, b, c eller d ska beslutet om återvändande överklagas tillsammans med det relaterade beslutet i samma domstol, i samma rättsliga förfarande och inom samma tidsfrister. Om ett beslut om återvändande utfärdas som en separat akt i enlighet med artikel 37 får det överklagas i separata rättsliga förfaranden. Tidsfristerna för dessa separata rättsliga förfaranden ska inte överskrida de tidsfrister som avses i punkt 7 i denna artikel.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande ha rätt till ett effektivt rättsmedel mot beslut som innebär att deras ansökan betraktas som ogrundad med avseende på flyktingstatus.
3. Ett effektivt rättsmedel enligt punkt 1 ska medföra full omprövning och prövning av det aktuella behovet av såväl de faktiska som de rättsliga omständigheterna, åtminstone vid en domstol i första instans, däribland, i förekommande fall, en prövning av behovet av internationellt skydd i enlighet med förordning (EU) .../...⁺.
4. Sökande, personer som är föremål för ett återkallande av internationellt skydd och personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande ska tillhandahållas tolkning vid en förhandling inför en behörig domstol, om en sådan förhandling äger rum och ändamålsenlig kommunikation inte kan säkerställas på annat sätt.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

5. Om domstolen anser det nödvändigt ska den säkerställa översättning av relevanta handlingar, om de inte redan översatts i enlighet med artikel 34.4. Alternativt får översättningar av dessa relevanta handlingar tillhandahållas av andra enheter och betalas med offentliga medel i enlighet med nationell rätt.

En sökande, en person som är föremål för ett återkallande av internationellt skydd och en person som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande får på egen bekostnad ombesörja översättning av andra handlingar.

6. Om översättningen ska tillhandahållas av sökanden men inte ges in i tid enligt vad domstolen har beslutat, eller om handlingarna inte ges in i tid för att domstolen ska kunna säkerställa att de översätts, om översättningen ska säkerställas av domstolen, får domstolen vägra att beakta dessa handlingar.
7. Medlemsstaterna ska i sin nationella rätt föreskriva följande tidsfrister inom vilka sökande, personer som är föremål för ett återkallande av internationellt skydd och personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande ska lämna in överklaganden mot de beslut som avses i punkt 1:
- a) Mellan minst fem dagar och högst tio dagar i fråga om ett beslut om att neka en ansökan prövning eller ett beslut om att avslå en ansökan som implicit återkallad, som ogrundad eller som uppenbart ogrundad, om någon av de omständigheter som avses i artikel 42.1 eller 42.3 gällde vid tidpunkten för beslutet.
  - b) Mellan minst två veckor och högst en månad i alla andra fall.

8. De tidsfrister som avses i punkt 7 ska löpa från den dag då beslutet från den beslutande myndigheten eller, när det gäller återkallande av internationellt skydd och om detta föreskrivs i nationell rätt, den behöriga domstolen delges sökanden, den person som är föremål för ett återkallande av internationellt skydd, den person som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande eller hans eller hennes företrädare eller rättsliga rådgivare som rättsligt företräder sökanden. Förfarandet för delgivning ska föreskrivas i nationell rätt.

Artikel 68

Överklagandets suspensiva verkan

1. Verkningarna av ett beslut om återvändande ska automatiskt och tillfälligt upphävas så länge som sökanden eller en person som är föremål för ett återkallande av internationellt skydd har rätt att stanna kvar eller tillåts att stanna kvar i enlighet med denna artikel.
2. Sökande och personer som är föremål för ett återkallande av internationellt skydd ska ha rätt att stanna kvar på medlemsstaternas territorium till dess att tidsfristen inom vilken de kan utöva rätten till ett effektivt rättsmedel inför en domstol i första instans har löpt ut och, om de har utövat denna rätt inom utsatt tid, i avvaktan på resultatet av överklagandet.

3. Utan att det påverkar principen om non-refoulement ska en sökande och den person som är föremål för ett återkallande av internationellt skydd inte ha rätt att stanna kvar enligt punkt 2 om den behöriga myndigheten har fattat något av följande beslut:
- a) Ett beslut om att avslå en ansökan som ogrundad eller uppenbart ogrundad om sökanden vid tidpunkten för beslutet
    - i) är föremål för ett påskyndat prövningsförfarande i enlighet med artikel 42.1 eller 42.3,
    - ii) är föremål för ett gränsförfarande, utom om sökanden är ett ensamkommande barn.
  - b) Ett beslut om att neka prövning av en ansökan enligt artikel 38.1 a, d eller e, eller artikel 38.2, utom om sökanden är ett ensamkommande barn som är föremål för ett gränsförfarande.
  - c) Ett beslut om att avslå en ansökan som implicit återkallad.
  - d) Ett beslut om att avslå en efterföljande ansökan som ogrundad eller uppenbart ogrundad.
  - e) Ett beslut om att återkalla internationellt skydd i enlighet med artiklarna 14.1 b, d eller e och 19.1 b i förordning (EU) .../...⁺.

⁺ EUT: vänligen för in nummer på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

4. I de fall som avses i punkt 3 ska en domstol ha befogenhet att på begäran från sökanden eller den person som är föremål för ett återkallande av internationellt skydd och efter en prövning av både faktiska och rättsliga omständigheter avgöra om sökanden eller den person som är föremål för ett återkallande av internationellt skydd bör tillåtas att stanna kvar på medlemsstaternas territorium i avvaktan på resultatet av överklagandet. Den behöriga domstolen ska i enlighet med nationell rätt ha befogenhet att besluta i denna fråga ex officio.
5. Vid tillämpning av punkt 4 och om relevant vid ex officio-beslut av domstolen ska
  - a) sökanden eller den person som är föremål för ett återkallande av internationellt skydd ges en tidsfrist på minst fem dagar från den dag då beslutet delgavs honom eller henne för att begära tillåtelse att stanna kvar på territoriet i avvaktan på resultatet av överklagandet,
  - b) sökanden eller den person som är föremål för ett återkallande av internationellt skydd tillhandahållas tolkning i fall av en förhandling inför den behöriga domstolen, om ändamålsenlig kommunikation inte kan säkerställas på annat sätt,
  - c) sökanden eller den person som är föremål för ett återkallande av internationellt skydd på begäran tillhandahållas kostnadsfritt rättsligt bistånd och biträde i enlighet med artikel 17,

- d) sökanden eller den person som är föremål för ett återkallande av internationellt skydd inte avlägsnas från den ansvariga medlemsstatens territorium
  - i) så länge som tidsfristen för begäran till en domstol om tillåtelse att stanna kvar inte har löpt ut,
  - ii) om sökanden eller den person som är föremål för ett återkallande av internationellt skydd har begärt tillåtelse att stanna kvar inom den fastställda tidsfristen, i avvaktan på domstolens beslut om huruvida sökanden eller den person som är föremål för ett återkallande av internationellt skydd ska tillåtas att stanna kvar på territoriet,
  - e) sökanden eller den person som är föremål för ett återkallande av internationellt skydd vederbörligen informeras i god tid om sina rättigheter enligt denna punkt.
6. I fall av efterföljande ansökningar får medlemsstaterna, med avvikelse från punkt 5 d, i nationell rätt föreskriva att sökanden inte ska ha rätt att stanna kvar, utan att det påverkar respekten för principen om non-refoulement, om överklagandet anses ha lämnats in enbart för att försena eller hindra verkställigheten av ett beslut om återvändande som skulle leda till att sökanden omedelbart avlägsnas från medlemsstatens territorium.

7. En sökande, eller en person som är föremål för ett återkallande av internationellt skydd, som lämnar in ett ytterligare överklagande mot ett första eller efterföljande beslut om överklagande ska inte ha rätt att stanna kvar på medlemsstatens territorium, utan att det påverkar möjligheten för en domstol att tillåta sökanden eller den person som är föremål för ett återkallande av internationellt skydd att stanna kvar, på dennes begäran eller ex officio, om principen om non-refoulement åberopas.

Artikel 69

Varaktighet för det första överklagandet

Utan att det påverkar en tillräcklig och fullständig prövning av ett överklagande ska medlemsstaterna i sin nationella rätt föreskriva rimliga tidsfrister för domstolens prövning av beslut i enlighet med artikel 67.1.

Kapitel VI

Slutbestämmelser

Artikel 70

Överklagande från offentliga myndigheter

Denna förordning påverkar inte offentliga myndigheters möjlighet att överklaga administrativa eller rättsliga beslut enligt nationell lagstiftning.

Artikel 71
Samarbete

1. Varje medlemsstat ska utse en nationell kontaktpunkt för frågor som omfattas av den här förordningen och meddela kommissionen dess adress. Kommissionen ska översända dessa upplysningar till övriga medlemsstater.
2. Medlemsstaterna ska i samarbete med kommissionen vidta alla lämpliga åtgärder för att upprätta ett direkt samarbete och ett informationsutbyte mellan sina behöriga myndigheter och mellan de behöriga myndigheterna och asylbyrån.
3. Om de åtgärder som avses i artiklarna 13.6, 27.5, 28.5, 35.2 och 35.5 tillgrips ska medlemsstaterna så snart skälen för tillämpningen av dessa undantagsåtgärder inte längre föreligger, och minst årligen, informera kommissionen och asylbyrån om detta. Denna information ska om möjligt innefatta uppgifter om den andel av ansökningarna för vilken undantag tillämpats jämfört med det totala antalet ansökningar som behandlats under perioden.

Artikel 72

Lagring av uppgifter

1. Medlemsstaterna ska lagra de uppgifter som avses i artiklarna 14, 27 och 28 i tio år från och med dagen för det slutliga beslutet om ansökan om internationellt skydd. Uppgifterna ska raderas när denna period har löpt ut eller, om de hänför sig till en person som förvärvat medborgarskap i en medlemsstat före utgången av den perioden, så snart medlemsstaten får kännedom om att den berörda personen har förvärvat sådant medborgarskap.
2. Alla uppgifter ska lagras i enlighet med förordning (EU) 2016/679, inbegripet principen om ändamålsbegränsning och lagringsminimering.

Artikel 73

Beräkning av tidsfrister

Om inte annat föreskrivs ska varje tidsperiod som föreskrivs i denna förordning beräknas enligt följande:

- a) En frist uttryckt i dagar, veckor eller månader ska räknas från den tidpunkt då en händelse inträffar eller en åtgärd vidtas. Den dag då händelsen inträffade eller åtgärden vidtogs ska inte inräknas i perioden.

- b) En frist uttryckt i veckor eller månader ska löpa ut vid utgången av den dag i fristens sista vecka eller månad som infaller på samma veckodag eller samma datum i månaden som den dag då den händelse eller åtgärd från vilken fristen ska räknas inträffade eller vidtogs. Om en frist är uttryckt i månader och den dag då fristen skulle löpa ut inte förekommer i den sista månaden i den perioden, ska fristen löpa ut vid midnatt den månadens sista dag.
- c) Tidsfristerna ska omfatta lördagar, söndagar och officiella helgdagar i den berörda medlemsstaten. Om en frist löper ut på en lördag, söndag eller officiell helgdag ska nästa arbetsdag räknas som fristens sista dag.

Artikel 74

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 60, 62 och 63 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den ... [den dag då denna förordning träder i kraft]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 60, 62 och 63 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning²².
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 60, 62 eller 63 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

---

²² EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

Artikel 75
Övergångsbestämmelser

Senast den ... [tre månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen, i nära samarbete med medlemsstaterna och unionens berörda organ och byråer för rådet lägga fram en gemensam genomförandeplan för att säkerställa att medlemsstaterna är tillräckligt förberedda för att genomföra denna förordning senast den ... [den första dagen i den 25:e månaden efter denna förordnings ikraftträdande], med en bedömning av fastställda brister och nödvändiga operativa åtgärder och ska underrätta Europaparlamentet om detta.

På grundval av den gemensamma genomförandeplan som avses i första stycket ska varje medlemsstat senast den ... [sex månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande]] med stöd av kommissionen och unionens berörda organ och byråer, upprätta en nationell genomförandeplan där man anger åtgärderna och tidsplanen för deras genomförande. Varje medlemsstat ska slutföra genomförandet av sin plan senast den ... [den första dagen i den 25:e månaden efter denna förordnings ikraftträdande].

Vid genomförandet av denna artikel får medlemsstaterna utnyttja stöd från unionens berörda organ och byråer, och unionsfonderna får ge ekonomiskt stöd till medlemsstaterna, i enlighet med de rättsakter som reglerar dessa organ, byråer och fonder.

Kommissionen ska noga övervaka genomförandet av de nationella genomförandeplanerna.

Artikel 76
Ekonomiskt stöd

Åtgärder som vidtas av medlemsstaterna för att få till stånd kostnadsfri rättslig rådgivning och tillräcklig kapacitet för att genomföra gränsförfarandet i enlighet med denna förordning ska vara berättigade till ekonomiskt stöd från fonderna, som görs tillgängliga inom den fleråriga budgetramen 2021–2027.

Artikel 77
Övervakning och utvärdering

Senast den ... [två år från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas] och därefter vart femte år ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och till rådet om tillämpningen av denna förordning i medlemsstaterna och vid behov föreslå nödvändiga ändringar.

Medlemsstaterna ska senast nio månader innan den tidsfristen löper ut lämna kommissionen alla upplysningar som behövs för att utarbeta rapporten.

Senast den ... [tre år från dagen för denna förordnings ikraftträdande]] och därefter vart tredje år ska kommissionen bedöma om de antal som anges i artikel 46 och i artikel 47.1 andra stycket och undantagen från gränsförfarandet för asyl fortfarande är tillräckliga med tanke på den övergripande migrationssituationen i unionen och vid behov föreslå eventuella riktade ändringar.

Senast den ... [ett år från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen se över begreppet säkert tredjeland och vid behov föreslå eventuella riktade ändringar.

Artikel 78

Upphävande

1. Direktiv 2013/32/EU ska upphöra att gälla med verkan från och med den dag som avses i artikel 79.2, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 79.3.
2. Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.
3. I den mån rådets direktiv 2005/85/EG²³ har fortsatt att vara bindande för medlemsstater som inte är bundna av direktiv 2013/32/EU, ska direktiv 2005/85/EG upphöra att gälla med verkan från och med den dag då de medlemsstaterna är bundna av den här förordningen. Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 79

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Denna förordning ska tillämpas från och med den ... [två år från dagen för denna förordnings ikraftträdande].

---

²³ Rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus (EUT L 326, 13.12.2005, s. 13).

3. Denna förordning ska tillämpas på förfarandet för beviljande av internationellt skydd för ansökningar som lämnats in från och med den ... [den dag då denna förordning börjar tillämpas]. Ansökningar om internationellt skydd som lämnats in före den dagen ska omfattas av direktiv 2013/32/EU. Denna förordning ska tillämpas på förfarandet för återkallande av internationellt skydd, om prövningen av återkallande av internationellt skydd inleddes tidigast den ... [den dag då denna förordning börjar tillämpas]. Om prövningen av återkallande av internationellt skydd inleddes före den dag då denna förordning börjar tillämpas ska förfarandet för att återkalla internationellt skydd omfattas av direktiv 2013/32/EU.
4. För medlemsstater som inte är bundna av direktiv 2013/32/EU ska hänvisningar till det direktivet i punkt 3 i den här artikeln anses som hänvisningar till direktiv 2005/85/EG.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Jämförelsetabell

Direktiv 2013/32/EU	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 2 a	–
Artikel 2 b, c och d	Artikel 3.12, 3.13 och 3.14
Artikel 2 e	Artikel 3.8
Artikel 2 f	Artikel 3.16
Artikel 2 g och h	Artikel 3.1 och 3.2
Artikel 2 i	Artikel 3.5
Artikel 2 j och k	Artikel 3.3 och 3.4
Artikel 2 l och m	Artikel 3.6 och 3.7
Artikel 2 n	–
Artikel 2 o, p och q	Artikel 3.17, 3.18 och 3.19
–	Artikel 3.9, 3.10, 3.11, 3.15 och 3.20
Artikel 3.1	Artikel 2.1
Artikel 3.2	Artikel 2.2
Artikel 3.3	Artikel 2.3
Artikel 4.1	Artikel 4.1 och 4.7
Artikel 4.2 a	Artikel 4.6
Artikel 4.2 b	–
–	Artikel 4.3 och 4.5
Artikel 4.3	Artikel 4.8

Direktiv 2013/32/EU	Denna förordning
Artikel 4.4	–
Artikel 4.5	–
Artikel 5	–
–	Artikel 5
–	Artikel 26
Artikel 6.1 första stycket	Artikel 27.1 första stycket, första meningen
Artikel 6.1 andra stycket	Artikel 4.4 och artikel 27.3
Artikel 6.1 tredje stycket	Artikel 4.2
–	Artikel 27.1 första stycket a–d och andra stycket
–	Artikel 27.2, 27.4 och 27.6–27.7
Artikel 6.2	Artiklarna 28.1 och 41.1 a
–	Artikel 28.2
Artikel 6.3	Artikel 28.3
Artikel 6.4	Artikel 28.4
–	Artikel 28.5–28.7
Artikel 6.5	Artikel 27.5
–	Artikel 29
Artikel 7	Artikel 31 och 32
Artikel 7.1	–
Artikel 7.2 första stycket	Artikel 31.1
Artikel 7.2 andra stycket	–
–	Artikel 31.2
Artikel 7.3	Artikel 32.1
–	Artikel 32.2 och 32.3

Direktiv 2013/32/EU	Denna förordning
Artikel 7.4 och 7.5	–
Artikel 7.5	–
–	Artikel 33
Artikel 8.1	Artikel 30.1 och 30.2
Artikel 8.2	Artikel 30.3
Artikel 9.1	Artikel 10.1 och 10.2
Artikel 9.2	Artikel 10.3 och 10.4 a och 10.4 b
Artikel 9.3	Artikel 10.5
–	Artikel 10.4 c
Artikel 10.1	–
Artikel 10.2	Artikel 39.2
Artikel 10.3	Artikel 34.2
Artikel 10.3 a	Artikel 34.2
–	Artikel 34.2 a
Artikel 10.3 b	Artikel 34.2 b
	Artikel 34.2 c–g
Artikel 10.3 c och d	Artikel 34.3
Artikel 10.4	–
Artikel 10.5	Artikel 34.4
Artikel 11.1	Artikel 36.1
Artikel 11.2 första stycket	Artikel 36.2 och 36.3
Artikel 11.2 andra stycket	–
Artikel 11.3	Artikel 36.3
–	Artikel 36.4

Direktiv 2013/32/EU	Denna förordning
Artikel 12.1	Artikel 8.1
Artikel 12.1 a	Artikel 8.2 första stycket b, c, e och andra stycket
–	Artikel 8.2 första stycket a och d
–	Artikel 8.2 tredje stycket
Artikel 12.1 b	Artikel 8.3
Artikel 12.1 c	Artikel 8.4
Artikel 12.1 d	Artikel 8.5
Artikel 12.1 e	Artikel 8.6
Artikel 12.1 f	Artikel 8.2 första stycket f
–	Artikel 8.7
Artikel 12.2	–
–	Artikel 9.1
Artikel 13.1	Artikel 9.2
–	Artikel 9.2 första stycket a, b, d, e, g och h
Artikel 13.2 a	Artikel 9.4
Artikel 13.2 b	Artikel 9.2 första stycket f
Artikel 13.2 c	Artikel 9.2 första stycket c och 9.3
Artikel 13.2 d	Artikel 9.5
Artikel 13.2 e	–
Artikel 13.2 f	–
–	Artikel 9.2 andra stycket
Artikel 14.1 första stycket	Artiklarna 11.1, 12.1 och 13.6, första meningen

Direktiv 2013/32/EU	Denna förordning
–	Artikel 11.2
–	Artikel 13.1
Artikel 14.1 andra stycket	Artikel 13.6
Artikel 14.1 tredje stycket	Artikel 13.2
Artikel 14.1 fjärde stycket	Artikel 22.3 första stycket
Artikel 14.2 första stycket	Artikel 13.11
Artikel 14.2 a	Artikel 13.11 a
–	Artikel 13.8 och 13.10
–	Artikel 13.11 första stycket b, d, e och tredje stycket
–	Artikel 13.13 första stycket
Artikel 14.2 b	Artikel 13.11 första stycket c
Artikel 14.2 andra stycket	Artikel 13.11 andra stycket
Artikel 14.3	Artikel 13.14
Artikel 14.4	Artikel 13.11 andra stycket
Artikel 14.5	Artikel 41.1 d
Artikel 15.1	–
Artikel 15.2	Artikel 13.3
Artikel 15.3	Artikel 13.3
Artikel 15.3 a	Artikel 13.7 a
Artikel 15.3 b	Artikel 13.9
Artikel 15.3 c	Artikel 13.5 och 13.9
Artikel 15.3 d	Artikel 13.7 b
Artikel 15.3 e	Artikel 22.3 andra stycket
–	Artikel 13.8
–	Artikel 13.10

Direktiv 2013/32/EU	Denna förordning
–	Artikel 13.1
Artikel 15.4	–
Artikel 16	Artikel 12.2
Artikel 17.1	Artikel 14.1
Artikel 17.2	Artikel 14.2
Artikel 17.3 första stycket	Artikel 14.3 och 14.4
Artikel 17.3 andra stycket	Artikel 14.5
Artikel 17.4	Artikel 14.4
Artikel 17.5 första stycket	Artikel 14.6 första stycket
Artikel 17.5 andra stycket	Artikel 14.5 andra stycket
Artikel 17.5 tredje stycket	–
Artikel 18.1 första stycket	Artikel 24.1
Artikel 18.1 andra stycket	Artikel 24.5 och 24.6
Artikel 18.1 tredje stycket	Artikel 24.2 andra stycket
–	Artikel 24.2 första och tredje styckena
–	Artikel 24.5 och 24.6
Artikel 18.2	Artikel 24.3
Artikel 18.3	Artikel 24.4
Artikel 19	–
–	Artikel 16
Artikel 20.1	Artikel 17.1
Artikel 20.2	Artikel 15.3
–	Artikel 17.2
–	Artikel 17.2 a
Artikel 20.3 första stycket	Artikel 17.2 b

Direktiv 2013/32/EU	Denna förordning
–	Artikel 17.2 c och d
Artikel 20.3 andra stycket	Artikel 17.3
Artikel 20.3 tredje stycket	Artikel 19.2
Artikel 20.4	–
Artikel 21.1	Artikel 19.1
Artikel 21.2	–
Artikel 21.3	Artikel 19.2
Artikel 21.4	Artikel 19.4
Artikel 21.5	Artikel 19.5
–	Artikel 19.3
Artikel 22.1	Artikel 15.1
–	Artikel 15.2 och 15.4
Artikel 22.2	Artikel 19.1
Artikel 23.1	Artikel 18.1 och 18.2
Artikel 23.2	Artikel 18.3
Artikel 23.3 första stycket	Artikel 13.4
Artikel 23.3 andra stycket	Artikel 13.13 tredje stycket
Artikel 23.4 första stycket	–
Artikel 23.4 andra stycket	Artikel 13.12
Artikel 23.4 tredje stycket	Artikel 13.13 andra stycket
Artikel 24.1	Artikel 20.1
Artikel 24.2	Artikel 20.1
–	Artikel 20.2, 20.4 och 20.5
–	Artikel 20.3 första stycket

Direktiv 2013/32/EU	Denna förordning
Artikel 24.3	Artikel 21.1 och 21.2
Artikel 24.4	Artikel 20.3 andra stycket
–	Artikel 23.1
–	Artikel 23.2 fjärde stycket
	Artikel 23.3 och 23.4
	Artikel 23.5 första stycket b och c och andra stycket
	Artikel 23.6 och 23.7
Artikel 25.1 första stycket a	Artikel 23.2 första stycket a och b och andra stycket, 23.5 första stycket a och 23.9
Artikel 25.1 första stycket b	Artikel 23.8
Artikel 25.1 andra stycket	Artikel 23.8 tredje stycket
–	Artikel 23.10
Artikel 25.2	Artikel 23.2 tredje stycket
–	Artikel 22.2 och 22.3
Artikel 25.3 a	Artikel 22.3 andra stycket
Artikel 25.3 b	Artikel 23.5
Artikel 25.4	–
Artikel 25.5	Artikel 25
Artikel 25.5 första stycket	Artikel 25.1 och 25.3
Artikel 25.5 andra stycket	Artikel 25.4
Artikel 25.5 tredje stycket a	Artikel 25.4
Artikel 25.5 tredje stycket b	Artikel 25.5
Artikel 25.5 tredje stycket c	–

Direktiv 2013/32/EU	Denna förordning
Artikel 25.5 fjärde stycket	Artikel 25.6
–	Artikel 25.7
Artikel 25.6 första stycket	Artikel 22.1
Artikel 25.6 andra stycket a	Artikel 42.3
Artikel 25.6 andra stycket a i	Artikel 42.3 a
Artikel 25.6 andra stycket a ii	Artikel 42.3 c
Artikel 25.6 andra stycket a iii	Artikel 42.3 b
–	Artikel 42.3 d och e
Artikel 25.6 andra stycket b	Artikel 53.1
Artikel 25.6 andra stycket b i	–
Artikel 25.6 andra stycket b ii	–
Artikel 25.6 andra stycket b iii	Artikel 53.1
Artikel 25.6 andra stycket b iv	–
Artikel 25.6 andra stycket b v	–
Artikel 25.6 andra stycket b vi	–
Artikel 25.6 andra stycket b andra meningen	–
Artikel 25.6 andra stycket c	Artikel 59.5 och 59.6
Artikel 25.6 andra stycket d	–
Artikel 26	–

Direktiv 2013/32/EU	Denna förordning
Artikel 27.1	Artikel 40.1 och 40.3
–	Artikel 40.2 och 40.4
Artikel 27.2	–
Artikel 28.1 första stycket	Artikel 41.5
Artikel 28.1, andra stycket a	Artikel 41.1 d
Artikel 28.1, andra stycket b	Artikel 41.1 e och f
–	Artikel 41.1 a, b och c
Artikel 28.1 tredje stycket	–
–	Artikel 41.2, 41.3 och 41.4
Artikel 28.2	–
Artikel 28.3	–
Artikel 29	Artikel 6
Artikel 30	Artikel 7.2
Artikel 31.1	Artikel 34.1
–	Artikel 34.2
–	Artikel 34.3
–	Artikel 34.4
–	Artikel 35
–	Artikel 35.1
–	Artikel 35.2
–	Artikel 35.3
Artikel 31.2	Artikel 35.4
Artikel 31.3 första stycket	Artikel 35.4
Artikel 31.3 andra stycket	Artikel 35.5

Direktiv 2013/32/EU	Denna förordning
Artikel 31.3 tredje stycket a	Artikel 35.5 b
Artikel 31.3 tredje stycket b	Artikel 35.5 a
Artikel 31.3 tredje stycket c	Artikel 35.5 c
Artikel 31.3 fjärde stycket	–
Artikel 31.4	Artikel 35.7
Artikel 31.5	Artikel 35.7 andra stycket
Artikel 31.6	–
Artikel 31.7	Artikel 34.5
Artikel 31.8	Artikel 42.1
Artikel 31.8 a	Artikel 42.1 a
Artikel 31.8 b	Artikel 42.1 e
Artikel 31.8 c	Artikel 42.1 c
Artikel 31.8 d	–
Artikel 31.8 e	Artikel 42.1 b
Artikel 31.8 f	Artikel 42,1 g
Artikel 31.8 g	Artikel 42.1 d
Artikel 31.8 h	Artikel 42.1 h
Artikel 31.8 i	–
Artikel 31.8 j	Artikel 42.1 f
–	Artikel 42.1 i
–	Artikel 42.1 j
Artikel 31.9	Artikel 35.3
–	Artikel 42.2
–	Artikel 42.3
–	Artikel 42.4

Direktiv 2013/32/EU	Denna förordning
Artikel 32.1	Artikel 39.3
Artikel 32.2	Artikel 39.4
Artikel 33.1	Artikel 39.1
Artikel 33.2	Artikel 38.1
Artikel 33.2 a	Artikel 38.1 c
Artikel 33.2 b	Artikel 38.1 a
Artikel 33.2 c	Artikel 38.1 b
Artikel 33.2 d	Artikel 38.2
Artikel 33.2 e	–
–	Artikel 38.1 d
–	Artikel 38.1 e
Artikel 34.1	Artikel 11.1
Artikel 34.2	Artikel 13.6
–	Artikel 57
Artikel 35 första stycket	Artikel 58.1
Artikel 35 andra stycket	Artikel 58.2
–	Artikel 58.3
–	Artikel 58.4
–	Artikel 58.5
–	Artikel 60
Artikel 36.1	Artikel 61.5
–	Artikel 61.1
–	Artikel 61.2
–	Artikel 61.3

Direktiv 2013/32/EU	Denna förordning
–	Artikel 61.4
Artikel 36.2	–
–	Artikel 62
–	Artikel 63
Artikel 37.1	Artikel 64.1
Artikel 37.2	–
Artikel 37.3	–
–	Artikel 64.2
–	Artikel 64.3
Artikel 37.4	Artikel 64.4
Artikel 38.1	Artikel 59.1
–	Artikel 59.2
–	Artikel 59.3
Artikel 38.2 a	Artikel 59.5 b
–	Artikel 59.4
Artikel 38.2 b	–
Artikel 38.2 c	Artikel 59.5
–	Artikel 59.6
–	Artikel 59.7
Artikel 38.3	Artikel 59.8
Artikel 38.4	Artikel 59.9
Artikel 38.5	Artikel 64.4
Artikel 39	–
Artikel 40.1	Artikel 55.1

Direktiv 2013/32/EU	Denna förordning
–	Artikel 55.2
Artikel 40.2	Artikel 55.3
Artikel 40.3	Artikel 55.3 a
–	Artikel 55.3 b
–	Artikel 55.4
Artikel 40.4	Artikel 55.5
–	Artikel 55.6
Artikel 40.5	Artikel 55.7
Artikel 40.6	–
Artikel 40.7	–
Artikel 41	Artikel 56
Artikel 41.1 första stycket a	Artikel 56 a
Artikel 41.1 första stycket b	Artikel 56 b
Artikel 41.1 andra stycket	Artikel 56 första meningen
Artikel 41.2	–
Artikel 42	–
Artikel 42.1	Artikel 55.4
Artikel 42.2 första stycket a	–
Artikel 42.2 första stycket b	Artikel 55.4
Artikel 42.2 andra stycket	–
Artikel 42.3	–
Artikel 43	Artiklarna 43– 54
Artikel 44	Artikel 65
Artikel 45	Artikel 66

Direktiv 2013/32/EU	Denna förordning
Artikel 45.1	Artikel 66.1
Artikel 45.2	Artikel 66.2
Artikel 45.3	Artikel 66.3
Artikel 45.4	Artikel 66.4
–	Artikel 66.5
Artikel 45.5	Artikel 66.6
Artikel 46	Artikel 67
Artikel 46.1	Artikel 67.1
Artikel 46.1 a i	Artikel 67.1 b
Artikel 46.1 a ii	Artikel 67.1 a
Artikel 46.1 a iii	–
Artikel 46.1 a iv	–
Artikel 46.1 b	–
Artikel 46.1 c	Artikel 67.1 d
Artikel 46.2 första stycket	Artikel 67.2
Artikel 46.2 andra stycket	–
Artikel 46.3	Artikel 67.3
–	Artikel 67.4
–	Artikel 67.5
Artikel 46.4 första stycket	–
–	Artikel 67.6
Artikel 46.4 andra stycket	–
–	Artikel 68
–	Artikel 68.1
Artikel 46.5	Artikel 68.2

Direktiv 2013/32/EU	Denna förordning
Artikel 46.6	Artikel 68.3 och 68.4
Artikel 46.6 a	Artikel 68.3 a i–ii
Artikel 46.6 b	Artikel 68.3 b
Artikel 46.6 c	–
Artikel 46.6 d	–
–	Artikel 68.3 c och e
Artikel 46.7	Artikel 68.4 och 68.5
Artikel 46.8	Artikel 68.5 d i och ii
Artikel 46.9	–
Artikel 46.10	Artikel 69
Artikel 46.11	–
Artikel 47	Artikel 70
Artikel 48	Artikel 7.1
Artikel 49	Artikel 71
–	Artikel 72
–	Artikel 73
–	Artikel 74
–	Artikel 75
–	Artikel 76
Artikel 50	Artikel 77
Artikel 51	–
Artikel 52	–
Artikel 53	Artikel 78
Artikel 54	Artikel 79
Artikel 55	–